

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

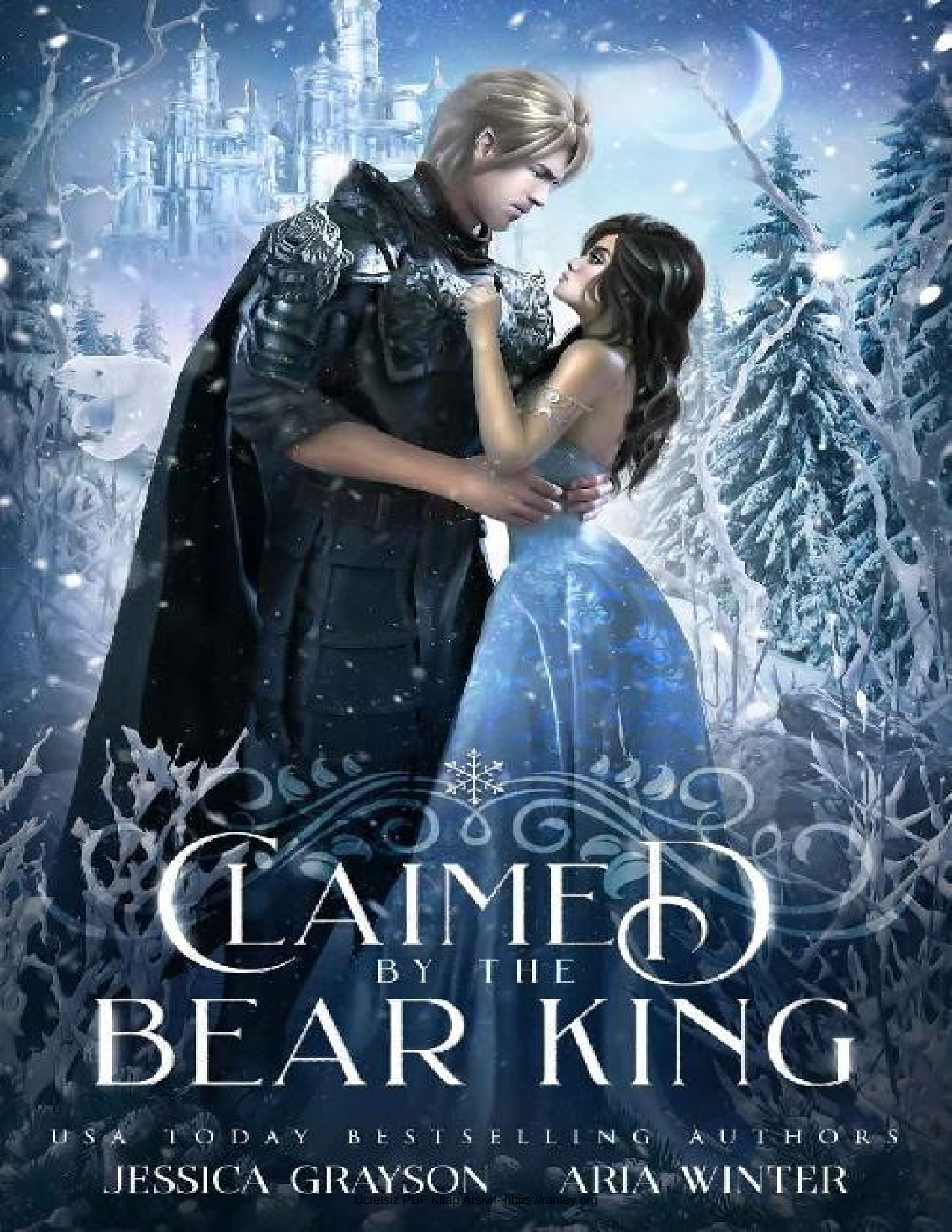
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CLAIMED
BY THE
BEAR KING

USA TODAY BESTSELLING AUTHORS
JESSICA GRAYSON ARIA WINTER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

AYI KRAL TARAFINDAN TALEP EDILDI

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

JESSICA GRAYSON
ARIA WINTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı @ 2021 Jessica Grayson & Aria Winter

Ayı Kral tarafından sahiplenilmiştir. Uluslararası ve Pan Amerikan Telif Hakları Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır.

Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir.

Bu metnin hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, Jessica Grayson & Aria Winter'ın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Purple Fall Publishing tarafından Amerika Birleşik Devletleri'nde yayımlanmıştır. Purple Fall Publishing ve Purple Fall Publishing Logoları Purple Fall Publishing LLC'nin ticari markaları ve/veya tescilli ticari markalarıdır.

Yayıncı Kataloglama verileri İsimler:

Grayson, Jessica, yazar.

Başlık: Ayı kral tarafından sahiplenildi / Jessica Grayson.

Seri: Bir Peri Masalı Romantizmi

Açıklama: Pleasanton, TX: Purple Fall Publishing, 2021.

Tanımlayıcılar: ISBN: 978-1-64253-044-5 (ciltsiz) | 978-1-64253-000-1 (e-kitap)

Konular: LCSH Şekil Değiştirme--Kurgu. | Peri masalları--Kurgu. | Kraliçeler--Kurgu. | Büyü--Kurgu. | Fantastik kurgu. | Romantizm - Kurgu. | BISAC FICTION / Peri Masalları, Halk Masalları, Efsaneler ve Mitoloji | FICTION / Romantik / Paranormal / Genel | FICTION / Romantik / Fantastik | FICTION / Fantastik / Paranormal |

KURGU / Romantik / Paranormal / Şekil Değiştirenler| KURGU / Romantik /
Paranormal / Cadılar | KURGU / Romantik / Kraliyet

Sınıflandırma: LCC PS3607 .R3978 Cİ 2022 | DDC 813.6--dc23

Kapak Tasarımı Atlantis Book Design'dan Kim Cunningham
tarafından yapılmıştır AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDE
BASILMIŞTIR

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DEDİKASYON

*Kocama: Sen sadece benim kocam değilsin, sen benim en iyimsin.
dostum ve kayam. Tüm sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederim.
Seni kelimelerin anlatamayacağı kadar çok seviyorum.*

-Jessica Grayson

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Bölüm 29</u>
<u>Bölüm 30</u>
<u>Bölüm 31</u>
<u>Bölüm 32</u>
<u>Bölüm 33</u>

[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Sonsöz](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 1

OceanofPDF.com

ANNA

TKış ayı tepemde ışıltı ışıltı parlıyor. Gümüş ışık karla kaplı ağaçların arasından süzülerek etrafımdaki dünyayı ruhani bir parıltıyla kaplıyor. Eğer kalbimdeki korku olmasaydı.

güzel olduğunu düşünürdüm. Ellerimi gelinliğimin beyaz, kürk astarlı elbisesinde yumuşatarak, titremelerini durdurmak için önümde birbirine sıkıca kenetliyorum. Her zaman evliliğimin bir yabancıyla değil, sevdiğim biriyle olacağını düşünmüştüm.

Kocam olacak adam bana doğru yürüyor. Kral Henrick -Kuzeyin Ayı Değiştiren Kralı, duyduğum kadar vahşi. Ağır zırhlar giymiş, evlilikten çok savaşa hazır görünüyor. Sağ eli kılıcının kabzasında, buz gibi bakışları sanki her an saldırıp beni bu düğünden kurtaracağından şüpheleniyormuş gibi yanımdaki babamı inceliyor.

Farkında olmadığı şey ise babamın bir korkak olduğu. Tek kızını düşmanına sattı ve şimdi sözünden dönmeyecektir. Krallığını ve benim elime karşılık serveti elinde tutabilecekken olmaz.

Ayın gümüş ışığı kralın yüz hatlarını seçebilmeme yetecek kadar aydınlatıyor. Kısa, sarı saçları o kadar soluk ki neredeyse beyaz. O kadar uzun ki, başımın tepesi çenesiyle ancak aynı hizada. Buz mavisi gözleri dikkatle benimkilere dikilmiş, ifadesi sert, camı kesebilecek kadar güçlü kare çenesiyle pekiştirilmiş. Omuzları geniş ve zırhının altında bir savaşçının yapısına sahip.

Kalın kas kollarını sıralıyor, ellerini bana doğru uzatırken esniyor. Çenemi kaldırıyorum, titreyen avuçlarımı koyarken kendimi onun korkutucu bakışlarıyla buluşmaya zorluyorum. O daha çok

Şimdiye kadar gördüğüm tüm erkeklerden daha kaslı, ama sanırım Arnafell'in vahşi Ayı Değiştiren kralından daha azını beklememeliydim.

Keskin, hesapçı zekâsı ve savaştaki her yerde tanınır. Henrick'in topraklarını işgal etmeye çalıştığında babam onu hafife almıştı. Şimdi onun aptalca hatasının bedelini ödeyen benim.

Kral Henrick'in gözleri titreyen ellerime kaydı. Babama doğru bir bakış attıktan sonra yoğun bakışlarını bana çeviriyor. "Söyle bana. Bugün burada kendi rızanla mı duruyorsun?" Sesi derin ve gök gürültüsünü andırıyor.

Hemen cevap vermediğimde, dudakları vahşi bir hırıltıyla geri çekiliyor ve keskin dişlerini babama gösteriyor.

Derin bir nefes alarak kendimi toparlıyorum ve ellerini sıkıyorum. Başını bana doğru çevirdi. "Evet, lordum. Kendi buradayım."

Buz mavisi gözleri bir an benimkileri süzdükten sonra çenesini sertçe sallayarak Baş Rahip'e döndü. "Devam edebilirsiniz."

Kış ayının ışığı altında kutsal yeminlerimizi okuyoruz. Dudaklarımdan geçen her kelime içimi korkuyla dolduruyor, beni önümde duran bu adama, bu fatih'e bağlıyor.

Annem ağabeyime sarılarak sessiz gözyaşları döküyor. Babamın beni düşmanımıza teslim edişini izlerken Han'ın yüz ifadesi acı dolu.

Başrahip toplanan küçük kalabalığı gözden geçirir. "Bu evliliğe itiraz eden var mı?"

Kardeşimin eli kılıcının kabzasına gidiyor ve gözlerim açılıyor. Ona başımı hafifçe sallıyorum ve ağzımdan *hayır* kelimesi çıkıyor.

Anne elini onun elinin üzerine koyar ve silahtan uzaklaştırır onun yanında. Gözleri benimkileri tutarken kardeşimin yanağından tek bir damla yaş süzülüyor. "Affet beni," diye fısıldıyor.

Duygularımla konuşamadığım için başımı sallıyorum. Affedilecek bir şey yok. Bu babamın işi, onun değil.

Bağlayıcı sözler söylendikten sonra kocam kolunu bana uzatıyor, ben de kendi kolumu geçiriyorum. Birlikte kutlama ziyafeti için yemek salonuna doğru yürüyoruz.

Gözlerimi önümdeki kaleye dikiyorum. Yüksek duvarları çevreleyen normalde yeşil olan tarlaları bir kar örtüsü kaplıyor. Burası eskiden benim sığınağımdı; güvenli ve sıcak bir sığınak.

Kral Henrick'e bakarken içimi yeniden bir korku kaplıyor. Bu gece rahat yok; yeni bir gelin ve kocasından beklenenlerden kurtuluş yok. Boğazımdaki düğüme karşı yutkunuyorum ve gözyaşlarımı geri kırıyorum.

En azından nazik olması için dua ediyorum. Ondan önce kimseyi tanımadım.

Yemek salonu, Henrick'in Arnafell Krallığı'nın sancağı olan, ortasında beyaz ayı amblemi bulunan buz mavisi ve gümüş sancaklarla süslenmiştir.

Benim krallığım, şimdi de.

Yarın Ered Krallığı'ndan ayrılacağımı düşünmek çok garip. Daha önce sınırlarının dışına hiç çıkmamıştım.

Hizmetkârlar bizi uzak duvar boyunca uzanan ve diğerlerine bakan bir masaya yönlendiriyor. Henrick ve ben tam ortaya oturduk.

Et, peynir, meyve ve ekmekle dolup taşan tabaklar, uzun, yivli şampanya kadehleriyle birlikte önümüze serildi.

Normalde içkiden uzak dururum. Özellikle de babama ne yaptığını gördüğümünden beri. Ancak, kocamın aç gözlülükle tabağındakileri yemesini izlerken, bir bardak, sonra bir tane daha içiyorum ve ilk içkinin vereceğini duyduğum acıyı hafifletmesi için dua .

Garip bir sessizlik içinde yan yana oturuyoruz. Sabah güneş doğana kadar, her şeyimi kaybetmiş olacağıma inanamıyorum.

bu adam tarafından sahiplenildi. Bir elimi yumruk yapıp titremesini durdurmak için kucağıma bastırıyorum ve bir kadeh şampanya daha alıyorum.

Babam ayağa kalkıp herkesin dikkatini çekerek gece boyunca bizi eğlendirecek dansçıları tanıtıyor ama Henrick bunların hiçbirini istemiyor. Yeni kocam sandalyesinden kalkıyor ve bana elini uzatırken kalabalık sessizliğe gömülüyor.

Temkinli bir şekilde onu alıyorum ve misafirlerimize sert bir bakış fırlatmadan önce beni yanına çekiyor. "Kraliçem ve ben bu akşam için emekli olacağız."

Kraliçe.

Bir zamanlar, çok da uzun olmayan bir süre önce, böyle çağrılmayı hayal ederdim. Ama bu kelimeyi sert kocamın ağzından duymak omurgamdan aşağıya doğru bir korku titremesi gönderiyor. Misafirlerimizin önünde beni kendisinin olarak kabul ediyor ve şimdi birlikteliğimizi tamamlamaya gidiyoruz.

Babam parmaklarını şıklatıyor ve birkaç hizmetkâr bizi akşam için odalarımıza götürmek üzere beliriyor.

Onları misafir kanadının uzun koridorlarında takip ederken, başımı dik tutarak korkumu bastırmaya çalışıyorum. Çarpan kalbimi ve hızlı nefes alışımı sakinleştirmeye odaklanıyorum.

Kendi isteği dışında evlendirilen ilk kadın olmadığımı biliyorum ve kesinlikle sonuncu da olmayacağım. Annem de babamla bunu yaşadı.

Başkaları buna katlanabiliyorsa, ben de katlanabilirim.

Bizi ayrı antrelere götürdüklerinde Henrick bir uyarıda bulunuyor. "Bizi neden ayırıyorsunuz?"

Hizmetkârlardan biri durur ve eğilir. "Lordum, bu ikinizi de birleşmeye hazırlamak için. Sizi temin ederim, kısa süre içinde tekrar bir araya geleceksiniz."

Bana döndü. "Geleneklerinize göre bu iş böyle mi yapılıyor?"

Titreyerek başımı salladım.

"Emredersiniz lordum."

Hizmetçiye "Devam et." dedi.

Onu bir odaya, beni de başka bir odaya götürüyor.

Ilık su dolu bir küvete sokulurken vücudum titriyor. Hizmetçiler bezi omuzlarımda ve sırtımda gezdirirken uyuşmuş hissediyorum, dümdüz önüme bakıyorum.

Küvetten çıktığımda, hizmetçilerim vücudumu ve uzun, kestane rengi saçlarımı omuzlarımdan parlak dalgalar halinde akana kadar kuruluyor. Bana ipekten bir birleşme elbisesi giydiriyorlar. Kumaş formumla ilgili hiçbir şeyi gizlemiyor ve ilk kez halkımın neden böyle saçma bir örtüyle uğraştığını merak ediyorum.

Giyindikten sonra beni yatak odasına götürüp . Yanımdaki büyük, sayvanlı yatağa bakıyorum, kalın beyaz yorgan, bembeyaz çarşafları ortaya çıkarmak için geri çekilmiş - şüphesiz, yeni kocamın yararına, birleşmemizden önce bana dokunulmadığına dair onu temin etmek için.

Kapının mandalının klik sesini duyduğumda korku omurgamdan aşağı süzülüyor. Başımı sese doğru çeviriyorum ve kocamın içeri adım atışını izliyorum.

Buz mavisi gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı gezinirken aç.

Göğsünü ve karnını kaplayan sert kas düzlemleri, giydiği benzer şeffaf bornozun arasından görünüyor. Dikkatim daha da aşağıya kayıyor ve bana doğru adım atarken sert, dik ve giysisinin sınırlarını zorlayan erkekliğini görünce ağzım açık kalıyor.

Tahmin ettiğimden çok daha iri ve birleşmemizin acı verici olacağından endişeleniyorum.

Bana ulaştığında önce kendi bornozunu çıkarıyor, sonra da emin ve hevesli elleriyle benimkini çözüyor. Kumaşı üzerimden geriye doğru itiyor.

Omuzlarımdan yere düşüyor ve ayaklarımın etrafında birikiyor.

Yanağıma dokunmak için uzanırken yoğun bakışları benimkileri tutuyor. Ellerini boynumdan aşağı, göğüslerimin arasındaki vadiye kaydırmadan önce başparmağı alt dudağımda geziniyor. Göğsümü avucunun içine aldığı anda keskin bir nefes alıyorum ve tepe noktası sert bir boncuk haline geliyor.

Başını omzumun kıvrımına doğru eğip boynumu koklarken kalbim güm güm atıyor. "Sen benimsin," diye hırlıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

OceanofPDF.com

HENRICK

E ven şimdi, ela gözleri benimkilerle buluştuğunda tepkimi soğukkanlı bir maskenin ardına saklamaya çalışıyorum. Anna'nın yüzü bana kendi yüzüm kadar tanıdık geliyor. Neredeyse her gece onu görüyordum.

Kan cadısı -Kar Kraliçesi- asla sevemeyeyim diye kalbimi lanetlediğinden beri rüyalar görüyorum.

Yüz hatlarını incelerken büyüledim.

Hiç beni hayal etti mi, merak ediyorum.

Birinin eşini hayal etmesi ve onu bulması, tanrılar tarafından bahşedilebilecek en büyük nimettir. Böyle bir hediye hak etmek için ne yaptığımı hayal bile edemiyorum ama bunu sorgulamaktan daha iyisini de biliyorum.

Anna şimdiye kadar gördüğüm en güzel dişi. Uzun, ipeksi saçları kalp şeklindeki sevimli yüzünü çerçeveliyor, yüz hatları o kadar narin ki bir an için birleşmemiz sırasında incinebileceğinden endişeleniyorum.

Benden önce tamamen çıplaktı. İleri uzanıp yanağına dokunduğumda ela gözleri beni izliyor ve ardından gelen sıcak kızarıklığa hayranlıkla bakıyor. Onu öpmenin nasıl bir şey olacağını merak ederek başparmağımı dolgun alt dudağının üzerinde gezdiriyorum.

Solgun teni nasırlı parmaklarımın altında taçyaprağı yumuşaklığında. Parmaklarımı boynunun zarif sütunundan göğüslerinin vadisine kadar izliyorum. Yumuşak bir küreyi avucumun içine alıp başparmağımı tepe noktasının üzerinde gezdirdiğimde nefesi kesiliyor. Sanki dikkatimi çekmek için yalvarıyormuş gibi sert bir boncuk halini alıyor.

Başımı boynunun ve omzunun kıvrımına doğru eğiyorum, burnumun ucunu narin etinde gezdiriyorum ve eşimin kokusunu ezberleyerek özünü ciğerlerimin derinliklerine çekiyorum.

Stav'ım sertleşti ve bedenimi onunkiyle birleştirme arzusuyla geriliyor. Ucunda bir damla sıvı toplanıyor ve ben daha fazla beklemek istemiyorum. kollarıma alıp yatağa götürüyorum ve yavaşça yorganın altına yatırıyorum.

İhtiyacım o kadar büyük ki zar zor zapt edebiliyorum. Onun üzerine sürünüyorum. Bacaklarını ayırdı ve ben de bacaklarının arasına yerleştim. Stav'ımın ucu girişine çarptığında göğsüm gümbürdüyor.

Keskin bir nefes alıyor ve burun deliklerim , korkusunun keskin kokusu havaya siniyor. Kaşlarımı çatıyorum, gözlerine bakıyorum. "Benden korkuyor musun?"

Bana göz kırpıyor ve yüz ifadesinden vereceği cevabı şimdiden anlıyorum. Yanağından bir damla yaş süzülüyor.

Çok korkmuş.

Üzerinden kalkıp yan döndüm ve onu dikkatle inceledim. Dügün boyunca, hatta ziyafet sırasında bile korkusunun kokusunu almıştım ama bunun nedeninin henüz onu sahiplenmemiş olmam olduğuna inanıyordum.

Dişi Ayı Şekil Değiştirenler bağlandıktan sonra endişelidir. Törenin hemen ardından, eş olma hakkı için seçtiği kişiye meydan okumaya kalkışan bağlanmamış erkekleri caydırma iddiasında bulunurlar.

Bu yüzden resepsiyondan erken ayrılmamızı sağladım. Başka bir erkek bana meydan okumayı düşünmeden önce onu sahiplenmek istiyordum ve ona zihnimi değiştirmedigimi bilmenin rahatlığını hediye etmek istiyordum.

Ama şimdi ona bakınca yanıldığımı anlıyorum. İnsanlar bu geleneği paylaşmamalı.

"Evet," diye o kadar alçak sesle fısıldıyor ki neredeyse kaçırıyorum.

Onu zorla götürmeye gelmiş bir canavarmışım gibi bana bakarken boğazımda yükselen safraya karşı .

Çenemi sıkarak yatağın kenarına oturuyorum, sırtımı ona dönüyorum ve bir elimi kısa sarı saçlarımda kabaca gezdiriyorum. "Benden korkmana gerek yok. Kendimi sana asla zorla kabul ettirmem."

kalkıyorum, şiltenin üstünden bir battaniye ve yastık çekiyorum ve kapıya yöneliyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Küçük sesi çınlıyor.

Yatak takımını kapının hemen içine bırakıyorum ve yüzümü ona dönüyorum. "Sen isteyene kadar yatağına gelmeyeceğim."

Küçük kaşları çatılıyor, ela gözleri bir an benimkileri süzdükten sonra "Ya hiç yapamazsam?" diye soruyor.

Sözleri bana fiziksel bir darbe gibi çarptı. Onunla varisler yetiştirmek için evlendim. Onlar olmadan krallığım güvende olmayacak. Ancak, eğer çiftleşirsek, bu sadece benim seçimim olmamalı. Çenemi sıktım. "O zaman öyle olsun."

Bana göz kırparken ağzı açık kalıyor.

Ondan uzaklaşıp yere uzanıyorum, battaniyeyi omzuma çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Derin bir iç çekerek, uykuya dalmaya çalışırken bedenimin sakinleşmesini istiyorum.

Gevşeme çabalarımın rağmen stavım hâlâ acı verici bir şekilde dik. Yaklaşan ayak seslerinin yumuşaklığını duyuyorum. Her ne kadar ne yaptığını görmek istesem de arkamı dönmeye cesaret edemiyorum. Onu korkutmak istemiyorum, çünkü açlığın hala yüz ifademde parladığından eminim.

Kıyafetlerin hafif hışırtısını duyuyorum ve elbisesini yerden topluyor olması gerektiğini anlıyorum. İçimden kısa bir nefes kaçıyor.

Kendini örtmenin ne faydası var? Malzeme vücudunun hiçbir yerini gizlemiyor. Bundan daha saçma bir kıyafet görmedim.

Yine de örtünme yanılması ona rahatlık veriyorsa, öyle olsun. Onun izni olmadan çıplak bedenine bakmayacağım.

Aklıma onu evliliğimizden kolayca çıkarabileceğim geliyor. Şu anda babasıyla konuşmaya gidebilir, onu ona geri verebilir, bağımızı çözebilir ve yoluma devam edebilirdim.

Evliliği kabul ettiğimde, bunu onun da isteği olduğuna inanarak yaptım.

Şimdi, emin değilim.

Anna şu anda beni arzulamıyor olabilir ama onu bırakamayacağımı fark ettim. O benim Kaderim. Bundan eminim. Tanrılar bizi bir araya getirdi ve onun benim kaderimle ve lanetimle bağlantılı olduğundan hiç şüphem yok. Nedenini anlamalıyım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3

OceanofPDF.com

ANNA

Henrick kapının yanında yerde uyuyakalıyor. Şeffaf bornozumu geri çekiyorum, yatağa geri kayıyorum ve yorganı sıkıca sarıyorum. Onunla birlikte sırtı bana dönük, yeni kocamı incelemek için bir an ayırdım.

Korkuma verdiği tepki beni şok etti.

Belki de duyduğum gibi bir canavar değildir.

Geniş, kaslı omuzlarını tararken, çekici bir adam olduğunu inkar edemem. Ancak yine de korkuyorum. Ben isteyene kadar yatağıma gelmeyeceğini söyledi ama sabrının tükenip merak ediyorum.

Henrick'i gözlemlerken, bir tür anlayışa varabilmemiz için dua ediyorum. Evliliğimizi tamamlayana kadar, potansiyel olarak feshedilebilir, sonra da yollarımızı ayırabiliriz.

Gözlerimi kapatarak, bunun böyle olabilmesi için tanrılara sessiz bir dua gönderiyorum. Bu adamla evli kalmayı hayal edemiyorum, ne de onun yatağını ısıtmayacak bir kadınla evli kalmak isteyeceğini.

Sabah olduğunda Henrick'i çoktan uyanmış ve giyinmiş buluyorum.

Pencerenin yanında durmuş, aşağıdaki şehri inceliyordu.

Sessiz kalıp bir süre onu inceliyorum.

Bakışlarımı üzerinde hissedince konuştu. "Ered Krallığı'nda karın nadir olduğunu duymuştum."

, üzerimi örtmek için battaniyeyi yanıma çektim. "Öyle, lordum."

Gözleri beni tarıyor. "Yanına kalın giysiler aldığından emin olmalısın. Arnafell'de hava her zaman soğuk ve kar yağışlı olur."

Kalbim tekliyor ve duruyor. "Beni hâlâ yanında götürmek istiyor musun?"

Kaşlarını çatıyor. "Sen benim kraliçemsin."

"Ama ben-" Bakışlarım yatağa düşüyor. "Evliliğimizi tamamlamadık. Aramızdaki bağdan kurtulmak isteyeceğini düşünmüştüm. Anlaşmamızı feshedebiliriz."

"Kendimi kış ayının ve yukarıdaki tanrıların altında sana bağladım," diyor sanki meseleyi çözmüş gibi.

"Beni hâlâ kraliçen olarak istiyor musun?" "Evet," diye cevaplıyor kesin bir ifadeyle.

"Yatağınızı paylaşsam bile," diye tekrarlıyorum, emin olmak için.

"Birlikte daha fazla zaman geçirdikten sonra bana alışacaksın."

"Alıştın mı?"

"Terbiye edilmesi gereken bir at gibi."

Öfkem çenem düşüyor. "Ben at *değilim*."

"Tabii ki hayır, ama fikir aynı. Her zaman benim yanımda olacaksın. Sonunda bana alışacaksın. Hatta rahatlayacaksın."

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama kelimeler çıkmıyor. Daha önce hiç bu kadar kabaca hitap edilmemiştim.

Nasıl bir adamla evlendim ben?

"Toplandınız mı ve seyahat için hazır mısınız?"

Ona göz kırpıyorum. Hâlâ sersemlemiş bir halde zar zor "Evet" diyebildim. "Güzel. Şimdi gidiyoruz."

"Ama... annem, kardeşim... Onlara veda etmeliyim."

İfadesinde bir parça kızgınlık var. "Bizimle dışarıda buluşmaları onları göndereceğim. Fazla gecikemeyiz." Tekrar pencereye ve ötesindeki gökyüzüne bakar. "Kuzeyde şiddetli bir kar fırtınası esiyor. Fırtınanın önüne geçmek istiyorsak bir an önce yola çıkmalıyız."

"Ben... daha kahvaltı bile etmedim," diyorum, oyalamaya çalışarak.

Kaşları çatılır. "O zaman yol boyunca yiyeceksin. İslö köyüne varana kadar durmayacağız."

"İslö mu?" İnanamayarak ağızımdan kaçırdım. "Orası buradan en az bir günlük mesafede."

"İşte bu yüzden şimdi gitmeliyiz," diye tekrarlıyor. Kapıyı açıp koridora adım atıyor ve omzunun üzerinden sesleniyor: "Aşağıda bekliyor olacağım. Uzun sürmesin."

O gider gitmez, nedimelerimi çağırıyorum. Babamın muhafızları tüm eşyalarımınla birlikte sandığımı aşağı indirirken onlar da aceleyle giyinmeme yardım ediyorlar.

Avluya adımımı attığımda, Henrick sözünün eri olarak ailemi çoktan çağırmişti.

Kar taneleri rüzgârda dönüyor, usulca yere düşüyor. Nadiren böyle bir hava için yeterince soğuk olur ve kardeşim ve ben her kar yağdığında çok heyecanlanırdık.

Şimdi, etrafımdaki hafif kar yağışını gözlemlerken korkudan başka bir şey hissedemiyorum.

Yeni kocama bakarken ve nereye gittiğimizi düşünürken, babamın krallığının sıcaklığını ne kadar özleyeceğimi fark ediyorum.

Annem, babam ve Hans yakınlarda duruyorlar. Hiç at arabası görmeyince kaşlarımı çatıyorum. Belki de henüz hazır değillerdir.

Kuzeylilerin kaç at arabası ve at getirdiğini merak ediyorum. Ne de olsa Henrick'in dün gece törenden önce geldiğini görmedim. Onu sadece yeminlerimizi ederken ormanda gördüm.

Bagajımı taşıyan muhafızların kafası karışmış görünüyor. Henrick'in adamlarından birine danışıyorlar. "Bunu nereye koyalım?"

Bir toz ve rüzgâr girdabında, Henrick'in muhafızının gözlerimin önünde bembeyaz kürkle kaplı iri bir ayıya dönüşmesini izliyorum. Daha önce birçok ayı görmüştüm ama hiç bu kadar büyüğünü görmemiştim.

Ailemin gözleri fal taşı gibi açılmış, onun kayışları ortasına sabitlemesini ve babamın muhafızlarına sandığı sırtına yerleştirmelerini söylemesini izliyorlar.

Anneme dönüyorum ve o da beni göğsüne sıkıca sarıyor. Kardeşim de bize katılıyor ve kulağıma fısıldıyor: "Gitmene izin vermeyeceğim."

Gözyaşlarıyla dolan gözleriyle buluşacak kadar geri çekiliyorum. "Yapmalısın, Hans."

"Senin için savaşacağım."

Başımı salladım. "Hayır. Öldürülürsün. Burada kalmalısın ki bir gün halkımıza liderlik edebilesin, babamızın asla olamadığı gibi bir hükümdar ." Duraksıyorum. "Ayrıca... Ayı Kral duyduğumuz kadar zalim değil."

Annemin kaşları çatıldı. "Dün gece evliliğinizi tamamladığınızda nazik miydi?"

Sorusu karşısında yanaklarım kızarıyor, bunu sormasından utanıyorum, özellikle de kardeşimin önünde. "Hiçbir şey olmadı. Ben hazır olana kadar bekleyeceğimizi söyledim." Gözlerini eşit bir şekilde karşılıyorum. "Onunla gitmekten korkmuyorum. Artık korkmuyorum."

Bu yarı gerçek. Hâlâ korkularım var ama dün gecedan önceki kadar çok değil.

Annemin çenesi düşer.

Çenesinde bir kas kıpırdasa da kardeşim başını sallıyor. "Bana ihtiyacın olursa haber gönder. Fikrini değiştirirsen babama meydan okur ve senin için gelirim."

Sözleri karşısında dudaklarımda belli belirsiz bir gülümseme beliriyor, çünkü doğru söylediğini biliyorum. Hans, krallığımıza ya da babamızın emirlerine bedeli ne olursa olsun benim için savaşırdı. Ona bir kez daha sıkıca sarıldıktan sonra Henrick'e dönüyorum.

Buzbakışları neredeyse benimkileri delip geçiyor. Bekleyen hanımlarıma bakıyorum. "Araba benim ve hanımlarım için mi geliyor?"

Kaşlarını çattı. "Hizmetçilerin bizimle gelmiyor."

"Ne?" Engrid'e dönüp soluk yeşil gözlerine yansıyan hüznü fark ettiğimde gözyaşlarım akmakla tehdit ediyor. "Ama ben-"

Kaşlarını çatarak adamlarından birine döndü. Aralarında konuşulmayan bir şey geçti ve bana döndü. "Hizmetçilerin senin için önemli mi?"

Doğruluyorum.

"Evet." "Birini seç."

"I-" Kelimeler ağızımdan kaçtı. Kimsenin gidemeyeceği konusunda benimle tartışmasını bekliyordum. Hiç tereddüt etmeden Engrid'e döndüm. Tüm bekleyen hanımlarım arasında, arkadaşım ve sırdaşım olarak gördüğüm tek kişi o. "Engrid benimle gelecek."

Henrick'e dönüp teşekkür etmek üzereyken, yanında durandan bile daha büyük bir ayıya dönüşerek sözümü kesiyor. Yaklaştığında kalbim göğsümde güm güm atıyor.

Gözbebekleri küçülüp buz mavisi gözbebekleri beni inceliyor. Kar beyazı kürkü tüm vücudunu kaplıyor. Bana doğru ilerlerken keskin, siyah, ölümcül pençeleri karı kazıyor.

Kendimi durduramayıp titreyen elimi yüzüne doğru uzatıyorum, o bana dikkatle bakarken parmaklarımı çenesindeki kürkte .

"Gitmeye hazır mısınız?" diye soruyor, kelimeleri iki sıra keskin dişinin etrafında şekillenirken kalın.

"Evet." Çömeldi ve beklentiyle bana baktı. "Sırtına binmemi ister misin?"

"Tabii yürümeyi tercih etmezseniz."

Derin bir nefes alarak yanına doğru ilerliyorum. Kürkünü sıkıca kavrayarak kendimi onun sırtına doğru çekmeyi başarıyorum. Elbisem yüzünden bacaklarım bir tarafta oturmak zorundayım.

Omzunun üzerinden bakar. "Bu tarafa düşeceksin. Bana sarılmalısın."

"Yapmayacağım." Soylu bir kadına bu şekilde ata binmek yakışmaz. "Sizi temin ederim ki ben mükemmel bir biniciyim; düşmeyeceğim."

Sanki Ayı Değiştiren kocama değil de sadece bir ata biniyormuşum gibi konuştuğumu fark ettim.

Hayal kırıklığına uğramış bir nefes çekti. "Peki." Çenemi yukarı kaldırıyorum. "Şimdilik," diye homurdanıyor.

"Ne yap-"

Ayağa kalkıyor ve ben neredeyse kenardan aşağı yuvarlanırken şaşkın bir çığlık atıyorum.

Bana dönüp bakıyor ve ben de hemen kendimi toparlıyorum. Gözlerine bakmayı ve orada kesinlikle bulacağımı bildiğim yargıyı görmeyi reddediyorum.

Muhafızlarına dönerken ağır bir iç çekişle göğüs kafesi altımda genişliyor. Her biri arkamızda ayı formuna bürünmüştü.

Engrid'in gözleri benimkilerle karşılaştığında kocaman oluyor. Muhafızlardan birinin üzerine oturmuş, tıpkı benim gibi iki bacağını bir yana açmış. Bana hafif bir gülümseme sunuyor ve ben de şu anda hissettiğimden daha sakin görünmeye çalışarak başımı sallıyorum.

Henrick yürümeye başladığında kalbim göğsümde çarpıyor, güçlü kasları altımda dalgalanıyor ve bana kocamın sadece bir erkek olmadığını hatırlatıyor. O vahşi ve güçlü bir Ayı Değiştiren.

Babamın muhafızları bizim geçişimizi izlerken solgunlaşıyor ve ilk kez doğru seçimi yapıp yapmadığımı merak ediyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

OceanofPDF.com

HENRICK

M Arkadaşım çok inatçı. endişe ediyorum, ama bacakları bir tarafta, bu saçma şekilde ata binmekte ısrar ediyor. Biliyorum ki soylu kadınlar

ama gelinimden asla böyle bir şey istemem. Özellikle de bu onun güvenliğini tehlikeye atacaksa.

Bu son derece kullanışsız ve tehlikeli ve sırtımdan düşüp kendini yaralayacağından endişeleniyorum.

Ona tekrar baktığımda, meydan okurcasına çenesini kaldırıyor ve bakışlarımla buluşmayı reddediyor.

Onun güvenliği için duyduğum endişeyi görmezden gelmesi karşısında derin bir iç çektim. Düşme gibi bir şeyin engelleyecek kadar inatçı ve kararlı olduğundan şüpheleniyorum.

Belki de bu iyi bir şeydir; iyi bir seçim yaptığının işaretidir. Eşim güçlü iradeli ve kararlı. Umarım çocuklarımız da bu gücü ondan miras alırlar.

Benimle aynı fikirde olmayacak kadar rahat olması bir ilerlemedir. Şimdiden varlığıma alışmaya başladı. Ona zarar vermeyeceğimi biliyor. Şimdi, iyi bir eş olacağıma ve tüm ihtiyaçlarını karşılayacağıma dair onu ikna etmek için elimden geleni yapmalıyım.

Ona veremeyeceğim tek bir şey var. Onu asla gerçekten sevemem. Lanetim -kalbimin etrafındaki buz- buna engel olacak. Her zaman. Bunu tersine çevirmenin bir yolunu bilmiyorum. Birçok kez denedim ama .

Ancak bunun bir önemi olmamalı. Sevginin böyle bir ilişkinin temel taşı olmadığını bilecek kadar evlilik gördüm. Saygı ve anlayış esastır. Buna kendi büyükanne ve büyükbabamda şahit oldum. Anna ve benim aramda da aynı şeyin olmasını bekliyorum.

Krallık'tan uzaklaşmaya başladığımızda, birkaç kişi prenseslerine veda etmek için Arnavut kaldırımlı sokaklarda sıraya giriyor. Biz geçerken birçok kederli bakış fark ediyorum ama nedenini anlamıyorum. O artık bir kraliçe. Bizim krallığımız bundan çok daha büyük ve güçlü. Elbette, onun iyi bir evlilik yaptığını görüyorlar. Buna ek olarak, evliliğimiz halklarımız arasında kalıcı bir barış sağladı.

Üstümden kaydığını hissediyorum ve kalabalığa el salladığını görmek için geriye bakıyorum, yüzünde bir gülümseme . Hafifçe sarsılıyor, neredeyse dengesini kaybediyordu ve ben . "İki elinle bana tutun," diye ısrar ediyorum.

Yüzünde hala parlak bir gülümsemeyle bana dönüyor. Dişlerinin arasından konuşmadan önce gözleri bir an genişliyor. "Yapamam."

"Düşeceksin."

"Ve eğer ben mutlu ve kızarmış yeni gelin dışında bir şeymişim gibi görünürsem, *sevgili kocacığım*, bu krallıktan ayrılmadan önce öldürölmeniz muhtemeldir."

Her ne kadar kadınların eşlerinden memnun olduklarında onlara bu özel sevgi sözcüğüyle hitap ettiklerini duymuş olsam da, bunu söyleme biçimi memnun olmaktan ziyade kızgın olduğunu gösteriyor.

"Öldüröldü mü?" Nefesimin altında soruyorum.

"Evet," diye cevap veriyor kadar alçak bir sesle ki neredeyse kaçıracağım. "Benim onların sevgili prensesi olduğumu ve senin de topraklarımızı fetheden kral olduğunu unutuyorsun. Ve şimdi beni alıp . Sence bu onlara nasıl görünüyor?"

Kaşlarım derin bir şekilde çatıldı. "Ered ve Arnafell arasında barışı sağlamak için evlendiğimiz gibi."

Bana sakarca bir gülümseme verip kulağıma fısıldamak için eğildiğinde bunun yanlış cevap olduğunu tahmin ediyorum. "Bazılarını görmüyor musun?"

Kalabalıktaki adamlar? Sizin kuvvetleriniz tarafından yenildikleri için hala kızgınlar. Gururları incinmiş durumda. Eğer mutsuz olduğuma inanırlarsa, beni kocamdan, yani fatihimden kurtaran kahraman olarak gururlarının bir kısmını geri kazanmaya çalışabilirler."

O haklı. Bu yüzden babası ona evlenme teklif ettiğinde bu evliliği kabul ettim. Daha fazla sınır çatışması ve kan dökülmesini önlemek istedim.

Kalabalığa şöyle bir göz gezdirdiğimde, bu adamlardan herhangi birinin beni gerçekten öldürebileceğinden şüpheliyim. Ben öldürülmesi çok zor bir erkeğim. Özellikle de bu formdayken. Yine de beni düşmanları olarak görmelerini istemiyorum. Artık değil.

Eşıme dönüp bakıyorum ve o gülümsemeye ve tören alayımız boyunca dizilmiş insanlara el sallamaya devam ederken göğsüm gururla kabarıyor. Görünüşe göre iyi bir seçim yapmışım. Eşim güzel olduğu kadar zeki de.

Daha da önemlisi, en azından öldürülmemi istemeyecek kadar beni önemsiyor gibi görünüyor.

Bana dönüyor ve yine dişlerinin arasından konuşuyor. "Yavaş ve dikkatli yürümeye çalış. İnsanların arasında yürürken düşersen benim için iyi olmaz."

Ona sert bir bakış attım. "O zaman belki de benim önerdiğim gibi ata binmelisiniz. Böylesi daha güvenli olur ve-"

"Bir kraliçeye yakışmıyor," diyerek kesti.

Dün gece korkuyordu ve eşimin ona zarar verebileceğinden korktuğunu bilmek beni endişelendiriyordu. Ama bugün, benimle tartışırken pençelerini esnetiyor. Ona asla zarar vermeyeceğimi bildiği için rahatça tartışabiliyor olması beni memnun ediyor ama görünüş uğruna güvenliğinden ödün vermesinden nefret ediyorum.

Hâlâ babasının krallığında olduğu gibi düzgün bir prenses gibi düşünüyor ama bu Kuzey'in tarzı değil. Bizim insanlarımız

Adap ve gelenek uğruna tehlikeli şeyler yapmamalıyız. "Sen herhangi bir kraliçe değilsin," diye karşı çıkıyorum. "Siz Kuzey'in kraliçesisiniz."

Gülümsemesi bir an duraksıyor, sonra sertçe yutkunuyor ve başka tarafa bakıyor.

Sözlerim onu üzmüş gibi görünüyor ama nedenini anlamıyorum. Düşüncelerini sormak isterdim ama bunu burada yapamam. Yalnız kalana kadar beklemem . Eşimin benden hoşnut olmaması işime gelmez.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

OceanofPDF.com

ANNA

H Bana Kuzey'in kraliçesi olduğumu hatırlatıyor. Sert ses tonu, şimdiden onun için bir hayal kırıklığı olduğumu ima ediyor.

Gözlerim yaşıyor ama onları geri kırıyorum. Bu işi yürütmenin bir yolunu bulmalıyım. Bulmak zorundayım. Bu sabah bana bu evliliğin iki krallığımız arasındaki barışı korumak için olduğunu hatırlatmakta haklıydı.

Hayatım boyunca mükemmel bir soylu kadın olmak için eğitildim. Benden bekleneni yapmak için her zaman elimden geleni yaptım. Yine de Henrick'in ses tonundaki onaylamamayı düşündükçe, başarısız olduğumu fark ediyorum.

Zor oluyor ama nihayet şehrin sınırına ulaşana kadar bir şekilde yüzümdeki gülümsemeyi korumayı başarıyorum. Açık yola adımızı atar atmaz maske yüzümden kayıyor. Omuzlarım yorgunluktan öne doğru sarkıyor.

Henrick ve ben önde olmak üzere iki sıra halinde ilerliyoruz. Arkamı döndüğümde bizi takip eden adamlarının uzun sırasını görüyorum. Sıranın sonuna yaklaştığımızda Engrid bana küçük bir el sallıyor, ben de ona karşılık verip tekrar önüme bakıyorum.

"Arnafell'e vardığımızda diğerlerini çağırabiliriz," diyor Henrick.

Buna şaşırdım. "O zaman neden onları geride bırakmak zorundaydık?"

"Sizin de belirttiğiniz gibi, ben düşmansız bir kral değilim." Ered halkını kastettiğine şüphe yok. "Açık yolda savunmasız ve saldırıya uğrarsak adamlarımın senden başka kimseyi korumak için endişelenmesini istemedim."

Beni hayal kırıklığına uğrattığını düşünmüştüm; gösterdiği yüksek saygı karşısında şaşkınlığımı inkar edemem. Özellikle de onu yatağımdan mahrum bıraktıktan ve onu sonsuza dek mahrum bırakabileceğimi ima ettikten sonra.

"Teşekkür , " diye mırıldanıyor. "Ne için?"

"Halkınızı benim onların düşmanı olmadığımı ikna etmek için elinizden geleni yaptığınız için. Akıllıca bir hareketti. Çok zeki olduğun çok açık."

İltifatı karşısında yüzümde parlak bir gülümseme belirliyor.

"İşte bu yüzden neden şekilde at sürmekte aptalca ısrar ettiğinizi anlamıyorum," diye ekliyor.

Övgüsü eleştiriye dönüştüğünde yüzüm düşüyor.

Yaralı gurur yerini öfkeye bırakır. "Belki de *normal* bir kralın yapacağı gibi seyahat için arabalar getirmeliydiniz."

Sertleşiyor. "Ben normal bir kral değilim. Ben Kuzey'in Ayı Kralı'yım, yani bir savaşçı gibi düşünmek üzere eğitildim. Arabalar kolay manevra kabiliyetine sahip değildir. Seni böyle hantal bir gemide riske atmak istemedim. Özellikle de engebeli arazilerde seyahat ederken." Öfkem anında dağılıyor ve ardında suçluluk duygusu bırakıyor.

"Ah," diye cevap veriyorum, o sadece benim güvenliğimi düşünürken ben ona hakaret ettiğim için başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

Yolumuza devam ederken ağır ağır iç geçiriyor. Onunla sert konuştuğum için nefret ediyorum. Aramızdaki şeylerin böyle olmasını istemiyorum. Boğazımı temizliyorum. "Özür dilerim. Sadece... konuşma tarzın çok açık sözlü."

"Biliyorum," diye yanıtlıyor.

Devam etmesini bekliyorum. Devam , . "Bu mı? Özür diledikten sonra söyleyeceğin tek şey bu mu?"

"Başka ne diyebilirim ki?" diye soruyor, ses tonundaki şaşkınlık belli. "Konuşma tarzım -sizin deyiminizle açık sözlülüğüm- Kuzey'in tarzıdır. Biz sadece gerçeği konuşuruz."

"I-" Ne bilemez halde aniden durdum. Doğrusu, nasıl cevap vermesini beklediğimi de bilmiyorum. Belki de beni rahatsız eden onun kaba tavırları ve açık sözlü konuşma tarzıdır.

Ama görünüşe göre bu gereken bir şey.

Bu adamla evliyim ve herhangi bir sıcaklık ya da şefkat belirtisi arıyorum. Ama belki de yapabilecek kapasitede değildir. Yeni kocam hakkında gerçekten ne kadar az şey bildiğimi fark ettim. İç çekiyorum. "Ben... yorgunum," diyorum ona, daha fazla konuşmak istemeyerek.

"Biraz dinlenmek ister misin?" diye soruyor. "Kısa bir mola için durabiliriz."

Sevecen olmayabilir ama en azından bana karşı düşünceli. Ve bu kadarı yeterli. Şimdilik. "Hayır. edebiliriz." Başını hafifçe salladı. "Nasıl isterseniz."

Gün ilerledikçe yeşil düzlükler yerini inişli çıkışlı tepelere bırakmaya başlıyor. Arnafell'in kar ve buzla kaplı dağlık bir bölge olduğunu duymuştum. Ancak sınıra yaklaştıkça göz alabildiğine uzanan tarım arazilerinden başka bir şey görmüyorum.

Uzakta bir köy dikkatimi çekiyor. "Bu Islo mu?" "Evet."

Rahatladım. Bu şirin kasabayı duymuştum ama hiç ziyaret etmemiştim. Çok yorulduğum, yolculuğumuzun bugünlük bitmek üzere olmasına sevindim. "Bir saat mola verdikten sonra yolumuza devam edeceğiz."

"Ne?" İnanamayarak ağızımdan kaçırdım. "Bu gece burada kalacağımızı sanıyordum."

Başını iki yana sallar. "Düşündüğümünden daha iyi zaman geçirdik. Yolumuza devam etmemiz daha akıllıca olacaktır."

İtiraz etmek için ağızımı açıyorum ama cesaretimi kaybediyorum. Onun yerine, "Daha ne kadar yol gideceğiz?" diye soruyorum.

"Güneş neredeyse batana kadar."

Güneşin gökyüzündeki konumuna dikkat ediyorum. Anladığım kadarıyla gün batımına en az üç dört saat var.

Belki bir saat dinlenmek gücümü yeniler.

Köye yaklaşırken, dış mahalleler boyunca birkaç çiftlik evinin yanından geçiyoruz. Evlerin hepsi temiz ve bakımlı görünüyor. Sazdan çatıları olan gri taştan yapılmışlar. Arnavut kaldırımlı sokaklar temiz ve bakımlı görünüyor. Kasaba ne kadar küçük görünürse görünsün, hiçbir şeyden yoksun görünmüyorlar.

Biz geçerken insanlar krallarına ve adamlarına saygı için eğiliyorlar. Bunu sadakatten mi yoksa korkudan mı yaptıklarını bilmiyorum ve bu belirsizlik beni geriyor.

Şu ana kadar Henrick bir şekilde kabullenmiş görünüyor, ama bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum.

Köyün kalbine ulaştığımızda, meydanda krallarını selamlamak için bir kalabalık toplanıyor. Çocuklar Henrick'in adamlarının etrafından dolanırken onun mührünün olduğu pankartları sallıyorlar, devasa beyaz ayıların yanından görünüşte hiç korkmadan ve umursamadan geçiyorlar.

Bu iyiye işaret. Halkı kralın muhafızlarından korkmuyor. Durduğumuzda köylülerden biri yaklaşıyor, uzun, gri cüppeler giymiş. Sert duruşuna ve kalabalığın onun için ayrılma şekline bakılırsa, önemli bir adam - belki de kasabanın İhtiyarı, emin olamasam da. Henrick'e selam veriyor ve katlanmış giysilerini uzatıyor.

Onu.

Henrick çömeliyor ve ben de dikkatlice sırtından kayıyorum. Ayaklarım yere değer değmez onun değiştiğini görüyorum. Adamdan cübbeyi alıyor ve çıplak bedenine sararak kendini örtüyor.

"Kralım." Adam tekrar eğilir.

Tüm köylüler de dizlerinin üzerine çöküyor. Henrick elimi tutuyor, parmaklarını benimkilere geçiriyor. "Bu benim eşim, Arnafell Kraliçesi Anna, Ered'in eski prensesi."

Adam birkaç kez göz kırpar, sonra üçüncü kez eğilir. O ve köylüler hep bir ağızdan seslerini yükseltirler. "Çok yaşa Kral Henrick ve Kraliçe Anna."

Henrick adamlarına dönüyor ve her biri sandık taşıyan birkaç kişinin öne çıktığını fark ediyorum. İçlerinde ne olduğunu merak ediyorum.

Henrick beni şaşırtarak, "Halk için yiyecek getirdim," diyor. "Anladığım kadarıyla tahılınızın çoğu baskınlar sırasında alınmış."

"Çok nazıksınız, Kralım. Teşekkür ederiz. Yiyecek depolarımızı nasıl dolduracağımızdan emin değildik."

Baskınların babamın adamları tarafından yönetilmiş olması gerektiğini fark ettiğimde suçluluk ve utanç kalbimi sızlatıyor. Ne de olsa Iso, krallığımızın sınırlarına yakın.

Henrick çenesini eğip bana döndü. "Kraliçem ve ben yiyeceklerin dağıtılmasına yardım edeceğiz."

Yemeğe yardım mı edeceğiz? Sözleri karşısında şok oldum. Annem ve babam zaman zaman halktan insanlara birkaç kuruş atarlardı ama hiçbir zaman halkımıza mal dağıtımına aktif olarak katılmadılar. Böyle bir şey yapmak onların haddine değildi.

Ya da küçükken kilisede yardım edip edemeyeceğimi sorduğumda annem bana böyle söylemişti.

"Teşekkür ." Adam ıslı ıslı gülümsüyor. "İkiniz de bizi onurlandırdınız."

Tüm gün süren yolculuğu protesto etmek için kaslarım ağrıyor, ancak Henrick'in liderliğini takip edip yiyecek depolarını boşaltmaya yardım ederken kendimi acıyı görmezden gelmeye zorluyorum. Birlikte, onları halkının bekleyen kollarına teslim ediyoruz.

Halkım, şimdi.

Dağıttığım her üründe köylüler beni sıcak gülümsemeler ve içten minnettarlıklarla karşılıyor. Yorgun olmama rağmen

Bunu yapmanın bir sakıncası yok. Aslında kendimi bildim bileli ilk kez işe yarar hissediyorum.

Evdeyken annem bana her zaman görevimin her zaman düzgün görünmek olduğunu söylerdi. Evlendikten sonra da görevim kocamı her konuda memnun etmek ve tahtı güvence altına almak için gereken sayıda varis doğurmak olacaktı.

Köylülere yemek dağıtan Henrick'i izlerken kalbim ona karşı biraz eriyor. Yeni kocam çok nazik biri. İlk düşündüğümde daha fazla. Belki de her şeye rağmen doğru bir karar vermişimdir.

Bana bakıyor ve ben de ona hafif bir gülümseme veriyorum.

O karşılık vermese de, görevine dönmeden önce bakışlarındaki onayı fark ediyorum ve kalbim göğsümde çırpınıyor.

Engrid bana doğru yürüyor, fısıldayarak yaklaşıyor. "Bu kesinlikle bir değişiklik, değil mi?"

Babamla birlikte krallığımızın dış kasabalarına yaptığımız birkaç seyahatten bahsettiğini biliyorum. Sıcak bir şekilde karşılanmak yerine, korku ve öfkeyle karşılandı. Babam, mutlak sadakat isteyen ama karşılığında bu kazanmak için çok az şey yapan bir hükümdar tipidir.

Engrid devam ediyor. "Yeni kocanız halkı tarafından çok seviliyor. Bu onun karakteri hakkında çok iyi şeyler söylüyor, değil mi Leydim?"

Halkına mal dağıtırken dimdik ve gururlu bir şekilde duran ona bir kez daha bakarken başımı sallıyorum. Gözleri onaylayan bir bakışla benimkilere kaydığında, karşılığında yanaklarımda sıcaklık çiçekleri açıyor.

O haklı. Henrick'in sert bir tavrı olabilir ama nazik bir adam ve adil bir hükümdar gibi görünüyor.

Tüm bunları düşündükçe ve onun yakışıklı yüzünü inceledikçe, onu kocam olarak kabul etmekle doğru bir karar verdiğime daha da ikna oluyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 6

OceanofPDF.com

HENRICK

Anna'nın duruşundaki yorgunluğu okumak kolay, yine de halkımıza yiyecek dağıtmaya yardım ederken şikayet etmiyor.

Küçük bir kız ona doğru koşar, eteğini çekiştirir. "Sen gerçekten kraliçe mi?"

Anna güneşin kendisi kadar parlak gülümsüyor. Yüzü çocukla aynı hizaya gelene kadar diz çöküyor. "Evet, öyleyim küçüğüm."

Çocuğun gözleri merakla parlıyor. "Çok güzelsin."

"Teşekkür ederim." Anna usulca gülüyor, çan ya da çingirak sesi gibi hafif ve neşeli bir ses. Bunu ilk kez duyuyorum ve şimdiden dudaklarından bir tane daha koparmanın yollarını düşünüyorum.

Anna'nın ifade gücü beni şaşırttı. Ayı Şekil Değiştirenler olarak biz soğukkanlıyızdır ama insanların öyle olmadığını biliyorum.

Küçük kız kollarını uzatıyor ve Anna onu sıcak bir şekilde kucaklıyor. "Bize yiyecek getirdiğin için teşekkür ederim. Annem açlıktan öleceğimizden korkuyordu ama babam artık kurtulduğumuzu söylüyor."

Küçük kız dönüp ailesinin yanına giderken Anna'nın ağzı açık kalıyor. Ayağa kalktığında gözleri benimkilerle buluşuyor, yaşlarla parlıyor.

Bana yaklaşıp elimi tuttuğunda kaşlarımı çatıyorum. "Sen *gerçekten* iyi bir değil mi?" diye mırıldanıyor sadece benim kulaklarım için.

"Halkın yiyeceğe ihtiyacı vardı," diye cevap verdim kesin bir dille. "Ne tür bir hükümdar halkının açlıktan ölmesine izin verir?"

Beni incelerken kaşlarının arasında küçük bir çizgi oluşuyor, gözleri benimkileri arıyor. Ne için? Bilmiyorum.

Adamlarımdan biri kesti. "Kralım, tüm yiyecekler dağıtıldı. Devam etmeliyiz."

Anna'ya dönüyorum, yorgun olduğunu söyleyerek itiraz etmesini bekliyorum. Bunun yerine çenesini sıkıyor ve daha fazla yolculuk için hazırlanırken sırtını dikleştiriyor.

Ayı formuma geri dönerek, Anna'nın sırtıma tırmanması için kendimi yere indiriyorum. Bir an tereddüt ediyor ve ona döndüğümde iki eliyle eteğinin kenarını tutup ayırdığını görüyorum.

Malzeme kolayca yırtılıyor, bir taraftan sonra diğer tarafta bir yarık bırakıyor, böylece sırtımda yan eyere binmek zorunda kalmıyor.

Sırtıma tırmanırken bakışlarımla buluşmayı reddettiğinde bir sırıtışı bastırıyorum. İnatçı olabilir ama aptal değil, öyle görünüyor.

Omuzlarımın arasına oturduğunda, bir bacağını iki yana açtığında ona "Hazır mısınız?" diye sesleniyorum.

İsteksizce başını sallıyor. Yorgunluğuna rağmen itiraz etmiyor. Buna hayret ediyorum. Oryn, muhafızlarımdan biri, bir insanla çiftleşti. Öyle olmadığı konusundaki ısrarına rağmen onu hep kırılgan bir yaratık olarak düşünmüştümdür.

Anna ile seyahat etmenin zor olacağını düşünmüştüm - gün boyunca birkaç kez dinlenmek için durmamızda ısrar edecekti - ama hiç şikayet etmeden sırtıma bindi. Onun yüzünden Islo'ya ulaşabileceğimizden şüpheliydim. Sadece başarmakla kalmadık, çok daha uzağa gidebiliriz. Kraliçeme ya da nedimesine uyum sağlamak için hızımız hiç yavaşlamadı.

Anna ilk düşündüğümde daha güçlü ve bu beni son derece memnun ediyor.

Birkaç saat daha yolculuk ediyoruz. Güneş , dağ geçidinin dibinde duruyorum.

"Duruyor muyuz?" Anna soruyor ve sesindeki umut kırıntısını fark ediyorum.

"Evet." Dağları işaret ediyorum. "Gece geçitte yolculuk etmek çok tehlikeli. Yarın erkenden yola çıkacağız."

Önümüzdeki dik, dolambaçlı patikayı incelerken gözleri açılıyor. "Oraya çıkmak zorunda mıyız?"

"Evet."

Duraksıyorum, yarı yarıya bunun güvenli olmadığını iddia etmesini bekliyorum. Bunun yerine, sadece arkasını dönüyor ve bariz korkusunu gizlemeye çalışarak kalın bir şekilde yutkunuyor.

Korumam Aurick' çağırıyorum.

"Evet, Kralım?"

"Ben çadırların kurulmasına yardım ederken kraliçeyi ve nedimesini koruyun."

Başını sertçe sallayarak çenesini eğiyor ve ben gitmeye başlıyorum ama Anna'nın küçük sesi beni durduruyor. "Onun adı Engrid."

Arkamı döndüğümde hizmetkârını Anna'nın yanında, bembeyaz kesilmiş bir halde buluyorum. "Engrid." Adını hafızama kazıyarak tekrarlıyorum. Eğer bu kadın Anna için önemliyse, adını hatırlamalıyım. Aurick'e bakıyorum. "Kraliçe Anna ve Engrid'in başında nöbet tut."

"Benim için onurdur, Kralım."

Adamlarımın geri kalanı gibi ben de insan formuma geçiyorum. Anna ve Engrid'in yanaklarının kıpkırmızı olduğunu, gözlerini benden ve muhafızlarımdan kaçırdıklarını fark ediyorum.

Anna'ya doğru yürüdüm. "Sorun nedir?" "Sen ve adamların... hepiniz ." Kaşlarımı çattım. "Ama sen benim eşimsin."

"Evet, ama ben *senin* eşimim, *onların* değil," diye açıklıyor. "Tamamen çıplak görmem gereken tek erkek sensin. Ve beni bu şekilde görecektik kişi de sensin."

İnsanların genel olarak çıplaklıktan rahatsız olduklarını biliyordum ama eşim olduğu için Anna'nın bunu umursamayacağını düşündüm. Hayır.

Onu daha fazla üzmek istemediğimden, adamlarıma çıplaklıklarını gizlemek için koyu renk pantolonlar giymelerini emrettim. Ben de aynısını yapıyorum.

Bu illüzyonu sürdürmek yorucu ama bunu eşim için yapıyorum. Onun benim ve erkeklerimin yanında kendini rahat hissetmesini istiyorum.

Adamların çadırları kurmasına yardım ederken, Anna'yı aramak için başımı kaldırıyorum ve sürpriz bir şekilde onu yardım ederken buluyorum. Uzun, kestane rengi saçları gevşek bir düğümle geriye doğru bağlanmış. Birkaç uzun dal kaçmış, kalp şeklindeki güzel yüzünü çerçeveliyor.

Bakışlarımı üzerinde hissedince ela gözlerini benimkilere dikeyor ve hafifçe gülümsüyor. Yanakları efordan ve kolları dirseklerine kadar kıvrılmış.

Görünüşe göre sıkı çalışmaktan .

Belki de insanları düşündüğüm kırılğan çiçekler yerine Kuzey'in gerçek bir kraliçesi olacak. Kısa bir süre önce tanıştığım Solwyck Prensesi Halla da beni düşündürdü. Kırık vücuduna rağmen o da kırılğan değildi. Belki de insanları çok acımasızca yargılıyorum.

Muhafızlarım da aynı şekilde hissediyor olmalı. Anna'ya bakışlarını kaçırdıklarını gözlemliyorum, yüzlerinde şaşkınlık ve hayranlık var. Kraliçeleri onlarla birlikte çalışmayı kendisine yakıştırmıyor.

Bu iyi bir şey. Kuzey'in kraliçesi alçakgönüllü olmalı. Görünüşe göre tanrılar kaderim için akıllıca bir seçim yapmış.

Çadırlar sonra Anna'nın yanına geri dönüyorum. Burun deliklerim alevleniyor ve onun kokusunu ciğerlerimin derinliklerine çekiyorum. Bana gülleri ve baharın taze ipuçlarını hatırlatıyor. Bu kadar çok çalıştıktan sonra daha da güçleniyor ve onun baştan çıkarıcı kokusuna karşılık içimde yanan ihtiyacı bastırıyorum.

Dudaklarını büzüyor. "Kötü koktuğumu biliyorum. Bu kadar belli etmene gerek yok."

Başım şok içinde geriye doğru sarsılıyor. Kokusundan hoşlanmadığıma mı inanıyor?

"Ne? Bu ne-"

"Yıkanabileceğim bir yer var mı acaba? Ya da en azından temizlenebileceğim?"

Oryn onun isteğine kulak misafiri olarak yanıma geldi. "Kralım, kraliçeye şelaleye kadar eşlik edebilirim."

Çoktan çiftleşmiş olmasına rağmen dudaklarımdan bir hırıltı çıkıyor. Anna'nın bana anlattıklarından sonra, kraliçem çıplakken başka bir erkeğin onunla yalnız kalması fikrinden hoşlanmıyorum. Onun çıplak hali sadece benim gözlerim içindir. Tıpkı benimkinin sadece onun için olduğu gibi. "Onu ben alacağım." Anna'ya dönüyorum. "Gel."

Hiç tereddüt etmeden beni takip ediyor ve ondan hiçbir korku kokusu almıyorum.

Bu bir ilerleme. Ona zarar vermeyeceğimi biliyor; güven inşa ettiğimiz için mutluyum. Şelaleye varır varmaz duruyorum ve beklentiyle ona bakıyorum.

Su, dağın yamacından aşağıya ve aşağıdaki büyük havuza akıyor. Kristal yüzey, güneşin son ışınlarını parıldayan bir altın görüntüsüyle yansıtıyor. Sudan ince bir buhar sisi yükseliyor ve Anna merakla onu inceliyor.

"Isındı." Söylenmemiş sorusuna cevap veriyorum. "Ilık bir kaynak bu şelaleyi besliyor."

Başını sallıyor ve sonra elbisesinin düğmelerini açmaya başlıyor. Gözlemlediğimde yanakları kıpkırmızı oldu. "Arkanı... dönebilir misin?"

Kaşlarımı çattım. "Neden?"

"Çünkü soyunmam gerekiyor."

Yavaşça göz kırpyorum. O benim eşim. Onu çıplak görmek benim için neden uygunsuz olsun ki? "Biz evliyiz."

"Evet, ama..." Bir an tereddüt ediyor, yüzü koyu kırmızıya boyanıyor. "Hâlâ birbirimizi tanımaya çalışıyoruz."

Onu rahatlatmak için harekete geçtim. "Çirkin olduğunu düşüneceğimden endişeleniyorsan, endişen yersiz. Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Ağız açık kalıyor ve yanakları kırmızının daha da derin bir tonuna dönüşüyor. "Ben sadece biraz... utandım, hepsi bu," diyor. "Beni çıplak gören ilk erkek sensin."

Kaşlarımı çattım. "Önceki sevgililerin çiftleşirken sana bakmadılar mı?"

Gözleri açılıyor ve boğazının arkasından boğuk bir ses çıkarıyor. "Benim hiç sevgilim olmadı. Sen benim ilkim olacaksın. Neden benim hakkımda böyle düşünüyorsun?" diye soruyor, belli ki hakarete uğramış.

Benim halkım ömür boyu çiftleşir, ama insanların bir tanesine karar vermeden önce pek çok eş edindiklerini duymuştum. Onun sözleri beni şiddetli bir sahiplenme duygusuyla doldurdu. Onunla birleşecek ilk ve tek kişi ben olacağım.

Birkaç kez göz kırpmıyor. "Başka erkeklerle birlikte olduğumu düşündüğün halde benimle evlendiğine inanamıyorum."

"Neden yapmayayım?" Sorusuyla kafam karışmış bir şekilde cevap veriyorum.

"Çünkü başka herhangi bir erkek evlilik yatağına bakire olarak gelmemde ısrar ederdi."

"Ben basit bir insan değilim," diye düzeltiyorum onu. "Ben bir Ayı Şekil Değiştirenim. Çiftleşmenin sizin türünüz için yetişkinliğe geçiş hakkı olduğunu duymuştum ama görünüşe göre . Biz tanışmadan önce herhangi bir sevgili edinmiş olman benim için fark etmezdi. Senden tek istediğim, artık evlendiğimize göre başka kimseyle birlikte olmaman."

"Sen benim kocamsın ve hayatım boyunca yanıma alacağım *tek* erkeksin.
yatak, Henrick."

Onu aşağıladığım çok açık ama daha da önemli bir şey öğrendim. Verdiği cevap, onun

bana katılma fikrine karşı değilsin. Bu iyi bir şey. Şimdi tek yapmam gereken onun ilk çiftleşmemizi başlatmasını beklemek. Ben sabırlı bir erkeğim, ama bir gün beni yatağına kabul edeceği düşüncesiyle içimde yanan açlığı inkar edemem.

"Affet beni, Anna. Hakaret etmek istememiştim."

Bana sıcak bir gülümseme sunuyor. "Her şey yolunda." Suya doğru bir bakış fırlattı. "Şimdi arkanı dön."

"Seni göremezsem nasıl koruyabilirim ki?" Öfkelendim.

Dudaklarını büzüyor. "Sana ihtiyacım olursa arayacağıma söz ."

"Tamam."

Arkamı dönüyorum ve o soyunurken yumuşak bir kumaş hışırtısı duyuyorum. Stav'ım tepki olarak sertleşiyor ama dişlerimi sıkarak sakinleşmeye çalışıyorum.

Kulaklarımı ona doğru çeviriyor, etrafı tehlikeye karşı sürekli tarıyorum. Garip bir ses dikkatimi çekiyor ve onu şelalenin altında dururken bulmak için dönüyorum.

Gözlerimi kaçırmam gerektiğini bilmeme rağmen, bedenimi onun güzel formu karşısında olduğum yerde sabitlenmiş buluyorum. Gözleri kapalı, su çıplak teninin üzerinde çağlıyor. Bakışlarım, avuçlarımın içindeki ağırlıklarını hatırlayarak göğüslerinin duyusal tümseklerinde geziniyor.

Tepeleri sertleştikçe ve düşmeden önce uçlarında su damlacıkları toplandıkça ağızım kuruyor. Gözlerimin vücudunda daha aşağılara inmesine izin veriyorum, belinin hafif eğimini ve kalçalarının hafifçe kıvrılmasını inceliyorum.

Kendimi arkamı dönmeye zorluyorum, beni onun çıplak haline bakarken yakalarsa bundan sadece hoşnut olmayacağını biliyorum. Onu umutsuzca istiyorum ama beni yatağına davet edene kadar beklemeliyim. O beni isteyene kadar onu almayacağım.

Eğer onunla ilgili rüyalarım gerçekten geleceğimizin vizyonlarıysa, bunun eninde sonunda gerçekleşeceğini biliyorum. Yıllardır uykularıma musallat oldu.

En çok değer verdiğim rüya, onun çocuğumuzla birlikte şişmiş halidir. Her zaman yatak odamızın balkonunda durur, donmuş denize bakar. Yanına yaklaşıp onu kollarıma çekiyorum, şakağına nazik bir öpücük konduruyorum ve elimi karnının üzerinde gezdiriyorum. Rüyalarımda kollarımda dönüyor ve bana gülümsüyor.

Sen benim eşimsin, diye fısıldıyor. *Ve ben de seninim.*

Bu anı zihnimde dolaşırken bile, bunun nasıl gerçekleşeceğini kavrayamıyorum.

Kanlı cadı beni lanetlediğinden beri kalbim donmuş durumda. Sevemiyorum. Kalbimin etrafına yerleştirdiği buzı eritmenin bir yolunu bulamazsam.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

OceanofPDF.com

ANNA

W Ben banyoyu bitirdikten sonra Henrick yıkanmak için şelalenin altından geçiyor. Suyu doğru adım atarken, pantolonunun illüzyonu düşer ve çok kaslı bir vücudu ortaya çıkar.

Arka taraf.

Bakışlarım onun formu üzerinde gezinirken yanaklarım sıcaklıkla kızarıyor. Tüm vücudu kalın kas tabakalarından oluşuyor; üzerinde bir gram bile yağ yok. Şelalenin altında hareket ediyor. Gözlerini kapatıp başını arkaya eğerek suyun üzerinden akıp gitmesine izin veriyor.

Başka tarafa bakmam gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum. Gözlerim vücudunda geziniyor ve yanaklarım sıcaklıkla kızarıyor.

Dönüyor ve beni kendisine bakarken yakalayınca delici mavi gözlerini benimkilere diyor. Yakalandığım için utanarak bakışlarımı hızla indiriyorum.

Yanıma dönüyor ve pantolonunun tekrar olduğunu fark ediyorum, şükürler olsun. Bakışları sürekli alanı tarıyor, herhangi bir tehdit arıyor.

Onu endişelendiren şeyin ne olduğunu sormak istemiyorum ama bilmek zorundayım. "Ne arıyorsun?"

"Birçok yırtıcı hayvan hem burada hem de dağlarda evlerini yapıyor."

"Senin ve korumalarının üstesinden gelemeyeceği bir şey değil, değil mi?" "Öyle olmadığını umalım."

Verdiği cevap korkularımı yatıştırmaya yetmiyor ve şimdi yıkanmak için gruptan ayrılmamızda ısrar ettiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Kampa geri dönerken onun yanında yürüyorum.

Sahiplenici kolunu belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Onun koruyuculuğuyla ilgili bir şey kalbimin çarpmasına neden oluyor.

göğsümde. Yakışıklı bir adam olduğunu inkar edemem ve beni güvende ve korunmuş hissettirmesini seviyorum. Bu sadece ona karşı zaten hissettiğim çekimi daha da arttırıyor.

Kampa yaklaştığımızda, hangisinin onun olduğunu belirlemeye çalışarak çadırları araştırıyorum. Babamla seyahat ettiğim her seferinde, kralın çadırını fark etmek kolaydı, diğerlerinden çok daha büyük ve görkemliydi. Ama burada hiç abartılı çadır göremiyorum.

Kaşlarımı çatıyorum ve Henrick'e dönüyorum. "Çadırınız nerede?"

Ortaya yakın, diğerlerinden ayırt edilemeyen bir tanesini işaret ediyor. "İşte bu."

Etraftaki diğer çadırlara baktım. Anneminki babaminkinden biraz daha küçüktü ve fark edilmesi kolaydı. Ama hangisinin benim için olduğunu anlayamıyorum. "Hangisi benim?"

Çadırını işaret ederken delici gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bu çadır."

Onunla kalmamı istemesine şaşırdım. Babam her zaman annemden ayrı uyurdu, hem evde hem de seyahat ettiğimizde. Bir keresinde anneme bunu sormuştum ve bir anlaşmaları olduğunu söylemişti. Ona zaten iki mirasçı vermişti. Ondan sonra babam artık aynı yatağı paylaşmalarına gerek duymadı.

Bir parçam Henrick'in babam gibi olup olmayacağını merak ediyor. Umarım olmaz, ama emin olamıyorum. Aramızda asla aşk olmayabilir; bunu söylemek için çok erken. Ama en azından karşılıklı saygı ve anlayış olması için dua ediyorum. Annemin, kocasının kraliyet sarayındaki neredeyse her kadınla yattığını tüm krallığın bilmesinin utancına nasıl dayandığını bilmiyorum.

Henrick'i çadırın içinde takip ediyorum. Ortada küçük bir ateş titriyor, dumanı kumaş örtünün tavanındaki bir delikten kaçıyor. Yakınında büyük bir yatak yatıyor. Sadece bir tane olduğunu fark ettiğimde kalın bir şekilde yutkunuyorum.

Kararsız duruyorum, Henrick'e bakıyorum ve ne beklediğini merak ediyorum. Ben isteyene kadar bana dokunmayacağını söylemişti ama belki de fikrini değiştirmiştir.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi bana döndü. "Sana zaten söyledim: Senin isteğin dışında çiftleşmeyeceğiz."

Pantolonunun illüzyonunu kaybedip çıplak durduğunda yanaklarım kızarıyor. Sertçe yutkunuyorum ve vücudundan aşağıya, boyuna doğru kaçamak bir bakış atıyorum. Tahrik olmadığında bile bir erkeğin düşündüğünden çok daha iri. Ama yine de o bir erkek değil. Kendisinin de gibi o bir Ayı Değiştiren.

"Çıplaklığım sizi rahatsız ettiyse özür dilerim" diyor. "Uzun süreler boyunca giysi yanılması sürdürmek yorucu."

Ne düşündüğümü önemsemesi hoşuma gidiyor ama halkı arasında kıyafetin her zaman isteğe bağlı olup olmadığını merak ediyorum. "sık sık çıplak mı dolaşır?"

"Biz seyahat ederken bu pek sık rastlanan bir durum değil." "Nedenmiş o?"

"Açık alanda, kendimizi savunmak için gerektiğinde yer değiştirmeye hazır olmayı tercih ediyoruz." Başını yana doğru eğiyor. "Biz çiftleştik. Çıplaklığım seni gerçekten rahatsız ediyor mu?"

"I-" Ne diyeceğimi bilemiyorum. "Sadece... daha önce de söylediğim gibi, çıplak gördüğüm ilk erkek sensin. Benim halkım normalde başı açık dolaşmaz."

"Kaleye ulaştığımızda bu şekilde olmayacak. Yatağa gel," mırıldanıyor, sesi alçak ve derin. "Bu gece seni sıcak tutacağım."

Midemdeki gerginlik düğümüne karşı yutkunuyorum ve yavaşça onun yanına doğru ilerliyorum. Onunla aynı yatağı paylaşmaya karşı değilim; sadece bir kadının kocasıyla yaptığı şeyi paylaşmaya hazır olduğumdan emin değilim.

Yatağın üzerine oturup beni de yanına çekti. Sonra kollarını bana doluyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. Battaniyeyi üzerimize çekiyor ve vücudunu koruyucu bir şekilde benimkinin etrafına sarıyor.

Henrick'in taze yağmur ve orman gibi erkeksi kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Derin bir nefes aldığımda vücudumu sıcaklık kaplıyor. Kollarını belime doluyor ve nefesi ensemden sıcaklık hissediyorum.

"Beklediğimden daha iyisini yaptın," diye mırıldanıyor kulağıma.

Başımı çevirip ona bakıyorum. "Nasıl yani?"

"İnsanlar zayıf. Buraya kadar bu kadar çabuk gelebileceğimizden şüpheliydim."

Yorumuna sinirleniyorum. "Bir aya dönmüyorum olmam zayıf olduğum anlamına gelmez."

Yumuşak bir kıkırdama . "İşte senin ateşin." "Ne?"

"İlk evlendiğimizde sende olduğundan emin değildim. Yolculuklarımızda sadece bir anlığına görmüştüm ama şimdi açıkça görüyorum."

Kaşlarımı çattım. "Seninle tartışmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Ben sadece senin gerçeğini duymak istiyorum. Hepsi bu." "Benim mi? Sen neden ?"

"Aklından geçenleri söylemeni istiyorum."

"Şimdi de fikrimi söylememi mi istiyorsun?" İnanamayarak sordum. "Krallıklarımız arasında barışı korumak için evlenmemi talep ettikten sonra mı?"

Başını geriye atıyor. "Benimle kendi özgür iradenle evlenmeyi kabul edip etmediğini sordum, sen de *evet* dedin."

Kumaş duvara göz kırpmıyorum. "Seni nasıl reddedebilirdim ki? Babamı savaşta yendin. Krallığımızı elimizden alacaktın ve-"

"Bunu neden varsayıyorsun?" diye araya giriyor.

Alay ediyorum. "Fatihler böyle yapar. İstediklerini alırlar." Duraksıyorum, devam etsem mi diye düşünüyorum. "Babamın beni sana neden teklif ettiğini sanıyorsun? Topraklarını ve unvanını koruyabilsin diye bedelini ödedim."

Sessiz ama şiddetli bir ses göğsünü gümbürdetiyor. Gözleri öfkeyle parlarken ensemdeki tüyler diken diken oluyor. "Ben böyle bir ödeme istemedim. Ona bir eş aradığımı söylediğimde evliliği baban önerdi. Senin de bunu kabul ettiğini söyledi. *Hiçbir* talepte bulunmadım."

"Ne yapmasını bekliyordun ki?" İnanamayarak sordum. "İsteğini reddetmesini mi?"

"Eğer beni istemiyor olsaydın bunu reddetmeni beklerdim."

"Seni nasıl inkar edebilirdim ki?" Karşı çıktım. "Korkuyordum."

Çarpılmış gibi bana bakıyor. "Peki ya şimdi?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Bir yanımda hâlâ endişeli... seni üzmemden korkuyor. Kendini kaybedebileceğinden ya da-"

"Bir dişiye asla zarar vermem." Sesi derinleşir. "Bu onursuzluktur. Ve halkım sadece doğruyu söyler; Kuzey'in yolu budur. Onların kraliçesi olarak bunu hatırlasan iyi edersin."

Hiçbir uyarıda bulunmadan ayağa kalkıyor ve çadırın kapısına doğru ilerliyor. Sarsılarak doğruldum. "Neredesin sen-"

Ben sözümü bitiremeden, o çoktan gitmişti.

BÖLÜM 8

OceanofPDF.com

HENRICK

A çadırdan çıkar çıkmaz form değiştiriyorum, evre boyunca koşuyorum, içimde kaynayan öfkeyi yakmaya çalışıyorum. Beni istemedi. Beni isteyip istemediğini sorduğumda yalan söyledi.

evliliği kabul etmişti.

Bağımız bir yalanla başladı. Benden korkuyor, o kadar ki gerçeği sakladı. şimdi, kendi isteği dışında bana bağlandı.

Ben bir aptalım.

Birleşmemiz konusunda gergin olduğunu düşünmüştüm. Benden tamamen hoşlanmadığını fark etmemiştim.

Kampın etrafında dönerken, muhtemelen benimle hiçbir şey yapmak istemeyen eşimi neden terk ettiğimi merak eden birkaç nöbetçi adamımın yanından geçiyorum.

Onu tutamam. Benimle kalması için onu zorlayamam.

Onu ilk gördüğümde, birbirimizi bulmamızın kader olduğuna inanmıştım. Babasının önerdiği evliliği kabul etmiştim çünkü bir eşe ihtiyaım vardı. Ormana adım attığımda ve onu kiş ayının altında dururken gördüğümde, tanrıların bana gülmsediğine ve uzun zamandır hayalini kurduğum kadını sunarak beni kutsadıklarına inandım.

Bunun bir işaret olduğunu, lanetimin sona erdiğini sanmıştım. Kar Kraliçesi'nin kalbimin etrafına yerleştirdiği buzu eritebilecek kişinin o olduğunu düşünmüştüm. Ama görünüşe göre yanılmışım.

Çadırlara geri dönerken insan formuma geçiyorum ve Anna için erzak sandığından birkaç kürk topluyorum.

Muhtemelen ne kadar korkmuş düşününce boğazımda acı bir asit yükseliyor. Ve şimdi bile benden korkuyor olmasından nefret ediyorum.

onu korumaya ve güvende tutmaya çalışmaktan başka bir şey yapmadı.

Bunu düşünürken bile içimi suçluluk duygusu dolduruyor. Az onu terk ettim. Soğukta, sadece bir battaniye ve onu ısıtacak kısık bir ateşle. Yeni gelinim için berbat bir eşim. Benden korkmakla kalmıyor... Ona bakmakta ihmalk r davrandım.

Krkleri kollarımın altına sıkıştırıp çadırımıza geri dönüyorum. Sevemiyor olabilirim ama bir canavar değilim.

Düğün gecemizin ertesi sabahı, yatağımı paylaşmadığı için onu reddedeceğimden endişelendiğini düşündüm. Onu geride bırakacağımı ve evliliğimizi feshedeceğimi umduğunu fark etmemiştim.

Ağır bir i çekişle başımı sallıyorum. Kapana kısılmış ve korkmuş hissetmesinden nefret ediyorum. Bu onun hissetmesini isteyeceğim son şey. Onu yemininden kurtaracağım; Anna'yı isteklerine karşı tutmayacağım. Eğer ailesine dönmek istiyorsa, bunu yapacağım.

Çadıra girdiğimde ateşin yanında uyuyordu. Vücudu titriyor ve ben suçluluk duygusuna kapılıyorum. Kızgınlığıma rağmen onu bırakmamalıydım. O bir insan ve vücut ısısını benim halkım kadar etkili şekilde ayarlayamıyor.

Krkleri dikkatlice üzerine örtüyor, daha fazla yalıtım için omuzlarına doluyorum. Ayı formuma geri dönüyorum ve onun yanına uzanıyorum. şaşırtıcı bir şekilde, ısınmak için iğdsel olarak yanıma kıvrılıyor.

O bana sokulurken içimi şiddetli bir koruyuculuk kaplıyor.

Benimle evlenmekten başka seçeneği olmadığına inanmasından nefret ediyorum. İstemediği sürece onu yanımda kalmaya zorlamayacağım.

Küçük bedenine bakıyorum ve ağırlığımın onu ezmemesine dikkat ederek kolumu nazikçe bedenine doluyorum.

Narin yüz hatlarını incelerken, onun tam da hayal ettiğim gibi biri olduğu bilgisiyle bir kez daha kendimden geçiyorum. Tanrılar verdi

Bana onun görüntülerini göstermesinin bir sebebi vardı. Ya da ben öyle .

Bana bir hediye verildi; pek çok kişinin umduğu ama asla bulamadığı bir nimet.

Belki de bu lanetin bir parçasıdır. Dokunduğum her şey acı küle dönüşüyor.

Anna usulca iç geçirdi ve daha da yakınımına sokuldu. Şimdiden onu benim olarak görmeye başlamıştım. Her ne kadar onu sahiplenmemiş olsam da, onu hâlâ eşim olarak görüyordum. Kraliçem. Ama şimdi görüyorum ki onu fena halde hayal kırıklığına uğratmışım.

Bir kez daha onun gücüne hayran kaldım. Korkusuna rağmen benimle evlendi, bana karşı çıktı ve sonra da istediğim gerçeği söyleyecek kadar cesur davrandı.

Ağır bir iç çekiyorum. Onu isteği dışında tutmayacağım. Bunu onun için doğru hale getirmek için elimden gelen her şeyi yapacağıma yemin ediyorum.

Bakışlarım bir kez daha onun üzerinde geziniyor. Uzun kirpikleri yumuşak pembe yanaklarının üzerinde dalgalanıyor ve dudakları küçük bir o şeklinde ayrılıyor. Onu bir düşünce oluşmaya başlıyor: Ya onu kalmaya ikna edebilirsem?

Yıldızlara bakarken aklıma bir fikir geliyor. Arnafell'e uzun bir yolculuk olacak. Burası ve orası arasındaki zaman, onu eşi olmaya layık olduğuma ikna etmekle geçebilir. Onu kaybetme düşüncesine dayanamam. Her zaman hayalini kurduğum kişinin gerçek olduğunu artık biliyorum.

Tanrıların yollarımızı kesiştirmesinin bir sebebi olmalı. O benim Kaderimdeki Kişi. Bundan eminim. Onu memnun etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım. Ve belki Arnafell'e ulaştığımızda, kalıp benim olmak isteyecektir.

BÖLÜM 9

OceanofPDF.com

ANNA

T Farkına vardığım ilk şey etrafımın tamamen sıcaklıkla çevrili olduğuydu. Gözlerimi açtığımda Henrick'i insan formunda yanımda uyurken buluyorum. Bir katmanın altında rahatım ve onun yanına sokuldum. Öfkesine rağmen geri gelip beni sıcak tutacak kadar önemseydiği için minnettarım.

Hâlâ uyuyor, ben de bir süre onu gözlemledim. Babamdan talep ettiğini düşündüğüm için onunla evlendiğim fikrine gerçekten üzül müştü. Öfkesi çok şey anlatıyor; sırf yapabildiği için bir haraç talep edecek kadar kötü bir adam değil. Ve duyduğum gibi kana susamış bir savaşçı da değil.

Şimdi anlıyorum ki, eğer ona evliliğimizi sürdürmek istemediğimi söyleseydim, beni zorlamaz, babamın topraklarını ya da unvanını elimden almakla tehdit . O sadece bir eş ve evliliğimizin ittifakı istiyordu.

Henrick bir savaşçıdır ama savaş fikrini sevmez. Babamın muhafızlarıyla sınır çatışmalarında acı çektikten sonra Islo halkının karnının doyduğundan emin olduğunda bu çok açıktı.

Göz kapakları açılıyor ve buz mavisi gözleri benimkileri buluyor. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Kaşları çatılır. "Ne için?"

"Üzgün olmana rağmen geri geldin." "Seni soğukta bırakmamalıydım."

Hafif bir gülümseme denedim. ". Geri döndün."

"Konuşmamız gereken bir şey var," diyor ve ses tonundaki bir şey beni dehşete düşürüyor.

"Ne oldu?"

Yüzünü buruşturuyor. "Benden korkmana gerek yok, Anna. Sana asla zarar vermem. Ben senin eşimim ama sen isteyene kadar sana dokunmayacağıma dair söz veriyorum."

"Peki ya hiç yapamazsam?" Soru ben yakalayamadan dudaklarımdan kaçıyor ama geri almayacağım. Ayrıca, bunu ona daha önce de söyledim. Söylediklerinde ciddi olduğunu bilmek zorundayım. "Ya seninle hiçbir şekilde aynı yatağı paylaşmak istemiyorsam - sadece uyumak için bile olsa?"

"O zaman öyle olsun," diye cevap veriyor, tıpkı düğün gecemizde şatoda yaptığı gibi. Ayağa kalkıyor ve gitmek için dönüyor.

"Nereye gidiyorsun?"

"Korumak için," diye yanıtlıyor, geri dönme zahmetine girmeden.

Yorgunluğumun beni ele geçirmesine izin vererek başımı öne eğiyorum. Ayı formuna geri dönmesini ve girişin hemen içine uzanmasını izliyorum.

Çadırımızı koruduğunu fark edince dudaklarım bir nefesle aralanıyor. Ateşin loş ışığı kalın, beyaz kürkünün üzerinde turuncu bir parıltı yaratıyor. Derin ve eşit nefes alışını izliyorum.

Kar taneleri çadırdaki delikten aşağı süzülüyor ve alevin ışığında görünür görünmez kayboluyor.

Ağır bir iç çekişle durumumu değerlendirdim. Ben isteyene kadar bana dokunmayacağına yemin etmiş bir adamla evliyim. Beklediğimden daha nazik ve düşünceli biri. Belki şu anda aramızda bir aşk yok, ama görüldüğü kadar nazikse, belki arkası gelecektir.

Gözlerimi kapatarak yatakta dönüyorum, bunun korktuğum gibi korkunç bir varoluş olmadığını fark ettiğimde başım olasılıklarla dönüyor.

BÖLÜM 10

OceanofPDF.com

HENRICK

W

Sabah uyandığında Anna hâlâ uyuyordu. Onun iyiliği için belden aşağıyı örtecek bir pantolon imajı yaratmaya dikkat ederek form değiştiriyorum. Ben

Adamlarıma aynısını yapmaya devam etmeleri talimatını verdim. Onu rahatsız etmek istemiyorum.

Yanında diz çöküp uyurken yüzünü inceliyorum. Uzun, kestane rengi saçları güzel bir hale gibi altında dağılıyor. Rüyalarımda olduğundan bile daha güzel.

Uzanıp saçlarını şefkatle yüzünden geriye doğru taradığımda, göz kapakları çırpınarak açılıyor. Ela gözleri benimkileri bulur bulmaz irkilerek doğruldu. " kaç? Çok mu uzun uyudum?"

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

"Hayır, yapmadın." "O zaman ne-"

"Sadece seni kontrol ediyordum."

Bakışları battaniyelere ve kürklere kayıyor. "Teşekkür Henrick. Dün gece çok soğuktu ama bunların yardımı oldu."

İnce bir onaylamayla çenemi eğiyorum. "Sen benim kraliçemsin. Seninle ilgilenmek benim görevim."

Birkaç kez göz kırpmıyor. "Benimle ilgilenmek mi?"

"Evet. Sen benim eşimsin. Rahat olman ve ihtiyaçlarının karşılanması benim arzum."

Bana bakarken birkaç kez göz kırpmıyor.

"İnsanların yöntemi bu değil mi?" İfadesini anlamak için merakla soruyorum.

Bakışlarını indiriyor. "Ailemde, babamın her zaman memnun olduğundan emin olması gereken kişi annemdi. Ben de bu şekilde

yetiştirildim ve bana bir gün kocamın benden ne bekleyeceği söylendi."

Ne tür bir erkek eşinin kendi ihtiyaçlarını karşılamasını ve karşılığında onunkileri düşünmemesini bekler? İki parmağımı çenesinin altına koyarak yüzünü tekrar kendime doğru çeviriyorum. "Benim kültürümde dişilere değer verilir. Eşleri onların ihtiyaçlarıyla ilgilenir, rahatlıklarını ve korunmalarını sağlar. Her zaman."

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor.

"Kulağa çok hoş geliyor." "Anna, ben-"

Aurick çadırımıza girerek sözümüzü kesti. "Kralım. Kraliçem." Eğilerek selam verdi. "Kampı dağıtmaya başladık bile."

Bana öyle geliyor ki, bana karşı çok gayri resmi davranıyor.

-Bazen, ama bunun için onu suçlayamam. Aurick ve ben birlikte büyüdük. En güvendiğim korumam olmadan önce de arkadaştık. "Güzel," diye cevap veriyorum, Anna'ya dönüp hazırlanmasını söylüyorum. mümkün olduğunca çabuk. Bana fırsat vermiyor, şikayet etmeden yatak takımını yuvarlıyor.

Giyinmesi uzun sürmüyor ve bugün yine rahatça seyahat etmeye hazır bir şekilde eteğinin iki yanından birer çizgi yırttığını fark ettiğimde dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Pratik ve verimli. Kuzey'in gerçek bir kraliçesi gibi.

Toparlandıktan sonra muhafızlarım ve ben şekil değiştirdik. Ben çömeliyorum ve Anna kolayca sırtıma tırmanıp omuzlarımın üzerine yerleşiyor.

"Yemek yedin mi?"

Elini cebine atıyor ve iki şerit kurutulmuş et çıkarıyor. Yüzünde bir sırıtma beliriyor. "Seyahat için hazırlıklı geldim."

Çenemi eğiyorum. "İyi düşünmüşsünüz

Kraliçem." Yanakları kıpkırmızı oldu.

Dönüyorum ve dağlara doğru ilerliyorum. Yaklaştığımızda kaslarının gerildiğini hissediyorum, o yüzden duruyorum. "Sorun nedir?"

"Dağları nasıl geçeceğiz?"

"Kullandığımız bir geçit var. Dün sana gösterdiğim geçit." Burnumla işaret ediyorum. "Duvardaki şu izi görüyor musun?"

Yumuşak bir nefes alıp veriyor ve ben de başımı çevirip ona bakıyorum. Gözleri kocaman açılmıştı.

"Şu yokuşu mu çıkacağız?"

"Evet," diye sakince cevap veriyorum. "Halkım bu geçidi sık sık kullanır."

Başka bir şey söylemesini bekliyorum ama çenesini kapatıyor. Dağa doğru devam ediyorum ve tabana ulaşır ulaşmaz tekrar duruyorum. "Geçit çok dik. Bana sıkıca tutunmalısın. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Küçük kaşları çatılıyor ama itiraz etmiyor. Bunun yerine derin bir nefes alıyor ve bana kararlı bir şekilde başını sallıyor. "Evet."

Yokuşu tırmanmaya başladığımda, onun korkusunun keskin kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Korkunç kokuya karşı burnumu kırıstırıyorum ve keşke onu rahatlatmanın bir yolu olsaydı diyorum. Ama ne durabilirim ne de arkama bakabilirim. Ayaklarıma konsantre olmalıyım.

Hiç ses çıkarmıyor. Neredeyse tamamen sırtıma yaslanırken elleri ve bacakları beni sıkıca kavıyor. Kalbi göğsünde çılgınca atıyor.

Sandığımdan çok daha cesurmuş.

"Sen iyi misin?" Omzumun üzerinden sordum.

"Evet," diye cevap veriyor sakın bir sesle ve korkusunu çok iyi gizlediği için şu anda ona hayranlık duymaktan kendimi alamıyorum.

BÖLÜM 11

OceanofPDF.com

ANNA

A Henrick ayı formunda dik yokuşu tırmanırken hızlı ve çevik yürüyüşü beni şaşırtıyor. Soğuk rüzgâr etrafımızı sarıyor, bedenimi tırmalıyor ama ben ona sıkıca tutunuyorum. Bir saat boyunca yolculuk ediyoruz.

Bir saat kadar, ama sanki sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. İlerlememizi ölçmek için arkama bakma hatasını yapıyorum ve hemen başım dönüyor.

Öne doğru eğilip ellerimi kalın kürkünün içine sokuyorum. "Lütfen düşmeme izin verme," diye fısıldıyorum nefesimin altında.

"Asla. Seni güvende tutacağım, Anna."

Gözlerimi kapatıp ona yaslanıyorum ve hayatımı kurtarmak için ona tutunuyorum. Kalbim güm güm atıyor ve nefesime odaklanmaya çalışıyorum, bana taze yağmur ve orman kokusunu getiren birkaç yavaş ve sabit nefes çekiyorum. Bir şekilde rahatlatıyor ve gözlerimi kapatıp nasıl hareket ettiğine odaklanıyorum.

Formundaki kaslar güçlüdür. Sırtının ve bacaklarının her bükülüğü ve kuvvetten bahsediyor. Yine de bana karşı nazik davranıyor, öyle olması gerekmeseydi. Düğün gecemizde kendini bana zorla kabul ettirebilir ve evli olduğumuz için teslim olmamı isteyebilirdi. Ama yapmadı; yapmadı.

Sırtında bir atlı olmadan dağın tırmanmasının çok daha kolay olacağını fark ettim. Beni adamlarından birine edebilirdi ama yapmadı. Onu asla yatağıma davet edemeyeceğimi söyledikten sonra bile beni kendisi taşıyacak kadar önemsediydi.

"Neredeyse dinlenebileceğiniz bir platoya ulaştık."

Ciğerlerimden ağır bir rahatlama nefesi kaçıyor. "Şükürler olsun."

Zemin düzleştiğinde, dik tırmanış sırasında Henrick'e tutunduğum için vücudumdaki her kas ağrıyor ve acıyor.

Durdu ve ben de sırtından kaydım. Ayaklarım yere değeri değmez, bacaklarım altımdan çekiliyor ve öne doğru tökezliyorum.

Henrick hemen form değıştirtiyor ve beni belimden yakalayıp kollarına alıyor. Yavaşça yüzümdeki saçları geriye doğru tarıyor, buz mavisi gözleri endişeyle beni inceliyor. "İyi misin?"

Dilimin ucunda yalan söylemek ve iyi olduğum konusunda ısrar etmek var ama o sadece gerçeği istediğini söyledi. Onun yerine cevap veriyorum. "Yorgunum."

Engrid'i aramak için arkama bakıyorum ve Henrick'in diğer muhafızlarının hâlâ geçide doğru ilerlediklerini görüyorum.

Herkesten bu kadar önde olduğumuzu fark etmemiştim.

Gökyüzüne bakıp olası tehditleri araştırıyor. "Gücünüzü korumak için bir şeyler yemeli ve içmelisiniz. Daha gidecek çok yolumuz var. Dağın diğer geçene kadar güvende olmayacağız."

Düşüp ölmekten başka bir tehlike altında olabileceğimizi söylediğinde içimi bir korku kaplıyor. "Neden endişeleniyorsun? Burada bize zarar verebilecek bir şey mi var?"

Başını hafifçe sallayarak çenesini eğiyor. "Griffinler bazen evlerini dağlara yaparlar."

Midemi çalkalayan ani endişe düğümüne karşı yutkunuyorum. "Griffinler mi?"

"Evet."

Hiç görmemiş olsam da, hikayelerini duymuştum. Griffinler tehlikeli, ölümcül ve öldürölmesi neredeyse imkânsız yaratıklardır. Devasa bir aslanın gövdesi ve kuyruğu ile bir kartalın kafası ve kanatlarına sahip, görülmesi gereken korkunç yaratıklardır.

Jilet gibi keskin pençeleri en ölümcül özellikleridir. Bir insanı anında paramparça edebilirler.

Henrick bana bir su tulumu ve biraz daha kurutulmuş et veriyor çünkü daha önce ceplerimde sakladığım erzakları yemiştim.

Sırtımı bir kaya duvarına yaslayarak oturuyorum ve o da yanımda yere çöküyor, bakışları sürekli etrafımızdaki alanı tehlike için tarıyor.

"Daha önce hiç Griffin gördün mü?" Cevabından şimdiden korkarak soruyorum.

"Evet."

Detaylandırması için bir an bekledim. Açıklamayınca zorladım.
"Eee?"

Bana döndü. "Ee, ne oldu?" "Ne oldu?"

"Adamlarımın çoğu yaralandı ve birkaçı öldü." "Orada kaç tane Griffin vardı?"

"Sadece bir tane," diye yanıtlıyor. "Şanslıydık."

Şanslı olduğunu düşündüğü şey buysa, bir felaketin nasıl olacağını hayal bile edemiyorum. "Şanslı mı?" İnanamayarak sordum. "Ama adamlarınızdan bazılarını kaybettiniz."

Başını salladı. "Evet, ama daha kötüsü de olabilirdi."

Yeni bir korkuyla çevremize bir bakış fırlatıyorum. "Madem Griffinler var, neden bu yoldan geldik? Neden dağların arasındaki ana yoldan gitmedik?"

Sanki sorum tuhafmış gibi bana dönüyor. "Potansiyel olarak Wraithlerle karşılaşmayı mı tercih ederdin?"

"Wraithler mi?"

"Evet. Orman onlarla dolu. Kış rüzgârları çoktan geldi, yakında kar yağacak. Kötü bir havayla karşılaşırsak gece karanlığında ormanda mahsur kalma riskini almak istemedim. Wraithler insan etinin tadını diğerlerine tercih eder. Ormanda avlandıkları bilinir.

Griffin'lerin ise sürüleri yoktur. Seçme şansınız olsaydı, sizi birkaç avcı yerine tek bir avcından korumanın daha kolay olacağına inanırdım."

Sanırım haklı. Wraithler ya da Griffinler arasında seçim yapmak zorunda kalsaydım, ben de onunla aynı şeyi seçerdim.

Odağını gökyüzüne çevirdiğinde sertçe yutkunuyorum. Korku göğsümü sarıyor ve Griffinlerle karşılaşmamamız için bizi dinleyen her kimse ona sessiz bir dua gönderiyorum.

Bakışlarım üstümüzde uzanan ve bulutların arasında kaybolan dağ geçidinde geziniyor. Bu manzara beni dehşete düşürüyor, acaba bizi orada ölüm mü bekliyor diye düşünüyorum.

"İyi misiniz Kraliçem?" Engrid'in sesi beni düşüncelerimden koparıyor.

Bakışlarımı ona doğru kaldırıyorum ve onu gördüğüm için mutlu bir şekilde gülümsüyorum.

Aurick, Henrick'in özel koruması, onun arkasından yürüyor. Onu görür görmez yanaklarının nasıl kızardığı dikkatimden kaçmıyor.

Engrid yanıma otururken Henrick Aurick ve diğer adamlarıyla konuşmaya gidiyor. O giderken gözlerim kocamı takip ediyor. "Onu tam olarak anlamıyorum," diye mırıldanıyorum.

"Siz daha yeni evlendiniz Leydim. Birbirinizi tanımanız zaman alacaktır."

"Onun hakkında duyduğum tüm hikayeler... korkunç bir canavar olarak tanımlanıyordu. Ama yine de bana karşı nazik. Hatta nazik." Ağır ağır iç çekiyorum. "Bir yanım bana karşı sabrını yitirmesinden ve babamın anlattığı gibi korkunç bir adam olmasından endişe ediyor."

Engrid elimi tutuyor, yeşil gözleri endişeyle benimkileri arıyor. "Neden sana karşı sabrını yitireceğinden endişeleniyorsun?"

Bakışlarımı tekrar Henrick'e çeviriyorum ve onu uzaktan adamlarıyla konuşurken gözlemliyorum. "Çünkü onu henüz yatağıma almadım," diye itiraf ediyorum. "Ben isteyene kadar bana dokunmayacağını söyledim"

Engrid bana sıcak bir gülümseme veriyor ve elimi sıkıyor. "Bu iyiye işaret leydim. İyi bir evlilik yaptığınız anlamına geliyor. Bunu söyleyen her erkek gerçekten de onurludur."

Aurick'i işaret ediyor. "Kocanızın adamları ondan çok övgüyle . Onun adil ve adaletli bir Kral olduğunu söylüyorlar. Onunla evlenerek iyi bir seçim yaptığınıza inanıyorum."

"Biraz... soğuk görünüyor, değil mi?" Ben soruyorum. "Konuşma tarzı genellikle çok açık sözlüdür."

Engrid, "Sanırım bu onların tarzı olabilir," diyor. "Aurick'e bunu sordum ve bunun 'Kuzey'in yolu' olduğunu söyledi."

Henrick'le yaptığım konuşmayı hatırlıyorum da bana sadece onunla her zaman dürüstçe konuşmamı istediğini söylemişti. Belki de açık sözlü konuşması bunun bir ifadesidir.

Sanki bir şekilde ondan bahsettiğimi anlamış gibi, Henrick'in kafası bana doğru dönüyor.

Ona bir gülümseme gönderiyorum ve o da kendi gülümsemesiyle karşılık verirken dudaklarının kenarları hafifçe kıvrılıyor. O gerçekten yakışıklı bir adam. Yüzünde tam bir gülümsemenin yıkıcı derecede muhteşem olacağını hayal ediyorum.

"Yüzünüz kızarıyor leydim," diye takılıyor Engrid.

Şakacı bir şekilde omzuna vuruyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Aynı şeyi Aurick'e yaptığını gördüm."

Gülüyor. "Elimde değil. Çok yakışıklı ve nazik biri. Ayrıca çok düşünceli ve koruyucu." Bakışlarını gökyüzüne kaldırdığında ifadesi değişiyor. "Beni burada Griffinler olabileceği konusunda uyardı."

Başımı salladım. "Henrick de bana aynısını söyledi."

Sanki düşüncelerim onu çağırmış gibi, Henrick bize doğru geliyor. Elini uzattı. Tuttum ve beni yanına çekti.

Engrid özür diler ve Aurick'in yanına döner.

Henrick bir bıçak uzatıyor. "Bunu erzaklarımızdan aldım. Bunu her zaman üzerinde taşımanı istiyorum."

Bıçağı kemerime sokuyor ve ardından soğuk rüzgârdan korunduğumdan emin olmak için pelerinimi dikkatlice biraz daha sıkı sarıyor. Bana gösterdiği bu ekstra özen kalbimi ısıtıyor. "Teşekkür ."

"Elbette," diye yanıtlıyor, sesi kadife gibi derin ve pürüzsüz. "Devam etmeye hazır mısın, yoksa biraz daha dinlenmek ister misin?"

Onun düşüncesi beni gülümsetiyor. "Ben hazırım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

OceanofPDF.com

ANNA

Henrick tekrar ayı formuna geçiyor ve sırtına tırmanmam için diz çöküyor. Yükselmek üzereyken, büyük bir gölge güneşi engelliyor ve tiz bir çığlık havayı deliyor. Benim Başım gökyüzüne doğru savruluyor ve bir Griffin bulutların arasından süzülürken korkudan donmuş bir halde bakakalıyorum.

"Al barınak!" bir . ve erkekler bağılıyor olarak ve Griffin daireler çiziyor.

Bakışları avını ölçüp biçen bir yırtıcı gibi benimkilere kilitlenirken nabzım kulaklarımda atıyor.

Kanatlarını sırtına katlayıp doğruca bize doğru dalmadan önce öfkeli bir çığlık daha atıyor.

"Yere yat!" Henrick bağılıyor.

Yıldırım hızıyla beni yere itiyor ve devasa bedeniyle üzerimi örtüyor.

Griffin sırtına çarptığında yukarıdan yüksek bir *gümbürtü* geliyor. Henrick benden uzaklaşırken böğürerek kükrüyor, devasa pençelerini savuruyor ve Griffin'in yan tarafını yakalıyor.

Henrick'in keskin pençeleri vücudunu tırmalayıp kanını çekerken kulakları sağır eden bir çığlık atıyor.

Birbirimizden uzaklaşıyoruz ve Henrick kendini doğrudan benimle Griffin'in arasına yerleştiriyor. Göğsünden derin bir hırıltı yükselirken dişlerini gösteriyor.

Griffin'in büyük pençeleri ona doğru ilerlerken yeri kazıyor, boynunu bükerek etrafına, bana bakıyor.

"İnsan eti," diye tıslıyor Griffin, sesi alçak ve tehditkâr. "Onu bana ver, ben de geçmene izin vereyim. Yumuşak et tatmayalı uzun zaman oldu. Onu bana ver."

"Hayır," diye hırladı Henrick. "Ona sahip olamazsın." "O zaman ölürsün."

Hiçbir uyarıda bulunmadan Henrick'e doğru koşuyor. Pençeler ve dişlerden oluşan bir bulanıklık içinde çarpışıyorlar, sonra da uzuvları birbirine karışmış bir halde yuvarlanırlar. Aurick ve diğer iki muhafız kralın savunmasına koşarak kavgaya katılır.

Griffin pençelerini göğsüne geçirirken Henrick gök gürültüsünü andıran bir kükreme çıkarır. Çok geç kalan Henrick ve adamları Griffin'in etrafını sarar, etraflarındaki zemine kıpkırmızı kan damlar.

Kanatlarını çırparak havaya yükseliyor ve bana doğru süzülüyor. Zaman yavaşladıkça nabzım kulaklarıma çarpıyor. Vücudumu döndürerek uzaklaşmaya çalışıyorum ama yeterince hızlı değilim.

Keskin pençeler belimi sararken dünya ağır çekime . Böğrüm saplandıklarında çığlık atıyorum.

"Anna!" Henrick bana doğru koşuyor, ona uzanıyorum ama çok uzakta.

Griffin devasa kanatlarını çırpıp rüzgârın etkisiyle havaya yükselirken, gözleri dizginlenemez bir panikle benimkilerle buluşuyor.

"Henrick!"

Gökyüzüne doğru sürüklenirken boğazımdan dehşet dolu bir çığlık kopuyor.

Belimin etrafındaki mengene benzeri kavrama ciğerlerimdeki havayı sıkıyor ve bulutların üzerine yükselirken çığlığımı aniden kesiyor. Dünya altımdan kayıp giderken dehşet içinde izliyorum ve kocam öfkeli bir kükreme salıyor. Öfke dolu kükremesi dağın yamacında yankılanıyor.

Kaçmak için çaresizce Griffin'in tutuşuna karşı mücadele ediyorum ama faydası yok. Kavrayışını sıkılaştırarak karşılık veriyor, nefes almak acı verici hale geliyor. Bıçağımı kemerimden çıkaramadığım için onu tırmalıyor ve ısıyorum ama derisi zarar veremeyecek kadar kalın.

Tırmanmaya devam ederken kalbim küt küt atıyor. Kendimi kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım. Korku beni ele geçirmekle tehdit ediyor ama kendimi onu geri itmeye zorluyorum. Yan taraflarımdaki acı neredeyse dayanılmaz ama alt dudağımı ısırarak gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum.

Odaklanmak zorundayım. Paniğe kapılmama izin verirsem, kesinlikle ölürüm. Aklımı başımda tutmalıyım.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından Griffin sol kanadını indiriyor ve dağın zirvesine yakın kayalık bir çıkıntının etrafında dönmeye başlıyor. Yaklaştıkça, bir çıkıntının altında düzgünce istiflenmiş büyük bir dal ve yaprak yığını fark ediyorum.

Beni garip oluşumun içine bırakıyor; kalın bir çim tabakasının üzerine indiğimde çarpmanın şiddeti azalıyor. Kendimi dengesiz bacaklarımın üzerinde durmaya zorlarken yanlarımdaki acıyla irkiliyorum. Yakınlarda üç büyük yumurta fark ettiğimde kalbim duracak gibi oluyor.

Her biri benden yarım kafa daha uzun ve en az üç kat daha geniş.

Bu bir yuva ve ben de onların yemeği olacağım.

Griffin başını yana eğdiğinde acım çabucak unutuluyor. "Kaçmaya çalışma insan," diyor karanlık bir sesle. "Seni sadece tekrar bulurum."

Ben cevap veremeden uçup gitti.

Tam anlamıyla paniğe kapıldım. Yumurtalardan olabildiğince uzaklaşıyorum ve yan tarafa tırmanmaya başlıyorum. O kadar uzun ve dik ki, ayağımı kaybetmeden önce yarıya kadar bile çıkamıyorum ve yuvanın dibini kaplayan kalın otların yuvarlanıyorum.

İçime korku yayılıyor. "Yardım edin! Biri yardım etsin, lütfen!"

Beni kimin duymasını beklediğimden emin değilim. Çok yüksekte uçtuk, kimsenin beni zamanında bulacağından şüpheliyim.

Soğuk bir rüzgâr bedenimi sarıyor ve iliklerime kadar üşütüyor. Kemerimdeki bıçağı kavriyorum ama kurtarmaya yetmeyeceğinden endişeleniyorum.

Ben. Bunun gibi canavarlardan değil.

Düşüncelerim Henrick'e dönüyor ve beni aramaya zahmet edip etmeyeceğini merak ediyorum. Ne de olsa yeni evliydik ve ben onun tekliflerini reddettim.

Onu yatağımdan ve sevgimden mahrum ettim. Babamın krallığından ayrılmadan önce evliliğimizi feshetmeyi önerdim. Şimdi ben kayıp olduğuma göre, beni aramak için ne sebebi olabilir ki? Ona asla pes etmeyeceğimi ve ona mirasçı bırakmayacağımı söyledim.

Bir kralın, kendisini reddeden bir kraliçeye ne faydası olabilir ki?

Sadece korkularım ve karanlık düşüncelerim bana arkadaşlık ederken, yuvadan çıkmanın bir yolunu aramaya devam ediyorum, ama faydası yok. Yine de deniyorum. Yenilgiyi kabul etmek sadece umutsuzluğa yol açar ve ben henüz pes etmeye hazır değilim.

Keskin bir çatırtı havayı dolduruyor ve içimi bir korku kaplıyor. Bu sesin tek bir anlamı olabilir. Yavaşça dönüp yumurtalara bakıyorum. İnce çatlaklar oluşuyor, kabuklar boyunca yayılırken çatırdıyorlar. Yavru Griffinler yumurtadan çıkmak üzere ve çıktıkları anda ben ölmüş olacağım.

Bıçağı kemerimden çıkarıp yumurtalarla yüzleşirken önümde tutuyorum. Ne olursa olsun, ölüme nazikçe gitmeyeceğim.

Üzerime karanlık bir gölge düşüyor ve döndüğümde bir değil, iki Griffin görüyorum, her biri daralmış, yırtıcı gözlere sahip.

Bakışlarım yuvanın kenarına kıvrılmış büyük ve ölümcül pençelerine kayarken damarlarıma buz doluyor.

"Yavrularıma zarar mı vereceksin?" diye tıslıyor anne, tahtayı öyle sıkı kavırıyor ki, altından kaymaya başlıyor.

"Bıçağı bırak," diye hırlıyor arkadaşı.

Titrememe rağmen dişlerimi sıkıyor ve en yakın yumurtaya yaklaşıyorum. "Hayır!"

Ebeveynleri bana saldırmaktan alıkoyan tek şey, bıçağımla yumurtalardan birine zarar verebileceğim endişesi. Biliyorum eğer

Silahımı kaybedersem ölürüm. Yuvanın kenarındaki iki yetişkin Griffin'e bakarken, artık hiçbir şeyin beni kurtarabileceğinden emin değilim.

Sağır edici bir kükreme havayı yarıyor, kalbimi durduruyor. Griffinler sese doğru dönüyor.

Göz ucuyla bir beyaz kürk parıltısı fark ediyorum. Erkeğe çarpan Henrick'i hemen tanıyorum. Kürk, diş ve pençelerin çarpışmasıyla yuvaya çarpıyorlar. Henrick'in ayı formu Griffin'den biraz daha büyük ama onlardan iki tane var. Sayıca az ve kolayca alt edileceğinden endişeleniyorum.

Dişi, eşini korumak için acele ediyor. Sırtı bana dönükken, dikkatinin dağılmasını fırsat bilip saldırıyorum. Gücümün her zerresini kullanarak bıçağımı etinin derinliklerine saplıyorum.

Derisini mide bulandırıcı bir gıcırtyla kesiyor ve geriye doğru tökezliyor.

Bıçağı çekiyorum ve bana doğru dönüyor, gözlerinde öfke yanıyor. "Öleceksin, seni zavallı insan."

Bana saldırıyor ama Henrick'in devasa pençesi onu yan tarafından yakalıyor. Yuvaya çarpıyor ve hareketsiz düşüyor.

Dikkatini erkeğe verir ve birbirlerinin etrafında dönmeye başlarlar. Henrick'in sırtından ve yanlarından aşağıdaki kalın çimlere kan damlıyor.

Griffin koşarak pençelerini Henrick'in etinin derinliklerine batırır ve onu havaya kaldırır. Henrick pençelerini savurarak onun kavrayışında dönüyor ve yuvanın hemen dışında yere yuvarlanıyorlar.

Yuva malzemelerindeki küçük boşluklardan, ölümcül bir kucaklaşmaya kilitlenmiş birbirlerini parçalayıp yırtmalarını izliyorum.

Henrick Griffin'le savaşırken kalbim çarpıyor. Ona ulaşmak için çaresizim; ona bir şekilde yardım etmek için.

Dışının hareketsiz formuna bakarken aklıma bir fikir geliyor. Vücuduna tırmanıp kendimi yuvanın tepesine kadar çekiyorum.

Yan taraftan aşağıdaki zemine bakarken gözlerim açılıyor. Uzun bir düşünüş ama başka seçeneğim yok. Henrick'e ulaşmalıyım. Ona yardım etmeliyim.

Çıkıntıyı sıkıca kavriyorum ve kendimi indirebildiğim kadar indiriyorum. Bir süre kenarda asılı kaldıktan sonra kendimi toparlıyorum ve sonra kavrayışımı bırakarak aşağıdaki zemine düşüyorum.

Yan taraflarımdaki keskin acı ciğerlerimden nefesimi çalıyor ama kendimi ayakta durmaya zorluyorum. Elimdeki bıçağı sıkıca kavrayarak Griffin'e doğru ilerliyorum.

Son anda dönüyor ve bıçağım hedefini ıskalıyor. Sırtını kesmek yerine, kanadından aşağı bir çizgi yırtıyorum.

Bu pek dikkat dağıtıcı bir şey değil ama Henrick'in ihtiyacı olan tek şey bu. İleri atılıyor, keskin pençelerini erkeğin boynunda gezdiriyor ve derin bir kesik atıyor.

Griffin'in yarasından kan fışkırır, boğazından boğuk, hırıltılı sesler çıkarken gözleri faltaşı gibi açılır. Kan gölünün içine yığılır.

Henrick bana döndü. "Çabuk ol! Sırtıma tırman! Yakınlarda daha fazlası olması ihtimaline karşı gitmeliyiz!"

Tereddüt etmeden dediğini yapıyorum. Beyaz kürkü kanı yüzünden koyu ve yapış yapış ama koşarak uzaklaşırken ona tutunmayı başarıyorum. Zirveden tırmanarak iniyor ve dağın etrafından dolanan dar bir patika seçiyor. Kenardan bakarsam midemdekileri kaybedeceğim korkusuyla gözlerimi sımsıkı kapatmak zorunda kalıyorum.

Griffin'in pençeleri yüzünden gövdemde oluşan yaralar donuk, ağrılı bir zonklamaya dönüştü. Acı verici ama dayanılmaz değil. Ben daha çok Henrick için endişeleniyorum. Yaraları çok fazla ve normalde beyaz olan paltosuna kan sızıyor.

"Korumaların yakınlarda mı?" Evet demesi için dua ederek soruyorum. Yaralarıyla daha ne kadar ilerleyebileceğinden emin değilim.

"Evet. Seni aramaya çıkmadan önce bir buluşma yeri kararlaştırmıştık. Hâlâ orada olmalılar," diye ekliyor. "Ama bu gece onlara ulaşamayacağız. İyileşmek ve dinlenmek için bir yer bulmalıyım."

Ağzımı açıyorum, sırtına binmek yerine yürümem için ısrar etmeye hazırım, ama sözümü kesiyor. "Dağ geçidi senin güvenle kadar dik. Yaralı olabilirim ama seni taşıyacak bir yük değilim Anna."

Tartıştım ama o haklı. Eğer yürüyecek olsaydım, ayağımın kayması ve düşerek ölme ihtimalim çok yüksekti.

Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra, küçük bir mağaranın olduğu bir platoya ulaşıyoruz. Henrick içeri giriyor ve sonra buruşuk bir yığın halinde taş zemine yığılıyor.

"Henrick!"

İki ayaklı haline geçiyor, çıplak bir şekilde yanımda yere uzanıyor. Başını kucağıma kaldırıyorum ve yanağını okşayarak yüzünü bana çeviriyorum.

Gözleri açılıyor ve bana göz kırpmıyor. "İyi misin?" diye inliyor.

"*Ben* iyi miyim?" İnanamayarak soruyorum, kanlı ve yaralı halini inceliyorum. Griffin' pençelerinin açtığı derin yaralar göğsünü boydan boya kaplıyor, yaralardan sızan kan etrafında birikiyor. "Yaralı olan sensin."

"İyileşeceğim. Sadece zamana ihtiyacım var."

Yakınlarda düşen suyun yankısı dikkatimi çekiyor ve mağaranın arka tarafına yakın küçük bir havuz fark ediyorum. Başını dikkatlice yere koyuyorum ve ayağa kalkıyorum. "Burada su var. Yaralarını temizlemem gerek."

Cevap vermesini beklemeden mağaranın arka tarafına doğru ilerliyorum. Güneş hâlâ tepede, tökezlememek için yolumu aydınlatıyor.

İki havuz buldum. Dizlerimin üzerine çöktüğümde altımdaki sıcak olduğunu hissediyorum ve ellerimi suya daldırdığımda suyun oldukça sıcak olduğunu görüyorum.

Büyük havuz, yanında bulunan ve biraz daha yüksekte yer alan daha küçük bir havuz tarafından besleniyor. Tadına bakmak için bir avuç su içtiğimde, tadında hiçbir acılık olmadığını fark ediyorum.

Birincisinden içebilmeli ve ikincisinde yıkanabilmeliyiz.

Kollarımı dirseklerime kadar kıvırıyorum, saçlarımı ensemden gevşek bir düğüm haline getiriyorum ve elbisemden birkaç şerit koparıp suya daldırıyorum. Çabucak Henrick'in yanına dönüyorum.

Gözleri benimkileri arıyor. "Sen ne-"

"Seni temizleyeceğim. Bu biraz acıtabilir."

Bezi tenine değdirdiğim anda dişlerinin arasından ama etkileyici bir şekilde hareketsiz kalıyor.

Kolumu kavırıyor, bakışları gövdemdeki yaralara ve elbiseme bulaşan kana kayıyor. "Peki ya sen?"

"Yaralarım seninkiler gibi derin değil. İyi olacağım."

"Sana bakan kişi ben olmalıyım," diye homurdanıyor. "Bu benim sorumluluğum-"

Onu susturmak için parmağımı dudaklarına bastırıyorum. "Sus. Sakin ol.

Gücünüzü korumalısınız."

O itiraz edemedi havuza dönmek için oradan ayrılıyorum. Onunla havuz arasında birkaç kez gidip gelerek yaralarını ve vücudunu temizliyorum.

Bitirdiğimde yorgun ve üşümüştüm. Güneş neredeyse kayboldu. Gece çökerken, serin bir rüzgâr esiyor.

mağara, beni ürpertiyor.

Henrick'in elini tutuyorum. "Mağaranın arka tarafına yaklaşabilir misin? Orası daha sıcak."

"Evet."

Ayağa kalkmasına yardım etmek için elimden geleni yapıyorum ama o kadar ağır ki ne kadar destek sağlayabileceğimden emin değilim. Yine de kolunu omuzlarıma doluyorum ve birlikte sıcak su kaynaklarına doğru topallayarak ilerliyoruz.

Açık bir noktaya ulaşır ulaşmaz, neredeyse tekrar yere yığılıyor. Yanında dizlerimin çöküyorum. "Neye ihtiyacın var? Söyle bana."

Ağır bir iç çeker. "İyileşeceğim. Sadece zamana ihtiyacım var."

"Ne kadar zaman?"

Kaşları çatılır. "Bir gün. Belki biraz daha fazla."

"Pekâlâ."

Kıyafetlerime bakıyorum, yapış yapış ve kan içinde. Normalde onun önünde soyunmaktan çok utanırdım ama şu anda umurumda olmadığını fark ediyorum.

"Banyo yapacağım ve kıyafetlerimi yıkayacağım."

Elbisemin eteğinden tutarak vücudumun üzerinden kaldırıyorum, elini gövdemde hissettiğimde kısa kesiyorum. Parmaklarını tenimdeki delici yaraların yanında gezdirirken, gözleri acımasız kırmızı izlerin üzerinde gezinirken elbisemi kenara atıyorum. Düşündüğüm kadar derin değiller ama yine de acı veriyorlar.

Endişeli bakışları benimkilerle buluşuyor. "Yaralısın, Anna." "İyi olacağım."

İki parmağını çenemin altına yüzümü yukarı kaldırırken kaşları çatılıyor. Buz mavisi gözleri onaylamıyor. "Griffin'e saldırmamalıydın."

"Sana yardım etmeye çalışıyordum," diye hayıflandım. "Seni öldüreceğinden korkuyordum." Kaşları . "Benim türüm o kadar kolay öldürülmez."

Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. "Ama kimse yenilmez değildir Henrick."

Dikkatini mağaranın girişine çevirmeden önce gözleri bir an benimkilere . "Karanlık üzerimize çöktü. Bu gece burada dinleneceğiz ve sabah devam edeceğiz."

"O zamana kadar seyahat edebilecek kadar iyi olacağından emin misin? Gidip diğerlerini arayabilirim... yardım getirebilirim."

"Ben zayıf değilim," diye . "Zayıf olduğunu söylemedim."

"zorunda değildin," diye mırıldandı. "Bu ima edildi."

"Seninle tartışmayacağım. Sabah yeterince iyi olursan birlikte gideriz. Eğer değilsen, diğerlerini arayıp bulacağım ve buraya getireceğim."

"Bensiz gitmeyeceksin," diye hırslıyor. "Yaralanabilirsin-" "Bana hırlama!" Şak diye söyledim. "Kurtarmaya odaklanmalısın Gücünü topla ve daha iyi ol."

Dişlerini sıkarak gözlerini mağaranın tavanına kaldırıyor ama sessiz kalıyor.

Tatmin olmuş bir şekilde ılık pınarlara doğru dönüyorum. Ilık suyun altına girdiğimde yumuşak bir tıslama duyuyorum ama acı geçmeden önce cildim sadece bir anlığına acıyor. Cildimdeki kanı yıkamayı bitirdiğimde sudan çıkıyorum ve kıyafetlerimi durulayıp kurumaları için yakındaki bir kayanın üzerine koyuyorum.

Yanına dönüp yaralarını incelemek için diz çöktüğümde Henrick'in bakışları üzerimde yoğunlaşıyor. Mağaranın içine doğru ilerleyince bazı yaraları yeniden kanamaya başladı.

"Bunları tekrar temizlemeliyim."

"Dinlenmelisin, Anna. Sen de yaralanmışsın. Kısa sürede iyileşeceğim ve-"

"*Henrick,*" diye neredeyse homurdanıyorum. "Hoşuna gitse de gitmese de seninle ilgileneceğim."

Dudakları sıkı, ince bir çizgi oluşturuyor ama tartışmıyor.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 13

OceanofPDF.com

HENRICK

F O yaralarımı temizlerken öfke tenimde alevleniyor. Önceden çok yorgundum, bu yüzden o ilgilenirken dilimi tutmak daha kolaydı. Ama şimdi daha uyanık olduğum için Yaralarım acıyor ve Griffin'in göğsümde açtığı izlerin üzerinden bezi geçirirken hırıltımı bastırıyorum.

Yaralarım ile ilgilenecek kadar değer vermesi beni son derece memnun ediyor. Ama o kadar acı verici ki, onları olduğu gibi bırakmasını tercih ederim.

Bileğini tenime değmeden hemen önce sıkıca kavıyorum. Gözlerini kaldırıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum. "Bunu yapmana gerek yok. Sana daha önce de söyledim, iyileşeceğim Anna."

Çenesini uzatıyor. "Sana yardım etmeye çalışıyorum." Bakışları benimkileri dikkatle tutuyor, geri adım atmak istemiyor. "Sadece bir an için acıyacak."

Tutuşumu bırakıyorum. "İyi," diye mırıldanıyorum, gözlerimi kısarak. "Ama bu sadece bir *sızıdan* çok daha fazlası. Senin bakımın ilk yaralanmadan fazla acıtıyor."

Bana kuşkulu bir bakış attı. "Şaka yapıyorsun herhalde."

Aynı fikirde olmadığımı belirten bir homurtu çıkardım. "Sizi temin ederim, ."

Gözleri endişeyle parlıyor. Yanağımı avuçlayıp yüzümü kendi yüzüne çeviriyor. "Seni gerçekten bu kadar kötü mü incitiyorum?"

Onun endişesi karşısında kalbim sıkışıyor. O sadece yardım etmeye çalışıyor ve ben nankör bir hasta oluyorum.

Onu kaybedebilirdim. Ondan koparılışımın görüntüsü hafızama kazındı. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Onu güvende tutmam gerekiyordu. Eğer Ayı Değiştiren bir dişi olsaydı, şimdi beni reddederdi.

Bunun yerine, sabırla yaralarımı sardı. Ve şimdi, bunu yaptığı için kendisini kötü hissetmesine neden oldum. Bu yüzden, çektiğim acıya rağmen

Onu nazikçe kızdırırken dudaklarından bir gülümseme koparıyorum. Kaşlarımı kaldırıyorum. "Seni kurtardığım için aldığım teşekkür bu mu? Griffin'in yapamadığını şimdi sen mi bitirmeye çalışıyorsun?"

düşüyor, ama sonra ağzımın kenarlarının yukarı kalktığını fark edince dudaklarında güzel bir gülümseme beliriyor. "Benimle şaka mı yapıyorsun?"

Gözlerine bakıyorum. "Daha ciddi olmamı mı tercih edersin?"

Başını yana eğiyor. "Hayır, sadece... seni ilk kez şaka yaparken görüyorum."

Haklı ve bunu düzeltmem gerektiğinin farkındayım. "Ve? Sen ne düşünüyorsun?"

Dudakları çarpıcı bir gülümsemeye kıvrılıyor ve kalbim bir anlığına duruyor. "Bu yönün hoşuma gidiyor."

Karşılığında gülümsemekten kendimi alamıyorum. Ancak bezi tekrar yaralarımın üzerinde gezdirdiğinde yüzümdeki ifade hızla düşüyor. Şikâyetimi geri alarak devam etmesine izin veriyorum.

"Vücudunun iyileşmesine izin vermelisin Henrick. Belki de bu akşam vardiya değiştirmesen daha iyi olur."

"Bu mümkün olmayabilir."

"Neden?"

"Bir Griffin'in olduğu yerde, genellikle başkaları da vardır."

Yüzündeki tüm renk kaybolur. "Daha fazlası olabilir mi?"

Gözlerindeki korkudan nefret ediyorum, bu yüzden onu rahatlatmak için harekete geçiyorum. "Seni koruyacağım. Seni bir daha yüzüstü bırakmayacağıma yemin ederim."

Elimi tuttu. "Beni hayal kırıklığına uğratmadın. Neden söylüyorsun?"

Gözlerimi indiriyorum. "Griffin seni aldı. Yeterince hızlı olmadığım için ölebilirdin. Çünkü ben-"

Parmağını dudaklarıma bastırarak beni susturuyor. "Kendini suçlama. Sen beni kurtardın Henrick. Eğer sen *olmasaydın*, ölmüş olurdum."

Hiçbir şey söylemiyorum.

Eğer ben olmasaydım, o asla kaçırılmayacaktı. Eğer bir Ayı Değiştiren dişi olsaydı, onu zarardan koruyamadığım için çoktan benden uzaklaşmış olurdu. Bir kez olsun insan olduğu için rahatladım, çünkü görünüşe göre onun türü sert bir şekilde.

Yanıma uzanmadan önce yüz bir düzine duygu titreşiyor, mağarada bir başka esinti daha eserken hafifçe titriyor. Bir kolumu beline ve onu kendime çekiyorum, bedenime sokulduğunda çok mutlu oluyorum.

Henüz çiftleşmemiş olmamıza rağmen, bedenim içgüdüsel olarak onu benim olarak tanıyor. Onu tamamen sahiplenmeyi her şeyden çok arzuluyorum.

Başını geriye doğru eğip bana bakıyor. "Benim için hayatını riske attın. Neden?"

"Çünkü sen benim eşimsin."

Belli ki cevabımdan tatmin olmamış. "Evet, ama ben... senin için gerçekten bir eş olmadım. En azından henüz."

Henüz değil deyince kulaklarım diken diken oldu. Düşün gecemizde, aramızdaki bağı asla tamamlamak istemeyeceğinden endişe ediyordum ama görünüşe göre yeniden düşünmeye başladı.

Devam ediyor. "Peki... bunu neden yaptın?" "Senin eşin olarak bu benim görevim."

Kelimeler ağızımdan çıkarken bile bana doğru gelmiyorlar. Anna'da çeken bir şey var. Onu hiç etmemiş olsaydım bile -kaderimdeki kişi olduğuna inanmasaydım bile- yine de ona çekilirdim.

Her zaman onun türünün benimkine kıyasla zayıf olduğuna inanırdım, ama onun ne kadar cesur olduğunu ve beni Griffin'den korumak için nasıl şiddetle savaştığını görünce ne kadar yanıldığımı anladım.

"Senin görevin." Bakışlarını indiriyor. "Elbette."

Sözlerim onu hayal kırıklığına uğrattı ama nedenini anlamadım.
"Üzgünsün."

"Hayır."

Daha yeni tanışmış olabiliriz ama dilinden dökülen yalanı anlayacak kadar iyi tanıyorum onun ifadelerini. Ondan gerçeği istemek istiyorum, ama şimdi bundan vazgeçeceğinden şüpheliyim.

Bana güveniyor ama aklından ve kalbinden geçen her şeyi paylaşacak kadar değil.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

OceanofPDF.com

ANNA

Başımı eğip sözlerini düşündüm. Beni güvende tutmanın ve bana bakmanın görevi olduğuna inanıyor, ancak sevgi ya da duygudan hiç bahsetmedi. Öyle olsa bile, her evliliğin aşkla başlar. Annemle babamın arasında daha çok huzursuz bir ateşkes var. En azından Henrick ve ben arkadaşlığa yakın bir şeyler paylaşıyoruz.

Aşk daha sonra gelebilir...

İki parmağını çenemin altına yerleştirip yüzümü yukarı kaldırıyor. "Ne düşünüyorsun?"

Aklıma yalan söyleyebileceğim geliyor ama ona karşı dürüst olmayı tercih ederim. Ne de olsa, sahip olabileceğimiz tek şey tomurcuklanan bir dostluk ve karşılıklı anlayış ise, bu en azından dürüstlüğe dayanmalıdır.

"Evliliğimiz ve... ailem."

"Babanın annenle arasındaki bağı onurlandırmadığını duydum."

Gözlerimi kırpıştırıyorum, açık sözlülüğü karşısında afallıyorum. Babamın sadakatsizliğe olan eğilimi bilinir ama kimse bunu açıkça dile getirmez. Ta ki şimdiye kadar. "Bu doğru, evet."

"Bunu sana yapmayacağıma yemin ederim, Anna. Kış ayının altında kendimi sana bağladım. Bu bağı sadakat ve bağlılıkla onurlandıracağım. Bu endişelerini gideriyor mu?"

Henrick bana karşı nazikti, hatta şefkatliydi. Beni ölü saymak daha kolay beni kurtarmaya gelerek bağlılığını kanıtladı. Beni kurtarıırken neredeyse ölüyordu. Eğer bu bir evlilik için güçlü bir başlangıç, sadakat ve bağlılık göstergesi değilse, nedir bilmiyorum.

Elini tutuyorum ve parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum.
"Evet, Henrick, öyle."

Başımı omzuna yaslayıp kollarına sokulmadan önce bir anlığına göz göze geliyoruz. Ben ona sokulurken sıcak, erkeksi kokusu beni sarıyor. İlk başta ondan korkuyordum ama şimdi korkularımın yersiz olduğunu anlıyorum.

Henrick açık sözlüdür ve ifadeleri serttir. Ama ben onun soğuk dış görünüşünün altındaki şefkati gördüm. Beni önemsiyor. Bundan eminim. Ve bunu bildiğim için onun kollarında kendimi güvende hissediyorum.

Yine de onu yatağıma almaya hazır değilim. Aptalca olduğunu biliyorum ama bu kadar mahrem bir şeyi paylaşmadan önce aramızda sevgi olmasını istiyorum. Bu kararı bana bıraktığı için memnunum. Sadakat ve bağlılığın ötesinde bir beklentisi olmadığı için rahatladım.

Bunlar Henrick gibi bir adama kolayca verilir. Özellikle de beni güvende tutmak için ne kadar ileri gidebileceğini anladığımda.

Birbirimizi uzun zamandır tanımıyor olsak da, kalbimin derinliklerinde kök salmaya başlayan gerçeği inkar edemem. Şimdiden ona aşık olmaya başladım.

BÖLÜM 15

OceanofPDF.com

HENRICK

W

Sabah uyandıgımda Anna hâlâ kollarımda uyuyordu. Bakışlarım onun vücudunda, gövdesindeki delinmiş yaralara doğru ilerliyor. Yaralarım çoktan kapanmıştı,

Ama görünüşe göre insanlar o kadar çabuk iyileşemiyor.

Kızgın kırmızı izleri incelerken içimi suçluluk duygusu kaplıyor. Dün onu hayal kırıklığına uğrattım. Onu kolayca kaybedebilirdim. onu bulamamış olsaydım, şüphesiz ölmüş olacaktı.

Tanrılar beni kaderimle kutsadı ve ben böyle bir hediyeye layık olmadığımı çoktan kanıtladım.

İhtiyacım içimi ateş gibi yakarken saçlarını yavaşça yüzünden geriye doğru tarıyorum. Ona tamamen sahip olmayı her şeyden çok arzuluyorum. O şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadın.

Nazik, şefkatli ve beklemediğim bir şekilde bana bağlı. Sevme konusundaki yetersizliğimin onu benden uzak tutacağını düşünmüştüm ama görünüşe göre yanılmışım.

Keskin bir acı göğsüme saplanıyor ve bana kalbimi çevreleyen buzu hatırlatıyor. Kar Kraliçesi tarafından üzerime yerleştirilen laneti.

Lanet onu sevmemi engellese de Anna'ya *değer* . Sadece eşim için yeterli olması için dua ediyorum.

Kollarımda güvenle yatarken onu uyandırmakta tereddüt ediyorum. Keşke onu uyandırmak zorunda olmasaydım, ama artık ilk ışıklar geldiğine göre gitmeliyiz. Partimize tekrar katılmalıyız.

Aurick'e ve birkaç kişiye onu aramaları talimatını verdim, önümüzdeki birkaç gün içinde hepimizin belirli bir yerde buluşması konusunda anlaştık.

Anna uykulu gözlerle bana bakıyor ve ani hareket karşısında dişlerinin arasından sertçe tıslıyor. "Her şey mi?"

"Evet, ama korumalarımı bulmak için gitmeliyiz." İşaretlere tekrar bir bakış "Seyahat edebilecek kadar iyi hissediyor musun?"

Başını sallıyor ve dikkati göğsüme kayıyor, yaralarımın tamamen kapalı olduğunu fark ettiğinde ağzı şaşkınlıkla açılıyor. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Benim türüm çabuk iyileşir."

"Daha iyi olmana çok sevindim." Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirliyor. "Endişelendim."

İfadesinden etkilenmeli miyim yoksa alınmalı mıyım emin değilim. Dişi bir Ayı Değiştiren olsaydı, benim zayıf olduğumu düşünürdü. Ama onun hafif, narin formunu tararken, onu halkımla aynı standartlara göre yargılayamayacağımı fark ediyorum. İnsanlar farklı ve ben hâlâ onların yöntemlerini öğreniyorum.

Kıyafetlerini almak için hareket ettiğinde, onun çıplak halini takdirle inceliyorum. Artık iyi olduğuma göre, bedenimi onunkiyle birleştirme arzusuyla *stav*'ım acı verici bir şekilde sertleşiyor, ama kendimi sakın olmaya zorluyorum.

Beni istemiyor... ve belki de hiç istemeyecek.

Giyinmeyi bitirdiğinde, form değiştiriyorum ve o da sırtıma . Dağın uçurum duvarı boyunca uzanan yol dik ve tehlikeli ama ben tehlikeli yolculuklara alışkınım. Bu dağları daha önce birçok kez aştım. Dağ geçidini kullanmak, bir yolculuğa üç ila dört gün ekleyebilen vadi rotasını arabayla kat etmekten çok daha hızlıdır.

Ben dağda ilerlerken onun küçük elleri kürküme sıkıca yapışıyor. Çok daha geniş bir patikaya ulaştığımızda hafifçe gevşiyor.

"Çok uzak değil."

"Tanrılara şükürler olsun."

Göreceli bir sessizlik içinde yol alıyoruz ve sonunda daha düz bir yere ulaştığımızda konuşacak kadar rahat hissediyor. "Dün gece konuştuğumuza sevindim."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Güzel."

"Peki ya ailen? Anne babanız? İyi bir ilişkileri var mıydı?"

"Hayır."

"Neden söylüyorsun?" diye sormadan önce bir an sessiz kaldı.

"Babam eski yöntemlere bağlıydı."

"Eski yöntemler mi? Nedir onlar?"

"Annemi istiyordu. Annem başka biriyle nişanlıydı. Talibine meydan okudu ve savaşta onu öldürdü, böylece annemin elini kazandı." Anna sertçe nefes aldı ama ben devam ettim. "Annem onu asla affetmedi. hiçbir zaman aşk olmadı. Ne zaman onu aldı. Ona birçok yavru verdi ama bunun için ondan nefret etti. Ona her bindiğinde, bu bir fetihtir, bir birliktelik değil."

Anna hala sırtımda. Bakışlarımı ona çeviriyorum ve ağzının açık kaldığını görüyorum. "Bu... bunu bilerek büyümek korkunç olmalı."

"Anneme acıdım. Ve bunu eşime asla yapmayacağıma yemin ettim."

"İşte bu yüzden..." Sözünü

kesiyor. "Neden ne?"

"Neden ben isteyene kadar bana dokunmayacağına söz verdin?" Başımı eğerek onaylıyorum.

"Sen iyi bir adamsın," diyor usulca ve göğsüm gururla kabarıyor. "Biraz huysuz olsan ve açık konuşsan bile."

Başımı . "Kuzey'in yolu budur."

Yumuşak bir kahkaha . "Sanırım bunu anlamaya başlıyorum."

BÖLÜM 16

OceanofPDF.com

ANNA

D Ona hafifçe takılmama rağmen, az önce benimle paylaştıklarını düşündükçe kalbim sıkışıyor. Henrick için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum.

Böyle bir aile. Sert, açık sözlü ve biraz da tuhaf olmasına rağmen onun için üzülüyorum. Öne doğru eğilip başımı boynunun arkasına yaslıyorum.

Henrick iyi bir adam. İlk düşündüğümünden çok daha fazla. "Bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim," dedim ona.

"Zaman mı?"

"Birleşmeden önce sana aşık olmak için."

Kıpırdamıyor ve gerilmesindeki bir şey beni endişelendiriyor. "Aşk... senin için önemli mi?"

"Evet, öyle," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Ayı Şekil Değiştirenler sevmez mi?"

Endişeyle cevap vermesini bekliyorum. Dış görünüşünün oldukça soğuk olduğunu biliyorum, ama içinde ne sakladığını gördüm - beni koruyan, şefkatli ve nazik bir adam. Beni güvende ve yanında tutmak için her şeyi yapabilecek bir adam.

O cevap vermeden uzaktaki bir hareket gözüme çarpıyor ve beni ürkütüyor. Henrick'in muhafızlarını tanır tanımaz rahatlıyorum. Aurick iki ayaklı haliyle bizi selamlamaya geliyor. "Kralım. Kraliçem." Kocaman başını eğdi. "Sağ salim döndüğünüzü görmek güzel."

"İyileştirme malzemeleri ve sargı bezleri getirin," diye emretti Henrick. "Kraliçe yaralandı."

Aurick'in yüzü kampa geri dönmeden önce bir an için gözle görülür şekilde soluyor.

Onu dağın geniş, düzlük bir alana kadar takip ediyoruz ve Engrid bana doğru koşuyor. Muhafızlar bizim dönmemizi beklerken tüm çadırların kurulmuş olduğunu fark ediyorum.

Henrick'in sırtından kayıyorum ve o da kollarını bana sıkıca sarıyor. "Seni bir daha göremeyeceğimden çok korkuyordum." Sesi titriyor. "Tanrılara şükürler olsun ki hayattasın."

"Ben iyiyim. Peki ya sen?" diye sordum. "Sen iyi misin?"

Başını sallıyor ve bakışlarının Aurick'e kaydığını, yanaklarının kızardığını gözden kaçırmıyorum. "Aurick Griffin saldırısından beri bana göz kulak oluyor."

Henrick'in korumasına gülümsedim. "Teşekkür
." Tekrar eğildi. "Benim için onurdur, Kraliçem."

Başka bir muhafız ona doğru yürür ve küçük bir tahta kutu sunarken alçak sesle eğilir.

Aurick mandalı kaldırıyor ve içinde -şifa merhemleri ve bandajlar olduğunu tahmin ettiğim- kaplar var. Bana baktı. "Giysilerinizi çıkarırsanız, yaralarınızı tedavi edeceğim."

Sıcak bir utanç yanaklarımı dolduruyor. Çıplaklığın Ayı Değiştirenler için bir şey ifade etmediğini biliyorum ama Henrick'in adamlarının önünde soyunmak fikri beni rahatsız ediyor.

Henrick tereddüt ettiğimi hissetmiş gibi bir adım öne çıkıyor. "Malzemeleri çadırımıza getir."

Aurick, Engrid'le birlikte bizi çadıra kadar takip etmeden önce selam veriyor.

İçeri girdiğimizde Henrick beni yatağıma götürüyor, Aurick ise malzeme kutusunu yere bırakıyor. Onlara döndü. "Bizi yalnız bırakın."

Engrid bana sorgulayan bir bakış attı. "Ama leydim, ben-"

"Sorun yok Engrid," diye onu rahatlatıyorum. "Kocam benimle ilgilenecek." Aurick'le birlikte gitmek için dönmeden önce gözleri Henrick'e kaydı.

Yalnız kaldığımızda elbisemi çıkarıyorum. Rahatsızlığımı fark etmesini ve beni hemen tuvalete götürerek bunu gidermesini seviyorum.

Yaralarımı tedavi etmek için çadır.

Normalde onun önünde soyunmaktan çekinirdim ama dün geceden sonra onun huzurunda soyunmak konusunda hiçbir çekincem yok. Sonuçta o benim kocam ve ben isteyene kadar bana dokunmayacağını zaten söyledi.

Henrick'in gözleri bedenimde geziniyor ama gözlerinin ardında arzu yerine suçluluk duygusuna benzer bir şey görüyorum. "Beni affet," diye mırıldanıyor, parmaklarını hafifçe tenimde, yaralarımın yanında gezdiriyor. "Yaralanman benim hatam."

Elini tutuyorum. "Sana zaten söyledim: Affedilecek bir şey yok Henrick."

"Seni koruyamadım." Çenesini sıkıyor. "Eğer bir Ayı Değiştiren dişi olsaydın beni reddederdin ve buna hakkın da vardı."

Yanağını okşuyorum ve onu kızdırmaya karar verdiğimde dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "O zaman bir Ayı Değiştiren'le evlenmemiş olman iyi bir şey, değil mi?"

Karşılığında alaycı bir kaşını kaldırıyor. "Sanırım haklısın."

Yaramı sarmayı bitirdiğinde bana uzun, kürklü bir palto uzattı. Kollarımı kollarından geçiriyorum. Omuzlarımın üzerinden geçirdikten sonra, belimdeki kemeri sıkarak örtündüğümünden ve sıcak olduğumdan emin oluyor.

Sadece bu ekstra özen bile kalbimi eritiyor.

İşi bittiğinde, muhafızlarına kampımızı yerle bir etmelerini emretti.

"Gidiyor muyuz?" Bana döndüğünde soruyorum.

"Yakınlarda daha fazla Griffin olabilecekken burada kamp yapma riskini almayacağım. Bu dağdan çıkana kadar güvende olmayacaksın. Karanlık çökmeden Kyruna'ya ulaşmalıyız. Oraya vardığımızda dinleniriz."

Evimden hiç bu kadar uzakta olmamıştım ama bu krallıkla ilgili çalışmalarımın hatırladığım kadarıyla Kyruna hâlâ oldukça uzakta, en az birkaç saat.

Buraya gelirken çok yoruldum ve yaralarımın hala iyileşmekte olduğu yerlerim ağrıyor. Bu kadar sıkı tutunmak zorunda kalmak kaslarımı ve yaralarımı daha da ağrıtıyor ama onun haklı olduğunu biliyorum. Bu dağdan için sabırsızlanıyorum. Griffin saldırısının anısı zihnime kazınmış durumda ve burada daha fazla kalmak istemiyorum, bu yüzden kararlılığımı sabitliyorum.

."

Henrick kampımızı toplamama yardım etmeme izin vermiyor. Onun yerine Engrid ile konuşmak için biraz zaman ayırdım.

Elimi tutuyor ve nazikçe sıkıyor. "Ne oldu?" diye soruyor. "Nasıl hayatta kaldın?"

Ona hikayemin detaylarını anlattığımda, gözleri şok içinde açıldı.

İşimi bitirdikten sonra bana sıkıca sarıldı. "Tanrılara şükürler olsun ki seni bulmuş." Geri çekildi. "Kaçırılır kaçırılmaz kral peşine düştü. Muhafızlarına ya seni kurtaracaklarını ya da denerken öleceklerini söyledi."

Ondan nasıl şüphe ettiğimi düşündükçe içimi bir utanç kaplıyor. "Zahmet etmeyeceğini düşünmüştüm," diye itiraf ediyorum. "Ne de olsa yeni evliyiz ve birbirimizi çok az tanıyoruz."

"Sizi önemsiyor Leydim. O iyi bir adam. Gözlemlediğim kadarıyla hepsi öyle." Bakışları uzaktaki Aurick'e kayıyor. "Aurick bana Ayı Şekil Değiştirenlerin ömür boyu çiftleştiklerini söyledi. Kendilerini eşlerine adanmışlar."

Bunu bilmiyordum. Henrick'in ondan önce sevgilim olup olmadığını umursamadığını söylemesinden, kendisinin de muhtemelen birçok sevgilisi olduğunu düşünmüştüm.

Engrid eğilir ve fısıldar. "Ama Aurick bana başka bir şey daha söyledi. Gerçekten paylaşmaya niyetli olmadığına inandığım bir şey."

"Neydi o?"

"Henrick'in laneti yüzünden asla evlenemeyeceğinden korktuklarını söyledi."

"Ne laneti?"

Başını iki yana sallar. "Bilmiyorum. Ona sorduğumda sadece Henrick'in Kar Kraliçesi tarafından aşkı hiç tatmaması için lanetlendiğini söyledi."

Keskin bir nefes alıyorum. Kar Kraliçesi güçlü bir kan cadısı ve herkes ondan korkuyor.

"Ne oldu? Neden lanetlendi?"

"Ağabeyini kurtarmak için bir pazarlık yaptı ama cadı ona ihanet etti. Onu lanetledi ve ağabeyinin yine de ölmesine izin verdi."

Kaşlarımı çattım. "Bilmiyordum. Henrick bana bu konuda hiçbir şey söylemedi."

"Aurick bu konuda konuşmadığını söylüyor... reddediyor."

Engrid bana daha fazlasını anlatmaya başlıyor ama Henrick sözümüzü kesiyor. "Gelin," dedi. "Hava daha da kötüleşmeden gitmeliyiz."

Aurick'in yanına dönmeden önce Engrid'e tekrar sarılıyorum. Engrid ona doğru yürürken Aurick'in ona nasıl ısıltı ısıltı gülümsediğini fark ediyorum. Görünüşe göre ikisi de birbirlerine vurulmuşlar.

Henrick ve adamları ayı formlarına geri döndüler. Bir kez daha onun sırtına tırmanıyorum ve dağdan aşağı doğru yürüyüşümüze devam ediyoruz.

Rüzgâr geçidin bu tarafında daha güçlü. Saçlarımı savuruyor ve sanki beni Henrick'in sırtından koparmaya çalışıyormuş gibi bedenimi pençeliyor. Düşmekten korkarak parmaklarımı kürküne geçiriyorum.

Düşüncelerim Henrick'in lanetine kayıyor. Çaresizce ona bunu sormak istiyorum ama nasıl başlayacağımdan emin değilim. Özellikle de Aurick

ona bundan hiç bahsetmediğini söyledi.

Lanetin bir şekilde onun aşkı tanımasını engelleyeceğini söyledi ama bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum. Eğer Kar Kraliçesi bunun birinin ona aşık olmasını engelleyeceğini düşündüyse, laneti çoktan başarısız olmuş demektir. Onu tanıyalı birkaç gün bile olmadı ama yeni kocama şimdiden yarı yarıya aşığım.

Bunu ona sormanın bir yolunu bulmalıyım. Belki Arnafell'e vardığımızda, yerleştikten sonra...

Küçük kayalar onun güçlü bedeninin altında sıyrılıyor, dağın yamacından yuvarlanırken duvar boyunca yankılanıyor ve beni düşüncelerimden koparıyor. Onlar düşerken dinlemeye çalışıyorum, bir yerlerde dağın tabanına çarpmalarının ne kadar sürdüğüne bakarak ne kadar yukarıda olduğumuzu ölçmeye çalışıyorum.

Rüzgâr dağın etrafında uğulduyor. Soğuğa karşı kapüşonumu başıma ama soğuk ısıyor ve kemiklere kadar işliyor. Babamın krallığında da kış olurdu ama böylesini hiç yaşamamıştım.

Düşüncelerim Henrick'in Arnafell'in her zaman karla kaplı olduğuna dair yorumuna yöneliyor. Ancak, sanırım soğuk da hayattaki diğer her şey gibi; yeterli zaman ve maruz kalma ile insan ona alışabilir.

En azından ben böyle umuyorum.

Bulut örtüsünün altına inerken aşağıdaki araziye tarıyorum. Buz ve kar, göz alabildiğine uzanan manzarayı örtüyor. Uzakta, sadece Kyruna şehri olabilecek bir yerin beyaz örtülü çatılarını fark ediyorum.

Şehri büyük, taş bir duvar çevreliyor. Evlerin ve işyerlerinin bacalarından koyu dumanlar tütüyor. Dağdan gelen bir şelale aşağıdaki büyük bir nehre dökülüyor ve nehir şehrin tam ortasından geçiyor.

"Bu Kyruna," diyor Henrick. "Geceyi orada geçireceğiz ve yarın Arnafell'e devam edeceğiz."

Bu akşam gerçek bir yatakta uyumayı ve hatta belki de bir ateşin sıcaklığının tadını çıkarmayı dört gözle beklediğimi inkar edemem. Midem protesto edercesine gurulduyor ve sabahtan beri bir şey yemediğimi fark ediyorum.

Henrick duymuş olmalı çünkü omzunun üzerinden baktı. "Önce yemek yiyeceğiz, sonra dinleneceğiz."

Karda ve buzda ilerlerken Henrick'in sırtına yaslanıyorum, ara sıra burnumu hissetmediğimde ısınmak için yüzümü kürküne gömüyorum. Taze yağmur ve ormanın baş döndürücü karışımından oluşan kokusunu hızla sıcaklık ve rahatlıkla ilişkilendirmeye başlıyorum.

Uzaktan bir boru sesinin derin yankısı geliyor ve başımı Kyruna'ya doğru kaldırıyorum. Muhafızlar şehri çevreleyen duvar boyunca toplanmış, kralları ve adamları yaklaşıırken hazır olda bekliyorlar.

Duvar uzaktan görebildiğimden çok daha uzun ve giriş iki büyük, gümüş kapı tarafından korunuyor. Ayının mührü -Henrick'in sancağı- ortasına kazınmış, kudretli ve gururlu. Biz yaklaşıırken kapılar açılmaya başlıyor. Açılırken kenarlardan buz çatlama sesi bana kapıların normalde kapalı tutulduğunu söylüyor.

Neyi dışarıda tutmaları gerektiğini merak ediyorum.

Henrick'e daha sonra yalnız kaldığımızda sormak için aklıma bir not alıyorum.

Şehrin içinden, kalabalık bir caddede ilerliyoruz. Görünüşe göre kral burada da Islo'da olduğu kadar popüler.

Arnavut kaldırımlı sokaklar temiz ve bakımlı görünüyor. Lamba direkleri yürüyüş yollarını kaplıyor ve şehrin her tarafına yumuşak, sıcak bir parıltı yayıyor. Ağır pelerinler ve kürk şapkalar giymiş çiftler ve aileler

Alayımızın iki yanında toplanıyor, her biri biz geçerken eğiliyor.

Henrick, şehrin lideri olduğunu tahmin ettiğim bir kadına doğru yürüyor. Sırtından inmem için kendini dikkatlice alaltıyor. Kadın ona katlanmış bir cübbe uzatıyor ve o da değiştiriyor.

Pantolon giydiği yanılısamasını yaratmaya zen gösterdiğini fark ediyorum. Bakışlarım ıplak gövdesinde geziniyor. Bornozu omuzlarının üzerinden kaydırırken sert kas planları dalgalanıyor.

"Belediye Başkanı Kristan," diye hitap ediyor ona ve o da eğilerek selam veriyor. "Bu benim kraliçem, Anna."

Yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda hafifçe açılıyor ve tekrar eğiliyor, bunu yaparken uzun, siyah örgüsü omzunun üzerinden kayıyor. "Sizinle tanışmaktan onur duydum kraliçem."

Çenemi ince bir selamla eğiyorum. "Ve ben, sen."

"Sabah Arnafell'e doğru yola çıkmadan önce geceyi burada geçireceğiz."

Yüzünde geniş bir gülümseme beliriyor. "Sizi ağırlamak bir onurdur, Majesteleri." Yanında duran bir adama eliyle işaret ediyor. Parlak mavi gözleri ve uzun boyu onun bir Ayı Değiştiren olup olmadığını merak etmeme neden oluyor ama tam olarak emin değilim. "Kocam Urvik, siz hazır olur olmaz sizi konaklayacağınız yere götürecek."

Henrik kolunu bana uzattı. Benimkini onunkine geçiriyorum ve o da halka hitap etmek için öne çıkıyor.

"Kyruna halkı, size Arnafell Kraliçesi Anna'yı takdim ediyorum."

Kalabalık bir dizi neşeli tezahüratla patlıyor ve bu sıcak karşılama karşısında dudaklarımda beliren gülümseme engel olamıyorum. Babamın krallığındaki çeşitli şehirleri ziyaret ettiğimiz zamanlardan çok büyük bir fark var.

Babam halkından korkar ve onunla seyahat ettiğimizde etrafımız sürekli korumayla çevriliydi. Oysa Henrick

ve korumaları tamamen rahat görünüyor.

Henrick adamlarına altın ve gümüş sikkelerle dolu sandıkları boşaltmaya başlamaları talimatını verir - şehir için bir hediye.

Belediye Başkanı Kristan ona hitap ederken gözleri yaşarır. "Kralım, size ne kadar teşekkür etsek azdır."

"Bana teşekkür etmene gerek yok," diye cevap verir Henrick. "Kyruna için en azından bunu yapabilirim. Şehriniz Arnafell'in kuzey savunma hattı. Kısmen sizin çabalarınız sayesinde Kar Kraliçesi ve yordakçılarına uzun süre güvende kaldık."

Kar Kraliçesi'nden bahsedilince tüylerim diken diken oldu. Kyruna'nın onun bölgesinin sınırında olduğunu fark etmemiştim.

"Krallığın bu bölümünü korumak bizim için onurdur, Kralım."

Şimdi, şehri çevreleyen savunma duvarının nedenini anlıyorum.

Varlığımız burada büyük bir heyecan yarattı. Halk ozanları gelip çalmaya başlarken, vatandaşlar masalara büyük tencerelerde sıcak çorbalar ve tahta tabaklarda taze pişmiş ekmekler getiriyor. Sığır yahnisi ve hamurun nefis kokusu havaya yayılıyor.

Henrick'e dönüp fısıldıyorum, "İnsanlar seni hep böyle mi karşılar?"

Başını sallıyor ve beni masalardan birine doğru yönlendiriyor. Kasabalılardan biri iki kâseye güveç doldurup bize uzatıyor. Babam burada olsaydı, zehir olup olmadığını kontrol etmesi için bunu bir tadımcıya verirdi, ama Henrick değil.

Babam gibi halkının intikamından korkmuyor, belki de isyan ya da huzursuzluk konusunda endişelenmek zorunda kalmayan iyi ve adil bir kral olduğu için.

Bu da şu ana kadar onun hakkında edindiğim iyi izlenimi teyit ediyor. Halkı tarafından sevilen bir hükümdar.

Uzakta olmayan bir bankta, Aurick'in yanında oturan Engrid'i fark ediyorum, ikisi bir kase sıcak çorbanın tadını çıkarırken gülüyorlar.

Çocuklar bize doğru koşuyor ve Henrick bir dizinin üzerine okerek yüzü onlarıinkiyle aynı hizaya gelene kadar eğiliyor.

"Kral Henrick," diye başlıyor bir ocuk, kahverengi gözleri merakla dolu, "tekrar bir aya onşr msnz? Lütfen."

"Elbette, küçüğüm."

Kasesini yere bırakıyor ve bir anda yer değiştiriyor.

Çocukların nefesi kesiliyor ve minik yüzleri sevinçle aydınlanıyor. Çocuklardan birkaçının da yavruya onşmesini hayretle izliyorum. Henrick hırılıyor ve sonra onları kovalıyormuş gibi yapıyor, grup koşarken kıkırdıyor.

, Belediye Başkanı Kristan onların etkileşimini izlerken gülümsüyor. Yavrulardan biri tökezler ve düşer. Belediye Başkanı , "Torek!"

Ona doğru koşuyor ve ben de onu takip ediyorum. Dizlerinin zerine çöküyor ve başını kucağına çekiyor. Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. "İyi misin?"

Adam patisini kaldırıyor ve kadın patiyi avucunun içine alıp parmaklarını patinin üzerinde gezdiriyor. "Sadece burkulmuş." Başını kaldırıyor. "Baban nerede?"

"Buradayım," diye gürlüyor arkamızdan bir ses. Dönüyorum ve parlak, mavi gözlerle karşılaşıyorum, Urvik'i hemen tanıyorum. Diz kyor ve oğlunu kucağına alıyor. Başkan'ın alnına şefkatli bir öpücük konduruyor. "Onu eve götüreceğim, aşkım."

Başka bir yavru bize doğru koşuyor. İki ayaklı formuna geri dönüyor, Başkan'a hitap ederken yüzünde endişeli bir ifade var. "O iyi olacak mı anne?"

Gülümsüyor. "Elbette, Larik."

Küçük ocuk bana dönüyor ve gülümsüyor. "Sen gerçekten kraliçe misin?" "Evet, yleyim."

Doğruldu, çenesini gururla yukarı kaldırdı. "Bir gün kralın muhafızlarından biri olacağım."

Sırıtiyorum. "Ve eminim mükemmel bir muhafız olacaksın."

"Teşekkür ederim kraliçem," diye cevap veriyor, iltifat karşısında neredeyse sevinçten parlıyor.

Bununla birlikte, diğer çocuklarla oynamak üzere oradan uzaklaşıyor. Belediye Başkanı'na dönüyorum ve bakışlarının oğlunu izlediğini, yüzünde sıcak bir gülümseme olduğunu görüyorum. İnsanların şekil değiştirenlerle evlendiğini duymuştum ama bu gördüğüm ilk çift. Babamın krallığında insan olmayanların yerleşmesi nadirdir.

Yolculuğumuzdan yorgun ama Belediye Başkanı Kristan'a kocasıyla ilişkisi hakkında sormak istediğim o kadar çok soru var ki.

"Siz ve kocanız nasıl tanıştınız?"

"Birlikte büyüdük." Dudaklarında hüzünlü bir gülümseme beliriyor. "Ailesi geleneksel bir eş seçmesini istiyordu ama... biz on altı yaşımızdan beri birbirimize aşığız. Evlenip evlenmeyeceğimiz asla bir soru değildi, sadece ne zaman evleneceğimiz."

Bakışları Henrick'e kayıyor. "Henrick'in babasının yönetimindeki krallıkta insanlar ve şekil değiştirenler arasında çok fazla çekişme vardı. O geleneklere inanırdı, bilirsiniz. Krallığında insanların varlığına neredeyse hiç tahammül edemezdi ama Henrick tahta çıktığında tüm bunları değiştirdi. Geleneksel olmayan bizler için işleri çok daha kolaylaştırdı."

Kocam hakkında bunu bilmiyordum. Evliliğimizden önce Arnafell Krallığı'nı hiç ziyaret etmemiştim. Burada yaşayan Ayı Değiştirenlerle ilgili hikâyeler duymuştum ama Henrick'le tanışmadan önce hiç görmemişim.

Onları hep vahşi ve korkunç savaşçılar olarak düşünmüştüm. Ancak Henrick ve adamlarının çocuklarla oynamasını ve

Kyruna ve Islo halkıyla birlikte güldüğümde, duyduğum hikâyelerin abartılı olduğunu artık biliyorum. Henrick ve muhafızları iyi insanlar.

"Kralımızın nihayet bir eş bulduğunu bilmek harika," diye ekliyor. "Sonunda yalnız kalabileceğinden endişelenmeye başlamıştık. Bir kraliçe bulmak için her yeri didik didik aradı."

Yolun karşısındaki kasaba halkından bazılarıyla konuşurken bakışları Henrick'e kayıyor. "Kralımızın bu kadar gülümsediğini görmeyeli uzun zaman olmuştu," diye ekliyor.

Sanki bir şekilde ondan bahsettiğimizi anlamış gibi Henrick'in başı bana doğru dönüyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, kalbimi pır pır ettirecek kadar yakışıklı bir gülümseme yayıyor.

Bana doğru yürüdü ve Belediye Başkanı bizi biraz yalnız bırakmak için geri çekildi. "Yiyecek başka bir şey ister misiniz?"

Başımı sallıyorum. "O kadar doyduğum ki bir ısırık daha almam mümkün değil."

"Yorgunsun. Dinlenmelisin, Anna."

İhtiyaçlarıma karşı bu kadar özenli olmasını seviyorum. Babam anneme karşı hiç böyle değildi.

Dünkü olaylardan ve buraya kadar gelmekten bitkin düşmüş bir halde, bir esnemeyi daha bastırmak için mücadele ediyorum.

Kaşlarımı çattım. "Nereden biliyorsun?"

"Son on dakika içinde en az üç kez esnediniz."

Gülüyorum. "Beni mi izliyordun? Sayıyor muydun?"

"Sen benim eşimsin. Elbette seni izliyordum. Seni her zaman izliyorum. Sen benim gereken birisin, Anna."

Sözleriyle içime bir sıcaklık doluyor. Ona göz kırpıyorum, nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

"Gel. Yatağa gidelim," diyor. "Yarın uzun bir gün var."

Uzaklaşmaya başladık ama Aurick geldi. "Kralım, sizinle konuşmam gerek."

Henrick'in gözleri tekrar bana dönüyor, ama ben onu . " yok.
Ben önden gideyim."

Çenesini eğiyor ve ben de Belediye Başkanı'yla birlikte gitmek için dönüyorum.

Beni nehir kenarı boyunca şehir merkezinden uzaklaşan bir yürüyüş yoluna götürüyor. Yüzeyi kalın bir buz tabakası kaplıyor aralarında Belediye Başkanı'nın oğlu Larik'in de bulunduğu birkaç çocuğun buz üzerinde kayarak oynamasını izliyorum.

Çocukların kahkaha sesleri havayı doldururken kar taneleri rüzgarda dönüp dans ediyor.

İstediğimden biraz daha soğuk olsa da burası gerçekten çok güzel bir yer.

Belediye Başkanı'na dönüyorum. "Bu akşam sıcak bir yatakta uyumak çok güzel olacak."

Gülümsüyor. "Hazırladığımız odaları beğeneceğinize inanıyorum.
Onlar-"

Çocuklardan birinden dehşet dolu bir çığlık yükseliyor. Nehre doğru dönüp Belediye Başkanı'nın oğlunun buzun içine düştüğünü izlediğimde içimi bir alarm kaplıyor.

"Larik!" diye haykıran Belediye Başkanı nehre doğru koşuyor.

Buzun kırık kenarına tutunmuş, nehir onu sürüklemeye çalışırken dehşet içinde feryat ederken panik damarlarıma doluyor.

Kocası Urvik buzun üzerine atlar ama ağırlığı çok fazladır. Keskin bir çatlak havayı keser ve ince yarıklar buzlu yüzeyin üzerinde bir örümcek ağı gibi yayılır.

Nehrin kenarında kararsızlıktan donmuş bir halde kayarak durdu. Yakınlardaki birkaç yetişkin arasında en küçüğünün ben olduğumu fark ediyorum. "Ben giderim." "Hayır!" Urvik bağılıyor. "Ben-"

"Sen çok ağırsın. Ben ."

Cevap vermesini beklemeden dikkatlice buzun üzerine çıkıyorum. Larik'in sesi zayıflamaya başladığında korku beni teşvik ediyor. Kenara tutunmaya çalışıyor, yüzü, elleri ve dudakları soğuktan morarıyor.

Altımda bir çatlak daha açılıyor ve buzun ayaklarımın altında hafifçe kaydığını görüyorum.

"Kraliçem!" diye feryat ediyor Belediye Başkanı . "Bir ipe ihtiyacım var," diye bağıryorum omzumun üzerinden.

Dikkatli bir diz çöküyorum ve ağırlığımı yüzeyi kırmayacak kadar yaymayı umarak buz üzerinde yavaşça sürünmeye başlıyorum.

"Dayan, Larik. Ben de geliyorum."

Başını zar zor kaldırmayı başarıyor, tüm vücudu soğuktan ve dehşetten titriyor.

Henrick'in sesi beni durdurduğunda neredeyse ona ulaşmıştım. "Anna, bekle!"

"Zaman yok, Henrick. Bana biraz ip bul. Bize at. Lütfen."

"Acele et!" diye bağıryor ve arkamda bir telaş duyuyorum, umarım birileri Larik'i su ve buz onu ele geçirmeden önce kurtarmak için ihtiyacım olan şeyi bana buluyordur.

Ona doğru yaklaşırken bedenim titriyor. Sonunda yeterince yaklaştığımda kolumu ileri uzatarak küçük elini tutuyorum.

"İşte bir ip, Anna!"

Henrick'in sesini tanıyorum, hemen ardından ip sağıma düşerken buzda bir tokat sesi duyuyorum.

Sol elimle Larik'i tutuyorum ve sağ elimle ipi kavrayıp elime ve bileğime doluyorum. Sonunda Larik'i dikkatlice yukarı, dondurucu suyun dışına çekmeye başlıyorum.

Altımda yarıklar belirirken bir başka keskin çatlak sesi duyuluyor. Buz tekrar kayıyor ve yol verip beni buzlu akıntıya sürüklemekten önce derin bir nefes almak için sadece bir anım var.

Derime batan milyonlarca iğnenin verdiği his dayanılmaz ama kendimi ipe ve Larik'e tutunmaya zorluyorum. Soğuk su nefesimi çalıyor ve vücudum kilitlenmeye başlıyor, hareket etmeyi reddediyor.

Dişlerimi sıkarak, karanlık boşluk beni kucağına çağırırken bile bilincimi kaybetmemek için mücadele ediyorum.

Vücudumda keskin bir çekilme hissettiğimde gözlerim sarsılarak açılıyor. Tenim soğuk ve sert bir şeyin üzerinde sürüklenirken onları tekrar sıkarak kapatıyorum. Zihnimin gerisinde buzlu zemini fark ediyorum ama ne hareket edebiliyorum ne de ipe tutunmaktan başka bir şey yapabiliyorum.

Bir ses adımı çağırıyor. Gücümü toplayarak gözlerimi açıyorum ve buz mavisi gözlerin bana baktığını görüyorum. "Anna." Henrick yanağıma kavrayıp beni göğsüne bastırıyor. "Anna, uyanık kalmalısın."

Uzanıp yüzüne dokunuyorum. "Henrick," başım geriye düşmeden ve karanlığa gömülmeden önce zar zor nefes alabiliyorum.

BÖLÜM 17

OceanofPDF.com

HENRICK

L Anna'yı göğsüme çekerken Arik'in babası onu kollarına alıyor. Yanağını okşayıp yüzünü bana çeviriyorum. Göz kapakları titriyor.

Korku beni felç ediyor ve kalbim göğsümde şiddetle çarpıyor. "Anna, uyanık kalmalısın."

Titreyen elini yüzüme dokunmak için uzattı. "Henrick, çok üşüyorum."

"Bir şifacı bulun!"

İki kişi öne atıldı. Bir adam çocuğu tedavi ederken, bir kadın önümde duruyor. Yeşil gözlerini benimkilere dikmeden önce bir süre Anna'yı inceliyor. "Onu ısıtmamız gerek. Hemen."

"Bu taraftan, kralım!"

Tereddüt etmeden sesi takip ediyorum. Kasaba halkından biri beni bir hana götürüyor. Merdivenlerden yukarı çıkmama ve sahanlığın üstündeki ilk odaya girmeme rehberlik ediyor.

Bir köşedeki büyük yatak battaniyeler ve kürklerle dolu. Ocakta yanan ateşi fark edince rahatlıyorum, kükreyen alevler odayı ısıtıyor.

Şifacı, "Onu bu kıyafetlerden kurtarmalıyız," diye ısrar ediyor.

Hemen pençelerimi uzatıyorum, ıslak bir tokatla yere düşene kadar kumaşı kesiyorum, Anna'yı kollarımda çıplak ve titrer halde bırakıyorum.

Onu yavaşça yatağa yatırdım ve kat kat kürklerle kapladım.

Şifacı çantasından birkaç şişe çıkarıyor ve onları tek bir şişede birleştirmesini merakla izliyorum. Anna'nın üzerine eğiliyor ve dikkatlice başını kaldırarak şişeyi dudaklarına götürüyor. "Bunu içmelisiniz kraliçem. Yardımcı olacaktır."

Anna ona zayıf bir baş selamı verir.

Şifacı sıvıyı dikkatlice ağzına döküyor ve Anna'nın nefesini tutarak içmesini izliyorum. Yüzüne biraz renk geldiğinde ve dudaklarındaki mavi renk normal pembe tonuna rahatlıyorum.

Şifacı, "Onu ateşe yaklaştırmalısın," diye tavsiyede bulunur.

Anna'yı yavaşça kaldırıp şöminenin yanına götürüyorum. Hemen yer değiştirerek yere uzanıyorum ve onu kendime doğru çekerek bir kolumu gövdesine doluyorum. Gözlerini kapatıyor. İçgüdüsel olarak, ısınmak için bana sokuluyor.

"İlacınızın işe yaraması ne kadar sürer?"

"Zaten işe yarıyor. Endişelenmeyin kralım; tentür insanları uyuşturmaya meyillidir. Sabah uyandığında iyi olacaktır."

"Teşekkür ." Başımı derin bir minnettarlık jestiyle eğiyorum. "Sabah onu kontrol etmek için geri gelecek misin?"

"Elbette, Kralım." Şifacı eğilir.

Aurick kapıda durup onun gidişini izliyor, sonra bana dönüyor. "Kralım."

"Biz iyiyiz," diyorum ona. "Yandaki odayı al, böylece sana ihtiyacım olursa yakınlarda olursun."

Eğilir ve gitmek için döner.

Onun etrafında koruyucu bir şekilde kıvrıldığımda göğsümde garip bir ağrı zonkluyor. Ne kadar küçük olduğunun ve bu gece ne kadar kırılgan ve çaresiz görüldüğünün farkındayım. Belki de onu korumak ve kollamak için hissettiğim çekimin nedeni budur - yüzünü incelerken göğsümün sıkışmasının nedeni, uyanacağına dair herhangi bir işaret beklemek.

Garip bir şekilde, onun güzel, ela gözlerini görmeyi arzuluyorum. Bende bu duyguları neden yarattığını anlamıyorum, ama daha da önemli bir şeyin farkına varıyorum: Onları görmezden gelemem.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 18

OceanofPDF.com

ANNA

A Zihnim yavaşça uyandığında etrafım sıcaklıkla sarılıyor. Henrick'in erkeksi kokusunu derin derin içime çekiyorum ve gözlerimi açtığımda onun buz mavisi gözlerinin endişeyle benimkileri aradığını görüyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor usulca.

"Yorgunum," diye mırıldanıyorum. Odanın etrafına bir bakış fırlatıyorum. Ateşin yumuşak, turuncu parıltısı bu alandaki tek ışık. Ayı formundaki Henrick'e sarılmış durumdayım ve o kadar sıcak ki keşke burada sonsuza kadar böyle kalabilsem diyorum.

Pencerenin dışına yoğun bir şekilde kar yağıyor ve havanın karanlık olduğunu fark ediyorum. "Ne zamandır uyuyordum?"

"Şifacı seni tedavi ettikten sonra bütün gece ve gün boyunca uyudun."

Kaşlarımı çattım. "Sen... o kadar benimle mi kaldın?"

Şakağıma hafifçe sokuluyor. Göz açıp kapayınca kadar insan formuna geçiyor ve beni sıkıca göğsüne sarıyor. "Nehrin seni alacağını düşünmüştüm Anna. Seni kaybedeceğimden çok korktum."

"Beni kurtardın Henrick. Ben iyiyim."

Geri çekiliyor, yüzümü çenemden tutup kaldırıyor. Yüz hatlarında bağlılık ve öfke savaşıyor. "Hayatını bu şekilde riske atmamalıydın. Sen kraliçesin. Sen-"

"Ne yapsaydım, Larik'in boğulmasına izin mi verseydim? Donarak ölmek mi? Buzun üzerinde o kadar uzağa gidebilecek tek kişi bendim-"

"Ölebilirdin," diye kesti, yüz ifadesi gök gürültüsünü andırıyordu.

"Ama ölmedim."

"Ama , Anna." Çenesini sıkarak başka tarafa bakıyor. "Buzun içinden düşüşünü izledim. Nehir seni yuttu ve ben öldüğünü sandım."

Yüzüne dokunarak gözlerini tekrar kendime çektim. "Henrick, ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Neden bu kadar üzgünsün? Şu anda her şey yolunda."

Uzanıp kulağımın arkasındaki bir tutam saç okşuyor, yüzümü incelerken ifadesi hüznün ve bağlılığın garip bir karışımı. "Seni neredeyse iki kez kaybediyordum. I-"

Kapı yüksek sesle çalınınca ikimiz de irkildik. "Girin!" diye .

Aurick içeri giriyor ve Henrick'in kısmen giyinik bedenimi onun görüşünden nasıl koruduğunu fark ediyorum.

"Kralım." Aurick alçak sesle eğilir. "Rahatsız ettiğim için bağışlayın ama Engrid kraliçeyi görmek istiyor."

Henrick'in omzunun üzerinden bakıyorum ve Aurick'in arkasında duran Engrid'i fark edince gülümsüyorum.

"!" diye haykırıyor. "Uyanmışsınız!"

Kürklerden birini vücuduma sıkıca sarıyorum ve Henrick ayağa kalkmama yardım ediyor.

Engrid öne atılıyor ve beni sıcak bir şekilde kucaklıyor. "Tanrılara şükür iyisin." Beni değerlendirmek için yeterince geri çekildi. "Rengin tamamen yerine geldi. Söyle bana: Aç mısın? Susadın mı?"

Başımı salladım. "Hayır, ama sıcak bir banyoyu geri çevirmezdim." Gülümsüyor. "Senin için bir tane çizdireceğim."

Henrick bana döndü. "Sen yıkanırken ben de senin için biraz yiyecek ve içecek getireyim."

Ben ılık banyoda dinEngrid yanımdaki sandalyeye oturuyor. "Çocuk için hayatını riske atman çok cesurcaydı," diyor.

Kendimi cesur biri olarak görmüyorum. "Herkes aynı şeyi yapardı."

"Herkesin konuştuğu tek şey bu," diye ekliyor. "Görünüşe göre hem halkın hayranlığını ve sevgisini hem de Henrick'in muhafızlarının derin saygısını kazanmışsın." Sırıttırıyor. "Sana gerçek bir Kuzey Kraliçesi diyorlar."

"Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Ve kral... size çok bağlı leydim." Elini kalbinin üzerine koyar. "Siz bayginken bir an bile yanınızdan ayrılmayı reddetti." Hülyalı bir iç çekiş bırakıyor. "Sizinle ilgilenme şekli çok romantikti."

Göğsümde mutluluk çiçekleri açıyor.

Banyomu bitirdiğimde giyiniyorum ve alt kattaki büyük yemek salonuna iniyoruz. Görünüşe göre bu han şehirdeki büyük toplantılar için kullanılıyor. Henrick'in adamlarından birkaçı ben geçerken beni izliyor. Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturup .

Yemek salonu insanlarla dolu. Bakışlarımın odada gezinmesine izin veriyorum, kocamı ararken birkaç uzun ahşap masayı tarıyorum. Onu hemen yolun karşısında, devasa şöminenin yanında dururken görüyorum. Kükreyen ateş mekâna sıcaklık ve yumuşak bir aydınlatma sağlıyor.

Henrick'in kafası bana doğru dönüyor ve gülümsüyor. Onu ne zaman aradığımı nasıl anladığını bilmiyorum ama anlıyor. Ona doğru , kasaba halkından birkaçı sessizce beni izliyor, gözleri merak ve hayranlığın garip bir karışımıyla parlıyor.

Henrick'e ulaşmadan hemen önce Belediye Başkanı ve kocası yolumu kesiyor. "Size nasıl teşekkür edeceğimizi bilemiyoruz," diyor. "Oğlumuzu kurtardınız."

"Sana bir hayat borcumuz var," diye ekliyor Urvik. "Cesaretiniz olmasaydı Larik ölmüş olacaktı."

Nasıl olduğunu sormaya başlıyorum, o ve kardeşi ebeveynlerinin arkasından çıkınca. Larik bana gülümsüyor. Diz çöküyorum ve onu sıcak bir şekilde kucaklıyorum. "İyi olmana çok sevindim."

Sırıttırıyor. "Beni kurtardığınız için teşekkür ederim Kraliçem."

Henrick yanımıza geliyor ve bir elini omzuma koyuyor. Henrick, "Larik'e bir gün, eğer hâlâ isterse, büyüdüğünde kişisel muhafızlarınız arasında yer alacağına dair söz verdim," diyor.

Larik bir dizinin üzerine çöküp alçak sesle eğilmeden önce bir an parlıyor. "Sizi koruyacağıma ve savunacağıma yemin ederim kraliçem."

Ona gülümsüyorum. "Eminim bir gün mükemmel bir muhafız olacaksın. Ama sadece büyüdüğünde hala bunu istiyorsan. Hayatında başka bir şey yapmaya karar verirsen seni buna zorlamayacağım." Ailesine anlamlı bir bakış attım. Oğullarının çocukluğunda verdiği bir sözü yerine getirmek zorunda hissetmesini istemiyorum. "mı?"

Sırıttırıyor. "Pekala."

Henrick ve ben masalardan birine oturuyoruz ve o da bankta bana yaklaşıyor. O kadar yakın ki vücudunun sıcaklığı benimkine de yansıyor. Belediye Başkanı Kristan ve Urvik ile ileri geri konuşuyoruz. Gerçekten çok hoş bir çift.

Gece ilerledikçe, sahiplenici bir kolunu belime doluyor ve kendimi ona doğru eğilmiş, sıcak, erkeksi kokusunu derin derin içime çekerken buluyorum.

Bana bu kadar tanıdık gelmesi çok garip. Ortak travmanın insanları çok çabuk birbirine bağladığını duymuştum ve görünen o ki bu doğru. Son birkaç günde yaşadığım olaylardan sonra, kendimi ona hiç beklemediğim bir şekilde yakın hissediyorum.

Yorgunluk bana dev bir dalga gibi çarpıyor ve esnemeyi bastırmak için ağzımı kapatıyorum.

Henrick bana döndü. "Yorgunsun. Dinlenmek için odalarımıza dönmeliyiz."

İhtiyaçlarıma karşı bu kadar özenli olmasını seviyorum. "," diye kabul ediyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

OceanofPDF.com

ANNA

W

Odamıza ulaştığımızda ateşin yakıldığından ve alevlerin ortamı ısıtmak için parlak bir şekilde yandığından emin oluyor. Ben yatağa uzanıyorum, o da nazikçe birkaç kürk

battaniyeleri üzerime örtüp kapıya doğru ilerliyor.

Kürklerden birini yere bırakıp üzerine yerleşiyor ve bana sırtını dönüyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Uyumaya gidiyorum. Yarın önümüzde uzun bir gün var. Kaleye yolculuk tam bir gün sürecek."

Yatakta doğruluyorum, kürkleri geriye çekiyorum ve avucumu yatağın koyuyorum. "Benimle yatakta uyuyabilirsin." Gözleri açılıyor, ben de hemen ekliyorum: "Ama sadece uyumak için, başka bir şey için değil."

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Yatağa yerleşirken şilte eğiliyor, insan formunda bile devasa.

Başımı omzuna yaslayarak kolumu göğsüne doluyor ve yüzünü inceliyorum. "Her şey mi?"

"Evet." Kaşları çatıldı. "Bana alışmaya başlıyorsun, değil mi?"

Bana bir at gibi nazik davranacağını söylediği zamanı düşünerek homurdandım. O zaman üzülmüştüm ama şimdi anlıyorum ki beni kırmak istememiş. O sadece açık sözlü. "Sanırım öyleyim."

Elini benimkinin üzerine, göğsüne koyuyor.

"Tahmin ettiğimden farklısın," diye mırıldanıyorum. "Daha mı iyi yoksa daha mı kötü?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Çok daha iyi." Yumuşakça gülüyorum.

Çenemi tutuyor. "Beni kocan olarak kabul ettiğin için pişman değil misin?"

Cevabımı beklerken delici mavi gözleri benimkileri arıyor. Onların derinliklerinde kendimi kolayca kaybedebilirdim. "Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Dudakları muhteşem bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Sana sormak istediğim bir şey var."

Yüz ifadesi yeniden ciddileşiyor. "Ne oldu?"

Bir an tereddüt ettim, nasıl başlayacağımdan emin değildim. Ama sonra benden kendisine karşı dürüst olmamı istediğini hatırlıyorum. "Lanetli olduğun doğru mu?"

Kaşları derin bir şekilde çatılır. "Evet."

Sabırla devam etmesini bekliyorum ama sessiz kalıyor. Bir süre sonra soruyorum. "Bana anlatacak mısın?"

Çenesini sıkıyor ve başını sallıyor. "Ağabeyim-Verick-hastalandı. Ölmek üzereydi ve onu kurtarmanın tek yolu bir kan cadısı olan Kar Kraliçesi ile pazarlık yapmaktı."

"Ne oldu?"

"Arkadaşım Prens Malak'la birlikte onun topraklarına gittim."

Kaşlarımı çattım. "Winterhold Prensi Malak - Kurt Değiştiren mi?"

Başını sallıyor. Ayı Şekil Değiştirenler ve Kurt Şekil Değiştirenler'in doğal düşman olduklarını sanıyordum ama görünüşe göre .

"Malak ailesine rağmen iyi bir erkek," diyor, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi. "Bir zamanlar kardeş kadar yakındık. Kar Kraliçesi'nden yardım istememi engellemeye çalıştı ama ben kardeşimi kurtarmak için çaresizdim ve onu dinlemeyi reddettim."

"Peki, sonra ne oldu?"

"Onun kalbini iyileştirmek için benim kalbimi istedi. Genç ve aptaldım. Gerçek anlamda göğsümde atan kalbi istediğini sanmıştım ama istediği şey benim sonsuz sevgim ve bağlılığımıydı." Başını iki yana sallıyor. "Ne demek istediğini anladığımda ona karşı dürüst oldum... Ona yanlış bir şey teklif edemeyeceğimi açıkladım."

Keskin bir nefes alıyorum ve onun bu açık sözlü ve gerçekçi sözlerini nasıl karşılamış olabileceğini hayal ediyorum.

"Doğruyu söylemek Kuzey'in tarzıdır," diyor. "Ona bir yalan teklif edemezdim. Bu yüzden farklı bir pazarlık istedim." Duraklıyor. "Bunun yerine öfkeleni - onun tekliflerini reddettiğim için öfkeleni. Eğer onu sevemezsem, aşkı asla bilemeyeceğimi söyledi."

Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Kalbimi dondurdu; sevemeyeyim diye kara büyüyle buzla kapladı. Onu kızdırdığım için kardeşimi iyileştirmedi ve o öldü." Sertçe yutkundu. "Onu hayal kırıklığına uğrattım."

Elini sıkarken gözyaşlarım gözlerimin kenarında birikiyor. "Çok üzgünüm Henrick."

Başını iki yana sallar. "Hata benim. En başta onunla uğraşmamam gerektiğini bilmeliydim ama Verick'i kurtarmak için çaresizdim."

Sevemeyen bir adam için, onu tanıyan herkes -halkı ve muhafızları- tarafından sevilir.

Bakışlarını bana çevirdi. "Evliliğimizin, krallıklarımızı birleştirmek ve halklarımız arasında daha fazla anlaşmazlık olmamasını sağlamak için basit bir politika olacağını düşünmüştüm. Ama bana aşkın senin için önemli olduğunu söyledin. Eğer evliliğimizi feshetmek istersen, seni isteğin dışında tutmayacağım Anna. Ama ayrılmak isteyip istemediğini şimdi öğrenebilirim."

Onun sözlerini düşünürken bile cevabımı zaten biliyorum. Sevgiden yoksun olabilir ama sadece birkaç gün içinde bana gösterdiği özen, ilgi ve şefkat beni şimdiden ona aşık etmeye başladı.

Henrick bana sanki dünyadaki en önemli şeymişim gibi davranıyor. Yine de, sevgime asla karşılık veremeyeceğini bilerek gerçekten mutlu olup olamayacağımı merak ediyorum.

Kesin olarak bildiğim bir şey var: Öğrenmeye istekliyim. Ve ona yardım etmeye de kararlıyım. "Laneti bozmanın bir yolu var mı?"

"Varsa da ben bulamadım," diyor ağırbaşlı bir şekilde. "Denedim. Birçok kez."

Amcamın ailesi bir kan cadısı tarafından lanetlenmişti ama o bunu aşmanın bir yolunu buldu. Babam ona bunu nasıl yaptığını sorduğunda, ona her lanetin bozulma potansiyeli olduğunu söylemiş. Sadece büyü'nün iç işleyişini nasıl bozacağınızı bulmanız, onu içten dışa doğru çözmeniz gerekir.

"Benimle neden evlendin?" Aramızda aşkın mümkün olmayacağını bildiği halde neden evlendiğini merak ederek soruyorum.

"Yönetimin yükünü taşımaya yardımcı olacak bir kraliçeye ihtiyacım var" diyor. "Ve varislere ihtiyacım var." Düşünceli bakışlarını tavana kaldırıyor. "Elimi ilk kişi sen değilsin."

Acemi kalbim paramparça olmaya başlarken bile sözleri yüzüme inen bir tokat gibi. Başkalarının peşinden koşmasına şaşırırmam gerektiğini biliyorum ama ilk tercihinin ben olmadığımı bilmek canımı acıtıyor.

Devam ediyor. "Ama en güzelinin sen olduğuna inanıyorum." Duraklıyor. "Ve en cesuru da. Birleşmemizden doğacak tüm yavrular vahşi bir anneyle kutsanacak."

Kalbim aynı anda hem düşüyor hem de yükseliyor. Artık onun sevemeyeceğini bildiğim için, aklım daha da düşmeden önce gitmemin daha akıllıca olacağını anlıyor. Ama kalbim kalmam için ısrar ediyor.

Çocuklardan söz ettiğinde, söz konusu sadece benim hayatım olmadığını fark ediyorum. Çocukların onları gerçekten sevemeyen bir babayla büyümeleri nasıl olurdu? Evet, tıpkı bana olduğu gibi sadık ve fedakâr olurdu ama bu yeterli olur muydu?

Sadece benim için yeterli olacağından bile emin değilim.

Zihnim kalbimle savaşıyor, hemen gitmem için ısrar ediyor. Ama Henrick sıcak olduğumdan emin olmak için battaniyeyi omuzlarıma doladığında ve kollarını bana sardığında, kalbim tartışmayı kazanıyor. "Seninle kalacağım, Henrick."

Mavi gözleri benimkilerin derinliklerine bakarken, kararlılığımı pekiştiriyorum. Henrick'in kalbinin etrafındaki buzları eritmenin ve lanetini kırmanın bir yolunu bulacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

OceanofPDF.com

ANNA

T Sabah ışığının parıltısı pencerelerden içeri süzülüyor. Henrick'in koruyucu bir şekilde kıvrılmasıyla tamamen sıcak bir şekilde sarıldım. Erkeksi kokusunu içime çekiyorum ve kollarında onunla yüzleşmek için.

Gözleri hâlâ kapalıyken çok huzurlu görünüyor. Yüzündeki tüm sert çizgiler ve her zamanki sert ifadesi gitmiş. Uzanıp ona nazıkçe dokunuyorum, parmaklarımı keskin alnında ve burnunda gezdiriyorum. Daha birkaç gün öncesine kadar onu tanımadığımı ve kocamın olmadığını düşünmek çok garip.

Bu kadar kısa sürede çok şey atlattık. Kaba tavırlarına ve metanetli kişiliğine rağmen, gözlerini açıp bana uykulu bir gülümseme verdiğinde kalbimdeki keskin çekişi görmezden gelemiyorum.

"Günaydın," diye fısıldıyorum.

Eğilip şakağıma hafifçe sokuluyor, bu o kadar samimi bir hareket ki yüzüm ısınıyor. "Günaydın kraliçem." Ayağa kalkıyor. "Mümkün olduğunca çabuk gitmeliyiz. Bu kadar uzun süre uyumak istemezdim."

Çabucak ayağa kalktım ve temizlik odasına doğru ilerledim. "Hızlı olacağım. Söz veriyorum."

Ağzını açıyor ve bu sabah yıkanmama gerek olmadığını söyleyerek itiraz edeceğinden şüpheleniyorum, bu yüzden "Yolda kahvaltı ederiz" diye ekleyerek sözünü kesiyorum.

Çenesi kapandı ve kapıyı arkamdan .

Aşağıya, hanın önündeki küçük avluya indiğimizde, kasaba halkından birkaç kişi bize veda etmek için toplanmıştı.

Belediye Başkanı, ayı değiştiren kocası ve oğullarıyla birlikte öne çıkıyor. Önümüzde eğildiler. "Bizim için yaptıklarınızın karşılığını asla ödeyemeyiz Kraliçem. Size sonsuza dek minnettarız."

Bunu bana dün gece söylediler ve ben hala nasıl yanıt vereceğimden emin değilim. Benim durumumda olan herkesin yapacağını yaptım. gelse hiçbir iyi insan bir çocuğun boğulmasına izin vermez.

Henrick ne diyeceğimi bilemediğimi anlamış olmalı ki bir adım öne çıkıyor. "Arnafell'in sınırlarını koruduğunuz ve kolladığınız için size minnettarız."

Belediye Başkanı eğilerek selam verir. "Elbette, Kralım."

Toplanan diğer kasaba halkı da eğiliyor. Doğrulduklarında, "Çok yaşa Kral Henrick. Çok yaşa Kraliçe Anna."

Henrick yer değiştiriyor ve ben de onun sırtına tırmanıyorum. Engrid'in Aurick'le birlikte çok arkamızda olmadığını fark ediyorum.

Ona zaten kendim aşık olmasam bile, Griffin tarafından kaçırıldığımda nasıl tepki verdiği ve baygınken yanımdan ayrılmayı nasıl reddettiği hakkındaki sözleri kalbimin ona daha da açılmasını sağladı.

Bu sabah Aurick'in gözlerinin hep onun üzerinde olduğunu bir kez daha fark ettim. Lanetli olmadığı için içimdeki kıskançlığa engel olamıyorum. Kendini tamamen ona teslim edebilirdi ve aşkına karşılık vereceğinden hiç şüphem yok.

Oysa dikkatli olmalıyım. Henrick'in ruhumun derinliklerinde uyandırdığı bu duygulara teslim izin veremem. Eğer teslim olursam ve onun lanetini kıramazsak.

Karanlık düşüncelerimi bir kenara itmek için kendimi zorluyorum. Evliliğimiz henüz yeni ve geri alınamayacak hiçbir şey olmadı. Eğer ben

Mutsuz olduğuma karar verirsem, bağımız yine de feshedilebilir. Bunu ona yapmak istemiyorum ama kalbimi korumam gerektiğinin de farkındayım.

Ŗu anda onun sadakati, bağlılığı ve ilgisi yeterli. Ancak bir parçam artık yeterli bir noktaya ulaşacağımdan korkuyor. Ve o zaman geldiğinde bir karar vermek zorunda kalacağım: ondan vazgeçecek miyim? Yoksa kalıp bu işi yürütecek miyim?

Kasabadan ayrıldığımızda karla kaplı tarlalar yerini sık bir ormanın beyaz örtülü ağaçlarına bırakıyor.

Bugün yeni kocam hakkında öğrendiğim her şeyi zaman çok daha hızlı geçiyor gibi görünüyor.

Güneş ufukta alçakta asılı duruyor ve Arnafell'e ne kadar yakın olduğumuzu merak ediyorum.

Kalın ağaç gölgesinin altından geçerken, sadece çıplak ışık kalın örtüye nüfuz ediyor ve etrafımıza uğursuz gölgeler düşürüyor. Soğuktan korunmak için değil ama bu ormanda bizi nelerin bekliyor olabileceğinden korktuğum için paltomu daha sıkı sarıyorum.

Henrick her zaman gece seyahat etmememiz konusunda ısrar eder ve bunun bir nedeni olup olmadığını merak ediyorum. Bu ormanda korkunç bir şey mi gizleniyor?

Hiçbir uyarı olmadan Henrick durdu. Tüm vücudu geriliyor. Muhafızlarının geri kalanının da durduğunu ve gözlerini etrafımızdaki ormana diktiklerini fark ettiğimde korku göğsümden fırlıyor. "Ne oldu?"

"Misafirimiz var," diye .

Aurick koşarak yanımıza geliyor, bakışlarını ormanda sabit tutarken dişlerini vahşi bir hırıltıyla açıyor. "Bir harpy," diyor nefesinin altından ve sırtına oturan Engrid'in yüzündeki tüm rengin çekilişini izliyorum. Burun delikleri alevleniyor. "Sadece bir tanesinin kokusunu alıyorum," diye ekliyor.

Henrick karanlık bir sesle, "Bir tane yeter," diye cevap verir.

Başka bir muhafız yanımıza yaklaşıyor. Henrick ona döndü. "Oryn, kadınları al. Olabildiğince hızlı koşun. Arkanıza bakmayın ve kaleye varana kadar durmayın."

Henrick o kadar hızlı insan formuna geri dönüyor ki ben daha ne olduğunu anlamadan kollarında oluyorum. Yavaşça ayaklarımı yere koyuyor. "Sen Oryn ile gitmelisin, ben ise-"

"Hayır," diyorum kararlı bir şekilde. "Seni terk etmeyeceğim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

OceanofPDF.com

HENRICK

"N o," diye reddediyor. "Seni terk etmeyeceğim."
Onunla tartışacak zamanım yok. O başka bir şey söylemeden önce, iki tane daha muhafızlar yanıma geldi. "Kraliçe ve Engrid'i alın. Ne olursa olsun, onları kaleye götürün. Anladınız mı?"

İkisi de başını sallıyor.

"Seni bırakmayacağım Henrick."

Hayal kırıklığı içimi yakıyor. Ona dönüyorum, onu Oryn'in sırtına kaldırmaya hazırım, ama ayak parmaklarının üzerine uzanıp kollarını boynuma doladığında ve ağzını ağızıma bastırdığında duruyorum.

Dudakları hayal ettiğimden daha sıcak ve yumuşak. Bulut meyveleri ve karın ilk ipucu tadında. Dilini ağızımın kenarı boyunca gezdirip içeri girmek isterken tüm mantıklı düşünceler zihnimi terk ediyor.

Ağızımı açıyorum ve dili benimkini buluyor, etrafında kıvrılıyor ve öpüşmemizi derinleştiriyor. Kendimi durduramayıp onu kendime doğru çekiyorum; tamamen duygularımın içinde kayboluyorum.

Aurick boğazını temizleyerek beni şimdiki zamana geri döndürdü. Ondan uzaklaşmak için kendimi zorluyorum. Nefes nefese, alnımı hafifçe onunkine yaslıyorum ve o fısıldarken ela gözlerinin derinliklerine bakıyorum. "Lütfen, dikkatli ol."

Hâlâ o kadar şaşkınım ki zar zor başımı sallayabiliyorum. Bakışları benimkileri tutarken göğsümde garip bir sıcaklık oluşuyor -daha önce hiç hissetmediğim bir şey. "Yapacağım."

"Bana döneceğine söz ver."

Bu tür yeminleri tutmanın zor olduğunu herkesten daha iyi anlıyorum. "Size bunun sözünü veremem; her şey mümkündür. Fakat

Geri dönmek için ne gerekiyorsa yapacağıma söz veriyorum. Önceliğim her zaman sizin yanınızda olmaktır kraliçem ve herhangi bir nedenle ayrılmak zorunda kaldığımda, hızlı bir şekilde size dönmeye çalışacağım."

Yanağını okşadım. "Gitmelisin. Şimdi gitmelisin. Çok geç olmadan."

Karanlık kahkahalar yakınlardan yankılanıyor. Ormanda düşmanımı ararken Anna'nın kolundan tutup onu arkama çekiyorum.

"Artık çok geç," diyor bir kadın sesi karanlık bir şekilde.

Yakındaki bir ağaçtaki hareket dikkatimi çekiyor ve başımı kaldırıp Harpy'yi görüyorum. Obsidyen gözleri tündüğü yerden bize bakıyor.

Akrabalarımın biri kadar uzun, neredeyse onun kadar güçlü. Ama ona avantaj sağlayan kanatları. Pençeli ayaklarını inceliyorum ve eşimin yumuşak ve narin etine verebileceği zararı endişeleniyorum.

Göğsümün derinliklerinden alçak bir hırıltı yükseliyor. "Kalenin etrafındaki bu ormanlar benim. Sen neden buradasın?"

Başını yana doğru eğiyor. Beyaz tüyleri soğuk rüzgârda dalgalanırken, koyu kırmızı dudakları uğursuz bir gülümsemeye dönüşüyor. "Beni Kar Kraliçesi gönderdi," diye cevap veriyor yumuşakça.

Buz damarlarımı dolduruyor. "Neden?"

"Doğru olup olmadığını görmek için." Bakışları Anna'ya kayıyor. "Bir kraliçe aldığını duymuş. Lanetinin hâlâ kalbini bağlayıp bağlamadığını bilmek istedi."

"Tabii ki öyle," diye homurdanıyorum. "Onu buzla kapladığında bundan emin oldu." Hırlayarak dişlerimi gösteriyorum. "Şimdi git. Hâlâ yapabiliyorken."

Koyu renk gözleri beni ve adamlarımı taradıktan sonra çenesini alaycı bir şekilde eğiyor. "Yapacağım. Ve kraliçeme selamlarınızı ileteceğimden emin olabilirsiniz."

Başka bir şey söylemeden kanatlarını açıyor ve bulutlara doğru havalanarak gözden kayboluyor.

Panik göğsümü sıkıyor. Kar Kraliçesi'nin Anna'yı neden öğrenmek istediğini anlamıyorum. Tek bildiğim onun tehlikeli olduğu ve onu gelinimden uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Tekrar ayı formuna geçiyorum ve kraliçemin önünde diz çöküyorum. "Sırtıma tırmanın. Acele et," diye ekliyorum. "Gece çökmeden kaleye ulaşmak istiyorum."

Çabucak sırtıma tırmanıyor, omuzlarımın arasına yerleşiyor.

Dönüp muhafızlarıma sesleniyorum. " olun. Kaleye doğru gidiyoruz ve şehir surlarının içinde güvende olana kadar durmayacağız."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

OceanofPDF.com

ANNA

A Kaleye doğru ilerlerken zihnime kazınan korkunç harpi imgesini uzaklaştırmaya çalışıyorum. Korkunç yaratıklar olduklarını duymuştum ama hiç

Daha önce bir tanesini yakından görmüştüm.

"Sence Kar Kraliçesi neden bir eş bulduğunu teyit etmek istedi?"

"Bilmiyorum," diye yanıtlıyor.

Başka bir şey söylemesini bekliyorum ama sessiz kalıyor. O ve adamları yüksek alarmda, sürekli etrafımızı tehlikeye karşı tarıyorlar.

Daha fazla sorum olsa da şimdi sormayacağım. Şehir surlarında yalnız ve güvende olana kadar bekleyeceğim.

Zihnim sürekli Henrick'in lanetine dönüyor. Bunun onun için başka ne anlama gelebileceğini düşündükçe, bu düşünce garip bir üzüntü ve panik karışımına yol açıyor. Bu konuyu ayrıntılı olarak konuşmadık.

Acaba bu onun ömrünü kısaltacak mı, yoksa çocuklarına mı uzanacak? Nasıl bilmediğini söylemişti ama Harpy'nin sözleri kırılabilirliğini gösteriyor. Ne de olsa Kar Kraliçesi onu, kalbinin hâlâ lanetle bağlı olup olmadığını görmesi için gönderdi.

Düşüncelerim babamın birkaç yıl önce gezgin bir ozandan duyduğu bir habere dönüyor. Komşu krallıktaki bir prenses, kanlı bir cadı tarafından sonsuza dek uyumakla lanetlenmişti. Kimse büyüyü nasıl bozacağını bilmiyormuş.

Ailemin bizi asla bir kan cadısının karşısına çıkmamamız konusunda uyardığını hatırlıyorum.

Büyüleri yıkıcı ve kırılması imkansız olabilir.

Sessizlik içinde yolumuza devam ediyoruz ve güneş ufukta yavaşça alçalmaya başladığında, yanımda getirdiğim kurutulmuş et için ceplerimi karıştırıyorum.

"Bir şeyler yemek ister misin?" Henrick'e sordum.

"Durmamalıyız," diye omzunun üzerinden atıyor. Bir an tereddüt ettikten sonra ekliyor: "Ama gerekirse durabiliriz."

Düşünceliliğine gülümsüyorum ama seyahat ederken nasıl yemek yiyeceğimi çoktan öğrendim. "Al." Öne doğru eğilip yüzüne uzanıyorum.

İkramımı incelemek için boynunu büküyor ve sonra benden alıyor. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor bir ağız dolusu yemeğin arasında.

Bu şekilde devam ediyoruz -bir parça benim için, diğeri onun için- ta ki ben stoklarımı tüketene kadar. Şimdiye kadar doymuştum ama onun doyduğundan şüpheliyim. Henrick benden çok daha iri ve genelde ne kadar yediğini gördüm. "Bir dahaki sefere daha fazla getiririm."

Bana bakıyor. "Umarım kaleye ulaştıktan sonra uzun süreli seyahatlere gerek kalmaz."

Şehrin dış sınırına ulaştığımızda, ne kadar güzel olduğuna şaşıyorum. Arnafell'in başkenti Kalysund'u beyaz taştan bir duvar çevreliyor. İnce bir buz tabakasıyla kaplı ve üzeri karla kaplı olan bu duvar, güneşin son ışınlarının altında parlıyor.

Savunma duvarının ötesinde, dağın içine oyulmuş kaleyi görebiliyorum. Siyah ve gri damarları olan beyaz taştan inşa edilmiş, uzun ve gururlu duruyor. Kare kuleler gökyüzüne doğru uzanıyor, keskin tepeli, gümüş çatılar çevredeki binaların ışıklarının yumuşak parıltısını yansıtıyor.

Henrick'in Evi'nin gümüş ve mavi sancağı merkezdeki en yüksek kuleden gururla dalgalanıyor. Orman tamamen ortadan kalkıyor; keskin sınır çizgileri karla kaplı tarlaları yoğun ormandan ayırıyor.

Kapılara yaklaştığımızda büyük bir boru sesi geldiğimizi haber veriyor. Birkaç ayı değiştirici muhafız kapıları açıp içeri girmemize izin verirken, devasa gümüş yapılar alçak bir iniltiyle içeri doğru sallanıyor.

Kar taneleri etrafımızdaki esintide dönerek dans ediyor ve şehre büyüleyici bir hava katıyor. Hem sade hem de çok güzel.

"Evin harika, Henrick." Düşüncemi tamamlayamadan kelimeler dudaklarımdan kaçıyor.

"Burası artık senin de evin Anna," diye cevap veriyor. "Arnafell'in kraliçesi olarak benim olduğu kadar senin de evin."

Sözleri beni derinden etkiliyor ve gözlerimden yaşlar boşalıyor.

Şehrin içlerine doğru , insanlar bizi selamlamak için ana caddenin iki yanında toplanıyor ve büyük bir ilgiyle bizi izliyorlar.

Ayı Değiştirenlerin, insanların ve ara sıra Fae veya Elflerin bir karışımını fark ettim. Babamın krallığında insanlardan başkasına pek hoşgörü gösterilmezdi ama Arnafell'de herkesin hoş karşılandığını görmekten memnunum.

Arnavut kaldırımlı sokaklar mükemmel bir şekilde düzenlenmiş ve binalar bakımlı. İnsanların da iyi görüldüğünü fark ediyorum - aralarında çelimsiz yüzler ya da zayıf giyimli insanlar yok. Herkes ihtiyacı olan şeye sahip görünüyor.

Henrick'in Islo ve Kyruna'daki halkını nasıl geçindirdiği göz önüne alındığında, bunun mantıklı olduğunu düşünüyorum. O adil ve adaletli bir kral.

Yolda güneş ufku altına düşüyor ve şehir ruhani bir parıltıyla aydınlanıyor. Sarı ışık küreleri saçan lamba direkleri sokaklarda sıralanıyor.

Kaleye ulaştığımızda, gümüş kapılara oyulmuş, sancaklarımızla eşleşen ayı işaretiini fark ediyorum. Açılan kapıların ardında insanlar krallarını selamlamak için girişte sıraya giriyor.

Henrick yere düşüyor ve sırtından kaymama izin veriyor. Yer değiştiriyor ve bana kolunu uzatıyor. Birlikte kaleye doğru yürüyoruz ve o

beni personele yeni kraliçeleri olarak tanıttı.

Bu, babamın sarayıyla tam bir tezat oluşturuyor. Oradaki tüm hizmetkârlar, onun yersiz gazabını çağırmaktan korktukları için bakışlarıyla neredeyse hiç karşılaşmazlardı. Henrick'in personeli onu gülümseyerek ve dostça sözlerle karşılıyor.

Büyük giriş odası seyrek döşenmiş ama zarif. Zemin bir çeşit obsidyen taşı; siyah-gri damarlarla çizilmiş beyaz taş duvarlarla keskin bir tezat oluşturuyor. Ayı Değiştirenlerin büyük savaşlarını tasvir eden duvar halıları mekânı süslüyor.

Henrick beni arka orta duvardaki bir sonraki kata çıkan büyük bir merdivene yönlendiriyor. En üstte büyük bir balkon var. Bizi dışarıdan ayıran tavandan tabana camdan içeri bakıyorum ve duvarın hemen dışındaki şehrin ve limanın güzel manzarasını fark ediyorum.

Buzdağları okyanusu kaplıyor ve tüm gemiler demir atmış gibi görünüyor.

Henrick, dikkatimi çeken çizgiyi takip ederek şöyle açıklıyor: "Zor aylarda deniz yoluyla seyahat etmek çoğu kişi için çok tehlikeli. Birçoğu sıcak aylar buzulları eritene kadar burada kalıyor."

Her biri ayı işareti taşıyan siyah yelkenli gemilerin sırasına bakıyorum. "Bu sizin filonuz mu?" Başını sallıyor. "Yelkenler neden evinizin renkleri siyah?"

Sinsi bir sırıtış dudaklarını büküyor. "Siyah yelkenliler mavilerden daha zorludur, katılmıyor musun?"

"Zekice," dedim ona. Ona meydan okumaya cüret edenlerin gözünü korkutmak gerçekten de akıllıca.

Beni ağır cüppeler ve kürk süslemeli zarif elbiseler giymiş kraliyet mensuplarının portrelerinin sıralandığı uzun bir koridora götürüyor. Bunların onun ataları olduğunu varsayıyorum.

Koridorun sonuna geldiğimizde, büyük ahşap bir kapıyı iterek açıyor. Odaya adımımı attığımda çenem düşüyor.

Koyu renkli ahşap üzerine kar taneleri ve ayı resimleri oyulmuş büyük bir sayvanlı yatak uzak duvar boyunca uzanıyor. Şilte beyaz yatak takımları ve kürklerle dolu, sıcak ve davetkâr.

Gözlerim bir sonraki şömineye takılıyor. Ocak çoktan kükreyen alevlerle yanıyor ve odaya genişliğine rağmen rahat bir samimiyet veriyor.

Zeminin ortasında batık bir su havuzu vardır. Yüzeyden hafif bir buhar sisi yükseliyor.

Henrick havuzu işaret eder. "Kalenin altında ılık bir kaynak var. Banyolarımız ve su tesisatımız için suyu duvarlardan geçiriyoruz." Sağ duvardaki bir kapıyı işaret ediyor. "Burası arınma odası."

Yatağın karşı tarafındaki balkona doğru dönüyorum. Tavandan tabana camdan yapılmış olan kapı kayarak açılıyor ve şehrin ve limanın manzarasını gören geniş bir balkona açılıyor. Dışarıda bir masa ve sandalyeler bizi bekliyor. Belki hava ısındığında balkonda oturmak daha keyifli olur. Şimdilik içeride kalmayı tercih ederim.

Kış manzaralarını ve kaleleri tasvir eden büyük duvar halıları duvarları kaplamaktadır. Pelüş beyaz minderlerle dolu L şeklindeki kanepeler hem balkon hem de şömine manzarasına sahiptir. Kalın, beyaz kürk halılar odanın her yerine dağıtılarak konforlu havaya katkıda bulunuyor.

Henrick'e döndüm. "Burası çok güzel." "Bu odalar sizin."

"Benim mi?" Kaşlarımı çattım. "Bunların bizim odalarımız olduğunu sanıyordum."

Başını iki yana sallar. "Bütün bu alana ihtiyacım yok. Kraliçeme vermeyi tercih ederim." Duraklıyor. "Yerleşmeniz için sizi yalnız bırakayım."

Ben cevap veremedim odadan çıktım.

Kanepelere oturup ocağa bakıyorum.

Henrick ve benim aynı odaları paylaşacağımızı sanıyordum, ayrı yaşayacağımızı değil.

Babamın birçok sadakatsizliği yüzünden annemle babamın ayrı odaları var. Henrick ile farklı olacağını düşünmüştüm. Bir evlilik yatağını paylaşmamı beklemediği için rahatladı ama bir yanımda her gece onun kollarında uyuyup her sabah onunla uyanmayı hayal ediyor.

Dürüst olmak gerekirse, oteldeki dün gece harikaydı. Bu şekilde devam edeceğimizi umuyordum ama görünüşe göre .

Balkona çıkıp şehri ve ötesindeki okyanusu seyrediyorum. Soğuk bir rüzgâr suyun keskin, tuzlu kokusunu taşıyor ve her nefes alışımında ciğerlerimi yakıyor. Hayatımda hiç bu kadar üşümemiştım, yine de acı yavaş yavaş azalıyor ve yerini daha önce deneyimlemediğim canlandırıcı bir heyecana bırakıyor.

Altımdaki şehir beyaz örtüyle kaplanmış. Karla kaplı çatıların bacalarından dumanlar yükseliyor. Çok sayıda elektrik direği ve evden gelen turuncu ışık parıltısı buraya şirin, pitoresk bir hava katıyor.

Yeni evim hiç hayal etmediğim kadar güzel. Dışarıdan sert görünebilir ama güzelliğın farkındayım. İnsanlar bile misafirperver - Henrick'le tanışmadan ve onun krallığına gelmeden önce Ayı Değiştirenlerden asla beklemeyeceğim bir şey.

Her nasılsa, daha birkaç gün önce tanışmış olmamıza rağmen, şimdiden yeni kocama aşık oldum. İlk görüşte aşka asla inanmadım ve bu tam olarak ilk görüş olmasa da kesinlikle yakın.

Onu o kadar kısa bir süredir tanıyorum ki duygularımın gücü beni korkutuyor. Her zaman kalbimi vermeden önce onu sıkı sıkıya koruyacağımı düşünmüştümdür. Ancak Henrick'in nazik, düşünceli ve şefkatli tavrı kalbimi yavaş yavaş çaldı, bana ne kadar iyi bir adam olduğunu her gösterdiğinde.

Lanetinin karşılığında beni sevemeyeceği anlamına geldiğini bilmek, ona karşı zaten beslediğim yoğun duyguları caydırmaya yetecektir,

ama öyle değil.

Buradaki yolculuğumuz üzerine düşünmek için çok zamanım oldu ve rahatsız edici bir gerçeğe ulaştım. Ona sadece aşık olmuyorum... Sanırım çoktan aşık oldum.

Derin bir iç çekerek yatak odasına geri dönüyorum, kıyafetlerimi çıkarıp yatağın yanındaki yere atıyorum ve odanın ortasındaki sıcak havuza doğru ilerliyorum.

Su harika derecede sıcak. Suyun derinliklerine daldığımda, günün tüm gerginliği kaslarımı terk ediyor ve yumuşak bir memnuniyet iç çekişi yapıyorum.

Banyoyu bitirdikten sonra kurulanıyorum ve giyinmeden yatağımdaki kürklerin altına giriyorum. Henrick'in adamları çıplaklıktan rahatsız olmazlar ve ben de üzerimi değiştiremeyecek kadar yorgunum. Engrid'i çağırabilirim ama onun da uzun bir gün geçirdiğini biliyorum ve bu kadar önemsiz bir şey için onu rahatsız etmeyeceğim.

Yan dönüp kürkleri omzuma çekiyorum ve ocakta kükreyen ateşe .

Sevemeyeceğini biliyorum ama acaba Henrick'in de benim ona karşı hissettiklerimin en küçük bir kıvılcımını bile hissetmesi mümkün mü? Sanırım bunu sadece zaman gösterecek.

Harpy'nin sözleri bana umut verdi, çünkü lanetin bozulabileceğini gösteriyordu. Öyle olmasaydı, Kar Kraliçesi onu Henrick'in kalbinin hâlâ donmuş olduğunu doğrulaması için asla göndermezdi.

BÖLÜM 23

OceanofPDF.com

ANNA

A Kapı hafifçe vurulunca irkilerek uyandım. Yataktan kalkıp omuzlarıma bir bornoz geçiriyorum ve kuşağı belime gevşekçe bağlıyorum. Sırf Henrick'in adamları

çıplaklıkla sorunum yok ama bu onların önünde çıplak dolaşmak istediğim anlamına gelmiyor.

Kapıyı açtığımda, beyaz saçları tepesinde sıkı bir topuz yapmış, nazik yüzlü bir kadın karşılıyor beni. Parlak mavi gözleri ve uzun boyu bana onun da kocam gibi bir Ayı Değiştiren olduğunu söylüyor. İnsan gibi görünmesine rağmen, insan çok uzak.

Eğiliyor. "Selamlar kraliçem. Benim adım Dalma. Kocanız tarafından yeni kıyafetler için ölçülerinizi almak üzere gönderildim."

"Elbette." İçeri girmesi için kenara çekiliyorum.

"İstedığınız kadar eşya yapacağım ama önceliği taç giyme elbisenize vereceğim. Kral Henrick sana ne istersen verilmesini emretti. Sadece sıcak emin olmam gerektiğini çünkü insanların aylar gibi soğuk havalarda iyi olmadığını söyledi. Sizin türünüz bizimkilere kıyasla daha kırılgan."

Sözleri açık sözlü ama hakaret etmek istemediğini anlıyorum. Sadece gördüğü bir gerçeği ifade ediyor. "Teşekkür ."

Resmi bir taç giyme törenine katılacağımın farkında değildim, ancak bu çoğu kraliyet mensubu için standarttır.

Dalma beni büyük bir aynanın önündeki küçük bir tabureye yönlendiriyor ve beni ölçebilmesi için kıyafetlerimi çıkarıyorum.

Nefes alışını duyunca gözlerim onunkilere kaydı. "Ne oldu?"

"Oldukça..." Boğazını temizliyor, sesini gizlemeyi başaramıyor.

endişe. "Düşündüğümden daha küçükmüşsün." Kaşlarımı çattım. "Bu bir sorun mu?"

Başını sallıyor ama hareketindeki garip tereddüdü fark ediyorum.

"Ne oldu?" diye sordum. "Söyle bana."

"Sadece... bana kralın kız kardeşini hatırlatıyor. O da küçüktü."

"Henrick'in bir kız kardeşi mi var?"

"Vardı."

Henrick bundan hiç bahsetmedi. "Ona ne oldu?"

"Birkaç yıl önce öldü. Arnafell'i kasıp kavuran bir salgına yenik düştü."

Kalbim sıkışıyor. "Bu korkunç."

"Evet, ondan sadece bir yaş küçüktü. Çok yakındılar. O ve ağabeyi onu çok severdi. O öldüğünde yıkıldılar. Sanırım bu yüzden ağabeyi hastalandığında Kar Kraliçesi'ni aradı. Başka birini kaybetmeye dayanamazdı."

"Ve işte böyle lanetli oldu," diye mırıldanıyorum, ondan çok kendime.

"Aurick bana senin bildiğini söyledi," diyor. "Ayrıca bana senin cesur olduğunu da söyledi - gerçek bir Kuzey Kraliçesi."

Gözlerim onunkilere kayıyor.

"Aurick benim oğlum." Gururla gülümsüyor. "Ve anladığım kadarıyla müstakbel eşinizden oldukça hoşlanmış."

Gülümsüyorum. "Engrid'in de aynı şeyi hissettiğine inanıyorum."

Dalma usulca güler. "Sanırım bunu zaman gösterecek." Malzemesine göz atıyor ve ince ipekli kumaştan bir parça kaldırıyor. Kaşlarını çatıyor. "Sana bir şey yapmamı ister misin... sadece kralın gözleri için?"

Henrick ve ben henüz birleşmedik ama onunla bu kadar yakın olabileceğimi düşünmek bile tüm bedenimi sıcaklıkla dolduruyor. Uzanıyorum ve parmaklarımı yumuşak üzerinde hafifçe gezdiriyorum.

tenimde nasıl bir his yaratacağını merak ediyorum. Hemen cevap vermeyince ekliyor: "Bir şeyler yapsam ve giyip giymeyeceğine sonra karar versen nasıl olur?"

"Evet," diyorum ona. "Bu iyi olur."

"Mükemmel," diye yanıtlıyor. "Çiftleşme döngünüz sırasında herhangi birinin mahvolması ihtimaline karşı birkaç tane yapacağım."

Çiftleşme döngüsü mü? Sormak için ağzımı açıyorum ama o dikkatini açık mavi ipek kumaşa verip ölçmeye başlıyor. "Kral Henrick iyi ve adil bir hükümdar. Bu yüzden sonunda evlendiği için çok mutluyuz." Gülümsüyor. "Prenses Halla onu reddettikten sonra Solwyck'ten döndüğünde hepimiz kralımız için yas tuttuk. O iyi bir adam, her zaman halkını kolluyor."

Tüm bunların benimle tanışmadan önce olduğunu bilmeme rağmen, onun ilk tercihi olmadığımı hatırlatan keskin kıskançlık duygusunun kalbimi parçalamasına engel olamıyorum.

Prenses Halla onu kabul etseydi, onun yerine onu seçecekti. Herkes Prenses Halla'yı ve bir ejderhayı nasıl öldürüp halkını ve Solwyck krallığını kurtardığını bilir.

Cesur olduğu kadar güzel de olduğunu söylüyorlar. Savaşta aldığı yaralardan sonra bir daha yürüyemeyeceğine dair söylentiler vardı ama son duyduğuma göre bacaklarını yeniden kullanmaya başlamış.

Dalma'ya daha fazlasını sormaya fırsat bulamadan kapı bir kez daha çalınıyor ve dikkatimi çekiyor. Omuzlarıma bir bornoz geçiriyorum ve "Girin!" diye sesleniyorum.

Bir süre sonra Aurick ve Engrid içeri giriyor. Bana yaklaşıyor, ıslıl ıslıl gülümsüyor. "Benim odalarım sizinkilerin yanında ve çok güzel bir su manzarası var."

Bana bu kadar yakın olduğu için mutluyum. Babamın şatosunda tüm hizmetçiler bodrumda yaşırdı.

Aurick eğilerek selam verir. "Görüyorum ki annemle tanışmışsın."

"Evet." Gülümsüyorum. "Çok güzel bir kız."

Dalma ve Aurick bu iltifat karşısında sırıtıyor.

"Kral taht odasında bulunmanızı istedi," dedi. "Sizi oraya götüreceğim."

Dalma'ya bakıyorum. "İhtiyacım olan tüm ölçüleri aldım," diye beni temin ediyor. "Birkaç gün içinde yeni giysilerinizle döneceğim. Endişelenmeyin Majesteleri. Taç giyme töreniniz için her şey zamanında hazır olacak."

Engrid Aurick'e bir bakış fırlattı. "Ben kraliçeyi giydirirken lütfen dışarıda bekler misiniz?"

Onlar gider gitmez Engrid'e dönüyorum. O sadece benim nedimem değil; onu bir dost olarak görüyorum, hem de iyi bir dost. Babamın görevinde, personel arasında geçen sırlara her zaman vakıftı. Çoğu zaman yeni bir metresi annemden önce öğrenirdi. Anneme böyle haberler vermekten nefret ettiğini biliyorum ama annem, babam yeni bir kadını odasına taşıdığı anda hazırlıksız yakalanmaktansa önceden bilmeyi tercih ederdi.

"Engrid, benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Neymiş o?"

"Buraya yerleşirken, ayı değiştirenlerin birleşme alışkanlıkları hakkında neler bulabileceğinize bakabilir misiniz?"

"Alışkanlıklara katılmak mı?" Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyor, ardından ağzı hayretle aralanıyor. "Kraldan şüphelenmiyorsunuz herhalde-"

Kısa kesiyor ama ailemin durumunu düşündüğünü biliyorum, bu yüzden hemen onu rahatlatıyorum. "Hayır, öyle değil. Ben sadece... Dalma bir çiftleşme döngüsünden bahsetti ve bunun ne anlama geldiğini bilmek istiyorum."

Gülümsüyor, belli ki yeni kocamın babam gibi davrandığından şüphelenmediğimi duyunca rahatlamış. "Elbette kraliçem. Öğrendiklerimi size bildireceğim."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 24

OceanofPDF.com

ANNA

Engrid yakası, an kolları ve etekleri beyaz krkle süslenmiş, gümüş iplikli, uzun, açık mavi bir elbise tunik giymeme yardım ediyor. Uzun, kestane rengi saçlarımı öyle ryor ki

omzumun üzerinden bir tarafa sarkıyor. Aynada kendimi seyrederken çenemi yukarı kaldırıyorum. "Nasıl görünüyorum?"

Gülümsüyor. "Bir kraliçe gibi."

Aurick beni koridordan ve merdivenlerden geçirerek taht odasına götürüyor. İçeri girdiğimde ağızımın açık kalmaması çok zor. Zemin alanı çok büyük ve yüksek tavanlar onu daha da görkemli kılıyor. Pencereleden içeri sızan güneş ışığı karo zemin üzerinde ışıltılı desenler oluşturuyor.

En uçta iki taht vardır. Henrick siyah taştan oyulmuş olanın üzerinde oturuyor, yanındaki ise beyaz. Ben ona doğru yürürken ayağa kalkıyor ve elini bana doğru uzatıyor.

Onu alıyorum ve beyaz tahtı işaret ederek nazikçe sıkıyor. "Bu senin, Anna. Taç giyme töreninden önce sana taht odasını ve sarayı göstermek istedim."

"Teşekkür , Henrick."

Tahta oturuyorum, kollarımı kolaklara dayıyorum ve odayı inceliyorum. Koltuğumda kayıyorum çünkü sert ve rahatsız ama burada çok sık oturacağımı sanmıyorum.

Henrick kaşlarını çatıyor. "Yastık mı tercih edersiniz?"

"şimdilik sorun yok. Sanırım birkaç saat idare edebilirim."

"Evet, ama ya bütün gün?"

Gz kırpıyorum. "Taç giyme töreni o kadar uzun mu sürecek?" "Hayır. Her gün burada birlikte olacağız."

Kalbim durdu. "Sen... her gün sana hkmetmemi mi istiyorsun?"

"Tabii ki biliyorum," diye yanıtlıyor sorumu saçmaymış gibi. "Sen kraliçesin. Benim ortak hükümdarım."

"I..." Ne diyeceğimi bilemiyorum. Beni sadece ismen bir kraliçeden daha fazlası olarak görmesini beklemiyordum. Onun yanında hüküm sürmemi istediğine kesinlikle inanmıyordum.

Başını yana doğru eğiyor. "Bu seni rahatsız mı ediyor?"

"Hayır. Ben sadece senin yanında hüküm sürmemi isteyeceğini düşünmemiştim." Sözlerimde tökezledim. "Babam kesinlikle anneme bu onuru vermedi."

Kaşlarını çattı. "Ben senin baban değilim. Seninle evlendim çünkü yönetimimi paylaşacak birini istedim, bir değil." Bakışlarını indirir. "Ama eğer istemiyorsan-"

Elini tutuyorum, cevap vermek için acele ediyorum, "" Gözleri benimkilere kayıyor. "Kuralımızı paylaşmak istiyorum Henrick. Bu sadece... senin de istemeni beklediğim bir şey değil."

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor. "Sen iyi ve naziksin, Anna. Aynı zamanda zeki ve cesursun. Arnafell için iyi bir hükümdar olacağından şüpheleniyorum."

Övgüsü karşısında yavaşça gülümsedim. "Teşekkür ederim, Henrick."

"Şimdi" -beyaz tahtı işaret ediyor- "bir minder ister misiniz?"

Yavaşça elini sıkıyorum. "Evet, yapardım."

Taç giyme törenim sırasında neler olacağını anlatırken, beni nelerin beklediğini bilmek için dikkatle dinliyorum.

"Komşu krallıklardan birkaçından ziyarete gelen ileri gelenler olacak," diyor. "Çoğunlukla müttefik olacaklar ama bazıları sadece

Arnafell ile iyi ilişkiler içinde kalmak istiyorum."

Prenses Halla'yı düşündüğümde sözleri beni duraksatıyor. "Peki ya Solwyck? Oradan kimse gelecek mi?"

"Evet. Prenses Halla ve Prens Errik, kardeşi Kral Gerold'un yerine gelecekler."

Yüzünü inceledim ama herhangi bir kırgınlık belirtisi göremedim. Yine de, tüm sağduyuma rağmen, sormak zorundayım. "Prenses Halla... seninle evlenmesi için ona yaklaştın."

Söylenmemiş sorunun havada asılı kalmasına izin veriyorum. "Evet," diye cevaplıyor Henrick. "Aldım. Yarın gelecekler."

Sanki az önce elini reddeden bir kadından bahsetmemişim gibi töreni tartışmaya devam ediyor. Ya kadın onun için ham bir konu ya da umurunda değil - yüz ifadesi vurdumduymaz, bu yüzden hangisi olduğunu söyleyemiyorum.

Beni tüm adımlardan geçirmeyi bitirdiğinde elini uzatıyor ve bana gülümsüyor. "Sana göstermek istediğim bir şey var."

Sırtışı o kadar yakışıklı ki, avucumu onunkine dayadığımda gülümsemeden edemiyorum. "Ne oldu?"

"Gel," diyor ve beni tahtların arkasındaki bir kapıya doğru çekiyor. Duvara o kadar iyi uyum sağlamış ki şimdiye kadar fark etmemiştim. Elimi tutup duvara dayadı. Yavaşça ileri doğru itiyor ve kapı gizli menteşeler üzerinde sallanarak içeri giriyor.

Parlak ışık içeri süzülüyor ve şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici alana adım atıyoruz. Kalenin ortasındaki avluya baktıkça moralim yükseliyor. Beni çakıllı bir patikadan ortadaki büyük çeşmeye doğru götürüyor. Su, en yüksek seviyeden basamaklı bir şekilde donmuş.

"Sıcak aylarda su yeniden akmaya başlayacak. Ama bunlar" - etrafımızdaki gülleri işaret ediyor- "bütün yıl çiçek açar

uzun."

Kıpkırmızı ve beyaz güllerle dolu kalın çalılar her yere dikilmiş, narin kokuları şehir duvarlarının hemen ötesindeki okyanustan gelen keskin tuzlu esintiyle karışıyor. Canlı, mavi çiçeklerle dolu sarmaşıklar etrafımızdaki duvarlara tırmanıyor.

"Bu çok güzel," diye mırıldanıyorum. "Ama bu nasıl mümkün olabilir?"

"Bu alan uzun zaman önce Rivenyl'in Yüce Elfleri tarafından atalarımdan birine bir hediye olarak büyülendi. Havası yaşamla doludur. Bu alanda bakım gerektirmeden her şey yetişebilir."

Beni fıskiye'nin yanından dolambaçlı bir yoldan duvardaki başka bir gizli kapıya yönlendiriyor. "Burası senin odana bağlanıyor. Sadece merdivenleri kullanmalısın; merdivenler yatağın yanındaki bir açıklığa çıkacak."

"Ama... Ben orada kapı görmedim."

"Sen ." Sırıttıyor. "Gizlidir ve sadece nasıl bilersen erişilebilir. Gel, sana göstereyim."

Beni sarmal bir merdivenden yukarı doğru yönlendiriyor ve en üstte bir kapıya ulaşıyoruz. Dikkatlice iterek açıyor ve yatak odama giriyor.

Bakışlarım yumuşak kürklerle dolu yatağa kayıyor. Ocaktaki kükreyen ateş ortamı ısıtıyor ama kocamı incelerken tüm vücudumun sıcaklıkla dolmasının gerçek sebebinin bu olmadığını fark ediyorum.

Henrick bana kapıya ulaşmak için duvar boyunca uzanan gizli paneli gösterdi. Haklı; eğer , asla bulamazdım. Beni balkona götürüyor.

Birlikte korkulukta duruyoruz, aşağıdaki şehre ve ötesindeki denize bakıyorduk.

"Prenses Halla'nın deniz yoluyla seyahat etmesi çok tehlikeli değil mi?" diye sordum. Krallığı Solwyck, dar boğazın karşısında yer alıyor.

Henrick başını sallıyor. "Tehlikeli ama Halla ve Errik için değil."

Kaşlarımı çattım. "Nedenmiş o?"

"Errik Merfolk'tan biri. Onun halkı gemilerine tehlikeli olabilecek buzdağlarının etrafında rehberlik edebilir."

"Kocası Mer mi?"

"Evet, ama su dışındayken şekil değiştirebiliyor ve iki ayağı üzerinde yürüyebiliyor."

Mer'in yer değiştirdiğini hiç duymadım. Başka bir soru sormak için ağzımı açıyorum ama sözümü kesiyor. "Şehri gezmek ister misiniz?"

Kulaklarım diken oldu. "Evet, isterim."

"Gelin o zaman kraliçem. Size krallığınızın bir bölümünü göstereyim."

Beni koridordan geçirip büyük merdivenlerden aşağı indirip şatonun kapısından çıkarırken gülümsüyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

OceanofPDF.com

ANNA

IŞhirde bir at arabası gezintisi bekliyorduk ama Henrick bunun yerine bizi yürüyerek götürdü. Kolumu onunkine dolayarak, Aurick ve birkaç adamla birlikte ana caddede ilerliyoruz.

muhafızlar arkadan takip ediyor.

Beni çeşitli dükkânların sıralandığı bir yola götürüyor, bazıları giysi, diğerleri mücevher ve eşya satıyor. Yoğun baharat ve pişmiş et kokusu rüzgârda sürükleniyor ve midem yüksek sesle homurdanmaya başlıyor.

Henrick bana döndü. "Bir şeyler yemek ister misin?" Yakındaki bir restoranı işaret ediyor.

Pencereden içeriye baktığımda uzun sıra masalarda oturan müşterilerle dolu bir alan görüyorum. Servis elemanları ileri geri hareket ederek müşterilere yiyecek ve içecek tabakları getiriyor. Bardaklardan yükselen ılık buhar, kemiklerine işleyen soğukla mücadele etmek için çay ya da lezzetli bir başka sıcak içecek içiyor olabileceklerini düşündürüyor.

"Evet, isterim."

İçeri girdiğimiz anda tüm başlar bize dönüyor ve garsonlardan biri öne atılıyor. Eğilerek selam veriyor. "Kralım." Bakışları bana kayıyor, mavi gözleri ıslık ıslık parlıyor. "Kraliçem. Sizi ağırlamak büyük bir onur. Lütfen" - yakındaki bir masayı işaret ediyor- "oturun."

Oturur oturmaz sunucu bize kalın güveç kaseleri uzatıyor. Çok lezzetli kokuyor, denemek için .

"Sıcak çay mı yoksa ağır elma şarabı mı?" Garson bana soruyor. Bakışları karnıma düşüyor ve ne sorduğunu anlıyorum; çocuk sahibi olma ihtimalim varsa içki içmemeliyim.

Kralın çocuğunu taşıdığıma dair dedikoduları körükleyeceğinden emin olsam da, her zaman çayı tercih etmişimdir, bu yüzden onu sipariş ediyorum.

Müşteriler onun içki siparişimi onayladığını duyunca tüm gözler bana çevriliyor. Bu bakışlar altında yanaklarım kızarıyor ama Henrick'e baktığımda çoktan yahnisini yemeye başlamış olduğunu görüyorum.

Onu takip etmeye karar verdim. O dedikoduyu umursamıyor, ben öyle yapacağım. Kaşığımy kâseme daldırıp burnuma götürüyorum. Güveç çok lezzetli kokuyor. Bir ısırık alıyorum ve dilimin üzerinde nefis baharatlı bir lezzet yuvarlanıyor. "Bu harika," diye mırıldanıyorum.

Henrick, "Ne zaman isterseniz kaleye biraz gönderebiliriz," diye teklif ediyor.

"Kulağa hoş geliyor."

Güveç o kadar lezzetli ki, Henrick'in istediğim kadar yemem konusundaki teşvikinden sonra bir kase daha yiyorum. Çoğu erkeğin, kilo alacakları ve vücut hatlarını kaybedecekleri endişesiyle eşlerinin çok fazla yememesini tercih ettiğini duymuştum. Görünüşe göre Henrick'in böyle bir endişesi yok.

İşimiz bittiğinde beni yakındaki bir kuyumcuya götürdü. İçeri girdiğimizde, sahibi bizi sıcak bir şekilde karşıladı. "Kralım! Kraliçem! İkinizi de görmek güzel. Gelin" - yaşlı adam bizi davetkar bir şekilde içeri buyur etti.

-"Bak ne yaptım."

Kaşlarımı çatıyorum, neyi emin değilim. Bizi dükkânının arka tarafına götürmeden önce sormaya fırsat bulamıyorum; burada pelüş bir minderin üzerinde narin, gümüş bilezikli bir taç duruyor. "Ne-"

"Tacınız," diyor Henrick. "Kraliçe olarak, onun içinde duracak siz seçersiniz."

"Oh." Bunun bir gelenek olduğunu bilmiyordum. "Seçeneklerim neler?"

Sahibi, her biri diğerinden daha güzel, farklı boyutlarda ışıltılı mücevherlerle dolu bir dolabı işaret ediyor.

Önce dev bir yakut ve zümrüt dikkatimi çekiyor ama beni en çok çeken küçük, ışıltılı, buz mavisi bir taş oluyor. Hareket ediyorum.

mücevhere. "Bu nedir?"

Bu renk bana Henrick'in buz mavisi gözlerini hatırlatıyor. Belki de bu yüzden bu kadar ilgimi çekti.

Kuyumcu kaşlarını çatar. "Bu basit bir kış taşı kraliçem. Diğerlerinden çok daha küçük ve en az değerli olanı."

Henrick bana döndü. "Bu taşların her biri kraliyet hazinesinden. Dilediğinizi seçebilirsiniz. Karar vermeniz için sergilenmelerini istedim."

Başımı sallıyorum ve dikkatimi tekrar mücevherlere veriyorum. Küçük, buz mavisi olan beni çağırıyor ve diğerlerinden daha az değerli olması umurumda değil. İstedğim o. "Bunu seçiyorum."

Kuyumcu yol göstermesi için Henrick'e bakıyor, onun açıkça daha aşağı bir taş olarak gördüğü şeyi istememe şaşırıyor. Henrick sadece başını sallıyor ve adam taşı muhafazasından çıkarıyor.

"Elbette kraliçem. Taç giyme töreniniz için zamanında hazır olacak."

"Teşekkür ."

BÖLÜM 26

OceanofPDF.com

HENRICK

T Gün hızla geçiyor. Şatoya döndüğümüzde güneş ufukta çoktan batmış oluyor. Akşam yemeğimizi yedikten sonra Anna'ya odasına kadar eşlik ettim.

Onlara ulaştığımızda bana döndü. "İçeri gelip çay içmek ister misin?"

Restoranda çay sipariş ettiğini hatırlayınca dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Elma şarabı yerine çayda ısrar edersen daha fazla dedikodu yaratırsın."

Gülüyor. "Yani, bunu da mı yakaladın? Ben de dikkat etmediğini sanıyordum."

"Ben her zaman dikkat ederim." Çenesini kavıyorum ve yüzünü bana doğru çevirip güzel gözlerine bakıyorum. "Özellikle de konu sen olduğunda."

Yanakları pembenin hoş bir tonuyla kızarıyor ve bakışlarını indiriyor. Arkasını dönüp yatak odasına çekiliyor ve ateşin yanındaki kanepeye oturuyor. koltuğa oturuyorum.

"Günün tadını çıkardın mı?"

"Hem de çok." Gülümsüyor. "Şehir çok güzel. İnsanlar dost canlısı ve... tüm bunlar" - alanı tarıyor - "bir rüya gibi hissettiriyor."

Başımı yana eğiyorum. "Bu iyi bir şey mi?" "Evet, öyle."

Ateşin ışığı yüz hatlarını sıcak bir parıltıyla çerçeveleyerek ona ruhani bir çehre kazandırıyor. Ela gözlerini inceliyorum, irislerindeki küçük yeşil benekleri fark ediyorum. Anna şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadın ve onun benim olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum.

Yine de bir şeyi merak ediyorum. "Kış taşı," diye başlıyorum. "Neden onu seçtiniz?"

Benim de tercihim bu yöndeydi ama neden böyle yaptığını anlamak istiyorum. Tıpkı onun hakkında her şeyi bilmek istediğim gibi.

Yavaşça yüzüme dokunmak için uzanırken bakışları benimkileri tutuyor ve usulca fısıldıyor. "Bana senin gözlerini hatırlatıyor."

Öpüşmemizi hatırlarken gözlerim onun dolgun, mükemmel, pembe dudaklarına gidiyor. Hatırladığım kadar yumuşak olup olmadıklarını merak ediyorum.

Birkaç uzun saç tutamı güzel örgüsünden kurtulup yüzünü çevreliyor. Uzanıp onları nazikçe kulaklarının arkasına sıkıştırıyorum. Çenesini kavrayıp başparmağımı yanağının taç yaprağı yumuşaklığındaki etine sürdüğümde bakışları benimkini tutuyor.

Gözleri derin derin benimkilere bakarken yüzünde ve burnunun kenarında pembe bir çiçek açıyor. Öne doğru eğilip dudaklarımı nazikçe onunkilere değdiriyorum.

Sertçe nefes alıyor ve ben geri çekiliyorum. "Affet beni," diye mırıldandım. "I
_"

Sözümü bitiremiyorum çünkü dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, beni aniden susturuyor. Sıcak ve hatırladığımdan daha da yumuşak.

Dilini ağzımın kenarında gezdiriyor ve ben ağzımı açtığımda dili benimkinin etrafında kıvrılıp öpüşmemizi derinleştiriyor.

Dilimi onunkine karşı okşarken, *stav*'ımı kanalının derinliklerine sokmak için can atarken hissin içinde kayboluyorum.

Ağzımın içinde hafifçe inliyor ve *stav*'ım sertleşiyor ve vücutlarımızı birleştirme arzusuyla uzuyor. Onu kollarıma aldım ve kucağıma çektim.

Öpüşmemizi bozmadan isteyerek geliyor ve üzerime yerleşiyor.

BÖLÜM 27

OceanofPDF.com

ANNA

H gözleri kızarmış. Ateşin ışığı yüzünü sert bir şekilde ortaya çıkarıyor, kare erkeksi çenesi ve kaşları her zamankinden daha da sert görünüyor. Ancak, bunun hiçbir şey olmadığını biliyorum. gerçekte kim olduğunu gizleyen bir maskeden daha fazlası.

Uzanıp parmaklarımı alnında hafifçe gezdiriyorum, sürekli çatık kaşlarının kırışıklığını düzeltiyorum. Ben daha da aşağı inip yanağını okşarken buz mavisi gözleri dikkatle beni inceliyor.

Başparmağımın ucunu alt dudağında gezdiriyorum, dudağının benimkine karşı ne kadar yumuşak olduğunu hatırlıyorum.

Burun delikleri alevlenir. "Anna." Sesi alçak bir hırıltıya dönüşüyor, bakışlarında sıcaklık alevleniyor.

Eğiliyorum ve dudaklarımı tekrar nazikçe onunkilere bastırıyorum.

Nefes nefese kalıyor ve dilimi onunkine doluyorum. Ciğerlerimdeki nefesi çalan bir acelecilikle öpücüğüme karşılık veriyor.

Öpüşmemize ara vermeden kollarına alıyor ve odanın diğer ucuna taşıyor. Beni yatağa yatırıyor ve üzerime çıkıp beni öpüyor, ta ki ben onun altında nefes nefese kalana kadar.

Geri çekiliyor, gözleri benimkileri arıyor. "Anna," diye hırlıyor ve kontrolünü sürdürmek için mücadele ettiğini görmek çok kolay. "Bunu istediğinden emin misin?"

Sadece almak yerine sormasını seviyorum. Yanağına uzanıyorum. "Şimdilik sadece öpüşüp dokunabilir miyiz?"

Arzuyla inliyor. "Bana vereceğiniz her şeyi alacağım kraliçem."

Uzanıp tuniğinin kopçalarını açıyorum ve kumaşı omuzlarından aşağı kaydırıyorum. Parmaklarım karnını ve göğsünü kaplayan sert kas düzlemlerini izliyor. Bakışlarımla buluşacak kadar geri çekiliyor.

Yalvarırcasına, ne kadar sert ve güzel olduğunu fark ediyorum, sanki karşımda mermerden yapılmış bir erkek heykeli gibi.

Uzanıp boynunun arkasını kavrayarak dudaklarını tekrar kendime çekmeden önce bir an yüzümü . Elini göğsüme götürüyorum ve başparmağını tepe noktasının üzerinde gezdirirken nefesim kesiliyor. Ona doğru eğildim. O da karşılık olarak hırlıyor ve üzerimi örten kumaşta bir çizgi çiziyor.

Vücudumdan düşüyor ve beni onun altında çıplak bırakıyor. Geri çekildiğinde bakışları nazik bir okşayış gibi üzerimde geziniyor. "Sen mükemmelsin," diye fısıldıyor. "Şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha güzelsin."

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, öpücüğünün ateşiyle beni dağlıyor.

Çenem boyunca ve boynumdan aşağıya doğru bir dizi öpücük kondurmak için ağzını ayırıyor, sonra ağzını göğsümün üzerine kapatıyor, dilini hassas tepede gezdiriyor. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek onu yerinde tutuyorum. Sırtımın eğilmesine neden olan nazik bir emişe başladığında ihtiyacım içimde nabız gibi atıyor.

"Henrick, lütfen," diye , ama ne istediğimden bile emin değilim.

Dikkatini diğer göğsüme veriyor, sonra vücudumda aşağı doğru ilerliyor. Monsuma ulaştığında başını kaldırıyor. "Seni tatmak istiyorum, Anna. Buna izin verecek misin?"

Heyecandan nefesim kesilmişti, zar zor başımı sallayabildim.

Uyluklarımın arasındaki ipeksi kumaş parçasını yumrukluyor ve vücudumdan koparıyor. Dilini zaten kaygan kıvrımlarımda gezdirdiğinde neredeyse çözülüyorum, sonra tepedeki küçük sinir demetine ulaşıyor.

Daha önce de kendime dokundum ama hiç hissetmemiştim.

Dilini yumuşak kapuşonlu etimin uzerinde gezdirirken kısık bir inilti çıkıyor ağızından. Kalalarıml onunla buluşmak için yükselirken topuklarıml omuzlarına ve sırtına gmyorum.

Hırılıyor ve titreşim içimden fırlıyor, dokunuşuyla her sinir ucumu ateşe veriyor.

Hafifçe emmeye başladığında, vücudum bir yay kirişi gibi geriliyor. Birdenbire hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşalıyorum. Dalga dalga gelen zevk beni sular altında bırakırken onun adını haykırıyorum.

Dilini kıvrımlarımın arasından geçirmeye devam ediyor, ben tamamen tükenene kadar orgazmımın her bir parçasını sıkıyor.

Kalamın iç kısmına şefkatli bir öpücük konduruyor ve vücudumda yukarı doğru ilerleyerek ağızımı kendi ağızıyla yakalıyor. Geri çekildiğinde, yüzümdeki saçları nazikçe geriye doğru tarıyor.

Ben uzanıp yanağına dokunurken buz mavisi gözleri benimkilere dalıyor. Başka bir öpücükle, bu seferki öncekinden daha şefkatli, yan tarafına dönüyor ve gğşne yaslanırken beni de yanına çekiyor.

Kucağına sokuluyorum. Boyu sert bir çubuk gibi. "Sen hala-"

"İhtiyaçlarım bekleyebilir," diye mırıldanıyor, iki parmağını çenemin altına yerleştirerek, "sen tamamen çiftleşmeye hazır olana kadar."

Bir süre sonra ayağa kalkmak için hamle yaptı. Tutuşum sıkılaşıyor ve hareketsiz kalıyor. "Sorun nedir?"

"Kalmayacak mısın?"

Kaşlarını atıyor. "Yapmamı ister misin?"

Elini kendi elime aldım. "Ben... evli olduğumuz için odalarımızı paylaşabileceğimizi düşündüm."

Gz kırıyor. "Burada seninle kalmamı mı istiyorsun? Her zaman mı?" Başımı sallarken yanaklarım onun bakışları altında ısınıyor. "Evet."

Yakışıklı bir gülümseme ağızını kavislendiriyor. "O zaman kalacağım."

Beni göğsüne daha da yaklaştırıyor, kucaklıyor. Kulağıma çarpan kalbinin sabit ritmi kendimi güvende hissetmemi sağlıyor. Onun kollarına sarılıp yatmayı seviyorum.

Uykuya dalarken elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor.

Erkeksi kokusunu derin derin içime çekiyorum ve kararlılık içimi yeniden dolduruyor. Bu adama çoktan aşık oldum. Ve laneti kırmak ve kalbinin etrafındaki buzları eritmek için ne gerekiyorsa yapacağım.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

OceanofPDF.com

HENRICK

Aнна, güneşin ilk ışıkları balkondan içeri süzülürken kollarımda hafifçe kıpırdanıyor. Ona yakın uyumaktan keyif alıyorum. Öne doğru eğilip saçlarını hafifçe okşuyorum ve derin bir nefes alıyorum

onun narin kokusunu ciğerlerime çekiyorum.

Güzel dostumu incelerken göğsüme keskin bir ağrı saplanıyor, ardından hafif, donuk bir sızı geliyor. Elimi kalbimin tam üzerindeki boşluğa bastırıyorum. Belki de bu buzdur - ben Anna'nın esareti altına girerken lanet yerinde kalmak için savaşıyor.

O benim ve bugün halkımızın önünde Arnafell'in kraliçesi olarak taç giyecek. Burayı sevdiğini ifade ettiği için çok mutluyum.

Onun da Halla ile tanışması için sabırsızlanıyorum. Nazik bir insan ve Anna ile çok iyi anlaşacaklarına eminim.

Yavaşça Anna'nın saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum ve kulağına fısıldıyorum, "Uyanma vakti geldi kraliçem. Taç giyme törenine hazırlanmalısın."

Göz kapakları titreyerek açılıyor ve uykulu bir gülümsemeyle sokuluyor. "Bu yataktan ayrılmak istediğimden emin değilim. Burası çok sıcak."

"Ayı formuna geçip seni sıcak tutabilirim."

"Bu bir manzara olurdu, değil mi?" Gülüyor. "Tören sırasında sana sarılmak."

"Sen istersen olur," diyorum ona. "Siz kraliçesiniz ve her arzunuzun yerine getirildiğini göreceğim."

İşiliyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Halla ve Errik yakında gelirler."

Yüzü düştü. "Ah." Tam sorunun ne olduğunu soracaktım ki hafifçe gülümsedi ve ekledi: "Kulağa harika geliyor."

Yüz ifadesi aksini gösteriyor.

Belki de yeni insanlarla tanışacağı için gergindir. Geldiklerinde, Halla ve Errik'in dostane ve açık tavırlarıyla onu rahatlatacaklarından eminim.

Kapının nazikçe çalınması dikkatimi çekiyor ve açmak için hareket ettiğimde terzi Dalma'yı diğer tarafta buluyorum.

Beni sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. "Sizi görmek güzel kralım."

"Sen de öyle."

Kolları, arkasındaki asistanı gibi birçok eşya ile dolu.

Yan tarafa geçip içeri girmelerine izin veriyorum ve Anna yatakta , gözleri irileşiyor. "Henrick, giyinik değilim."

Suçluluk duygusu içimi kapladı. "Affet beni, ben-"

Dalma ve yardımcısı kaşlarını çatarak kapıya doğru geri çekilirler ama Anna onları durdurur. "Bekleyin!" diye seslenir. "Sorun yok. Sanırım bunun için soyunmam gerekecek, değil mi?"

Dalma alçak sesle eğilir. "Evet, kraliçem."

Anna ayağa kalkıyor ve Dalma'nın büyük aynamızın önüne koyduğu giyinme taburesine doğru ilerlerken çarşafı etrafına sarıyor.

Dalma'nın ona verdiği ilk şeyler iç çamaşırlarıdır: pelvik bölgesini örtmek için bir parça malzeme ve göğüslerini örten bir kayış.

Arzu içimi yakıyor. Ona olan ihtiyacım hâlâ çok büyük, bu yüzden değişebilmesi için kendimi geri dönmeye zorluyorum.

Birkaç dakika bekliyorum, balkon penceresinden şehre bakıyormuş gibi yapıyorum, sonra geri dönüyorum. Döndüğümde yutkunuyorum, gözlerim huşu içinde.

İpek, onun güzel formuna dair hiçbir şeyi benden saklamıyor - göğüslerinin duygusal kıvrımlarını ya da kalçalarının nazik kıvrımlarını. Stav'ım uzuyor ve genişliyor, beni bedenimi onunkiyle birleştirmeye çağırıyor ama kendimi bu düşünceleri bir kenara itmeye zorluyorum.

Anna henüz tam olarak çiftleşmeye hazır değil ve ben onun isteklerine saygı duyacağım.

Düşüncelerim dokunuşuma verdiği tepkiye kayıyor. Kısa bir önce beni asla yatağına davet etmeyeceğini söylemişti. Fikrini değiştirdiği için memnunum.

Yapmam gereken pek çok iş var ama Anna'yı henüz bırakmaya kendimi zorlayamıyorum. Dalma ve asistanı onu çeşitli kreasyonlarıyla giydirirken büyülenmiş durumdayım.

Taç giyme töreni elbisesini giydiğinde, ağzım istemsizce açık kalıyor. Uzun, dökümlü, buz mavisi bir elbise giyiyor; elbisenin bedeni boyunca ve etek boyunca kumaşa dikilmiş şeffaf değerli taşlar var. Bu tarz, boynunun zarif kıvrımlarını ve ince omuzlarını vurguluyor. Uzun, kestane rengi saçları sol omzunun üzerinden karmaşık bir örgüyle bağlanmış.

Bana dönüyor, mutlulukla parlıyor. "Ne düşünüyorsun?" "Sanki saf yıldız ışığına bürünmüş gibisin."

Gülümsemesi parlıyor.

Kapının hafifçe çalınması başka bir hizmetkârı işaret ediyor: tacıyla birlikte kuyumcu. Tacı bana uzatıyor ve değerli taşın buz mavisi elbisesiyle mükemmel bir uyum içinde olduğunu görüyorum. Taşı inceliyorum, neden daha değerli seçenekler arasından bunu seçtiğini hatırlıyorum.

Sanki düşüncelerimi hissetmiş gibi bana katılıyor ve parmaklarını nazikçe taşın üzerinde gezdiriyor. "Çok güzel," diye fısıldıyor. "Ve gözlerinle tam olarak aynı renkte."

Bakışlarını benimkilere kaldırdığında göğsümde garip bir sızı büyüyor. Kalbimin etrafındaki donuk ağrı her an daha da güçleniyor.

yerleşmeden önce. Nefes kesecek kadar güzel. Ona dokunmaya neredeyse korkuyorum, çünkü gerçek olamayacak kadar mükemmel.

Dudakları çarpıcı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Ne düşünüyorsun Henrick?"

Gözlerim yüzünün her kıvrımını ve çizgisini ezberliyor. "Pek çok şey, kraliçem."

Bu kadar mükemmel birine bağlı olduğum için nasıl bu kadar kutsanmış olabilirim?

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

OceanofPDF.com

ANNA

O Törenimizden sadece birkaç saat önce limana yaklaşan bir gemi fark ettim. Sancakta gururla parlak, altın bir güneş görülüyor. Solwyck'in bayrağını tanıdım.

İçime bir korku çöküyor; bunlar Prenses Halla ve Prens Errik olmalı.

Henrick sabırla onların gelmesini beklerken benim bedenim gergin bir enerji yumağı halinde neredeyse tahtımdan zıplıyor. Ona bakarken, heyecanlı mı yoksa onu kısa süre önce reddeden kadını görmekten korkuyor mu diye merak ediyorum.

Onu incelediğimde bunu anlayamıyorum ve bu beni sonsuza kadar hayal kırıklığına uğratiyor. Bir zamanlar onu istemiş olması umurumda olmamalı.

En azından kendime sürekli bunu söylemeye çalışıyorum. Yine de bunu düşünmeden .

Taht odasının kapıları açılır ve muhafızlardan biri Prenses Halla ve kocasını anons eder.

Dudaklarım ayrılıyor. Halla şaşırtıcı derecede güzel. Kıpırmızı saçları, parlak mavi gözleri, burnunun kenarındaki ve yanaklarındaki küçük çilleriyle görülmeye değer bir güzelliğe sahip.

Adımlarının yavaş ve biraz garip olduğunu fark ettim. Görünüşe göre krallıklarına saldıran ejderhayı öldürdüğünde yarayı tam olarak atlatamamış ama en azından yürüyebiliyor.

Kocasının kolunu tutuyor ve ben de dikkatimi ona veriyorum. Prens Errik'in Mer olmasına rağmen bu kadar insan gibi görünmesi beni şaşırtıyor. Yaklaştıkça, vücudundaki ince pul tabakasını fark ediyorum, insan derisine o kadar yakın ki, sadece bir ışık parıltısı deseni ortaya çıkarıyor. Kulaklarının bir Elf ya da Fae gibi uçlu olduğunu ve gözlerinin derin, okyanus mavisi bir renkte parladığını fark ediyorum.

Halla Henrick'e gülümsüyor ve ona sarılmak için bir adım öne çıkıyor. Kıskançlık içimde acı bir asit gibi çalkalanıyor ama yüzümü nötr kalmaya zorluyorum. O da bana doğru ilerliyor ve aynısını yapıyor.

Errik önce Henrick'in sonra benim elimi sıkıyor.

"Gemiyle seyahat etmeniz beni etkiledi," diyor Henrick. "Yılın bu zamanında tehlikeli bir çaba."

Errik gülümsüyor. "Buzdağlarının etrafında bize rehberlik etmesi için halkımın yardımını aldık. Boğazın karşısındaki mesafe kadar kısa ki yüzmeyi düşündük ama" -avucunu Halla'nın karnının alt kısmına koyuyor -"Çocuğumuzdan dolayı Halla'nın benimle soğuk suda yüzmesini uygun bulmadık."

Henrick gülümser. ". Bu iyi bir haber."

Errik sahiplenici bir kolla Halla'nın etrafını sarıyor ve şakağına şefkatli bir öpücük konduruyor. "Evet, çok heyecanlıyız."

Halla şöyle diyor: "Gerold da çok heyecanlı. Amca olmak için sabırsızlanıyor."

"Öyle olduğunu tahmin ediyorum," diye ekliyor Henrick ve Halla onu reddetmeden önce ailesine ne kadar yakın olduğunu merak ediyorum.

Her ne kadar Halla'dan hoşlanmamak ya da onda bir kusur bulmak istesem de bunu yapamam. Kocasını gibi o da çok hoş bir insan. Onun kahkahaları bulaşıcı ve ben de kendimi onun hikayelerinden kocam kadar buluyorum.

Tören için giyinmek üzere müsaade istediklerinde Henrick keskin bakışlarını bana çeviriyor ve dikkatle beni inceliyor. Tahtından kalktı ve elimi tutarak beni yanına çekti. "Benimle gel."

Şaşkınlığım ama yine de onu takip ediyorum. Beni tahtların arkasına, gül bahçesine açılan gizli kapıya götürüyor.

Dışarısı serin ama dayanılmaz derecede değil. Kapıyı geçer geçmez arkamızdan kapatıyor ve dönüp bana bakıyor. "Sen

Halla'yı kıskanmaya gerek yok."

Ağzım açık kaldı. İnkâr edebilirim ama aramızda dürüstlükten başka bir şey istemiyorum. "Öyleydim, ama hiç-"

Ağzını benimkinin üzerine kapatıyor ve cümlemi aniden kesiyor. Dili ağzımı istila ediyor, benimkinin etrafında kıvrılıyor ve ciğerlerimden nefesimi çalıyor.

Beni bedenlerimiz arasında boşluk kalmayacak kadar kendine çekerken kalbim kaburgalarımın çarpıyor, dudakları tekrar tekrar benimkilerle birleşiyor. "Görmüyor musun?" -öpücükler arasında nefes alıyor- "İstediğim tek kişi sensin."

Elini elbisemin yakasının altına daldırıp göğsümü avuçladığında arzu içimde nabız gibi atıyor. Başparmağını hassas tepemde gezdirirken ağzının içine doğru inliyorum.

"Bütün gün gülümsemenden, dudaklarından ve dilimde bıraktığın tattan başka bir şey düşünmedim Anna," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Vücudumda aşağı doğru ilerliyor ve ağzını göğsümün üzerine kapatarak dilini boncuklu ucun üzerinde gezdiriyor. Elleri elbisemin eteklerini kavlıyor. Kalçama doğru çekiyor ve parmakları uyluğumun üzerinde geziniyor.

Uyluklarımın arasındaki danteli bir tarafa çekip parmaklarını zaten kaygan olan kıvrımlarımda gezdirdiğinde nefesim kesiliyor. En üstteki küçük sinir demetine ulaştığında, kısık bir inilti patlıyor.

Yakıcı bir öpücükle ağzımı yakalıyor, parmaklarını kıvrımlarımda gezdirmeye devam ederken çıkardığım tüm küçük zevk seslerini yutuyor.

Buz mavisi gözlerini benimkilere kilitlemek için geri çekiliyor, sonra bir parmağını dikkatlice göbeğime sokuyor. Bir tane daha ekleyip nazikçe içeri ve dışarı pompalamaya başladığında dudaklarım bir nefesle ayrılıyor, başparmağı tepedeki küçük et incisinin üzerinde alay ediyor.

"Zevkini bulmanı izlemek istiyorum," diye .

Vücudumdaki her kas kilitleniyor, sonra daha önce hiç olmadığım kadar sert boşalıyorum, serbest kalırken onun adını haykırıyorum.

Ben orgazmdan inerken parmaklarını kaldırıp ağzına götürüyor ve dudaklarını parmaklarımla kapatıyor. Sanki tattığı en güzel şey benmişim gibi gözleri arkasına kayıyor.

Ağzımı iddialı bir öpücükle yakalıyor, sonra alnını benimkine bırakıyor. "Seni bu dünyadaki her şeyden çok arzuladığımdan asla şüphe etme, Anna."

Kollarımı boynuna doluyorum ve kulağına "Seni seviyorum Henrick" diye fısıldarken kalbimin arzusunu kucaklıyorum.

O da karşılık vermeyince bir an için kıpırdamadan duruyorum, sonra onun söyleyemeyeceğini hatırlıyorum. Sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve tüm belirsizliğimi öpüp yok ediyor.

Kalbi donmuş kalsa bile, benim sevgim ikimize de yeter.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 30

OceanofPDF.com

HENRICK

T taht odası insanlarla dolup taşıyor - kraliçelerinin taç giyme törenini görmeye gelen Arnafell'in ileri gelenleri ve vatandaşları. Tahtımda oturmuş, onun içeri girmesini beklerken,

Aklım sürekli bahçede söylediği sözlere gidiyor: *Seni seviyorum, Henrick.*

Kalbim tıpkı o anda olduğu gibi göğsümde acıyla sıkışıyor. Karşılığında bunu söyleyebilmeyi ne kadar çok istesem de söyleyemiyorum. Lanet beni engelliyor; kalbim donup kalıyor.

Yine de, daha önce bir başkası için hiç böyle hissetmemiştim. Anna'ya karşı hissettiklerim aşk değilse bile, kesinlikle yakın.

Karım içeri girip yavaşça kürsüye yaklaşırken kalabalık sessizleşiyor. Önümde durduğunda, elini tutup onu yanımdaki beyaz tahta yönlendiriyorum. Tacı başına yerleştirirken ısıltılı gözleri beni yakalıyor. Ona gözlerimi hatırlattığı için seçtiği mavi değerli taşta bakıyorum.

O mükemmel, benim Anna'm. onu sevemese bile, son nefesimi verene kadar ona bakacak, onu koruyacak, savunacak ve hayatımı ona adayacağım.

Ve bunları sadece eşim olduğu için değil, Kuzey'in ve halkımın yolu bu olduğu için de yapacağım... çünkü o benim her şeyim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 31

OceanofPDF.com

ANNA

T Taç giyme törenim için düzenlenen kutlama şöleni neşeli bir etkinlikti. Çiftler pistte dönerken ozanlar canlı müzikler çalıyor.

Aurick yaklaşıyor ve Henrick'in kulağına bir şeyler fısıldıyor. Henrick başını sallıyor ve Aurick'in Engrid'in yanına gidip ona elini uzatmasını izliyorum. Engrid kabul ediyor ve Aurick onu odanın ortasında, diğer birkaç çiftin arasında dansa götürüyor.

Henrick bana döndü. "Dans etmek ister misin?"

"Evet, isterim."

Ayağa kalkıyor ve elimi tutarak beni diğer dansçılara doğru yönlendiriyor. Bir açıklık bulur bulmaz, bir kolunu belime doluyor ve beni piste çekiyor.

Bu dans biçimine pek aşina değilim ve yanlış bir adım atıyorum, neredeyse ikimiz de yuvarlanıyorduk. Düşmeden önce bizi yakalıyor ve merakla bana bakıyor. "*Trulca*'yı bilmiyor musun?"

"Um... hayır, bilmiyorum." Gözlerin sırtımı deldiğini hissediyorum. Gergin bir şekilde bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Sanırım bir dahaki sefere öğrenmeliyim."

Koltuğuma doğru ilerliyorum ama eli hâlâ benimkinde. Yavaşça beni kendine doğru çekiyor. Gözleri bir an beni inceliyor. "Bir fikrim var."

"Ne?"

"Ayaklarımın üzerinde dur."

"Bu seni incitmez mi?"

Kaşlarını çatıyor. "Ben bir Ayı Şekil Değiştiren'im. Çok , insan kraliçem."

Gülüyorum. ", benim güçlü ayı değiştiren kralım." Ayağa kalkıyorum ve sırtıyorum. "Önden buyurun."

Dans etmeye başladı. Ben ona yapışırken diğer çiftlerin etrafında dönüp duruyoruz.

Henrick bana gülümseyerek etrafımızda dönüyor ve ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum. En iyi şekilde nefesim kesildi. Ne zamandır bu kadar eğlenmemiştim... Ne kadar olduğunu bile hatırlamıyorum.

Birkaç tutam saç yine örgümden kurtulup yüzümün etrafında uçuşuyor. Henrick nazikçe uzanıyor ve şarkı arasında onları tekrar yerlerine fırçalıyor.

Dans ederken her şey bir kenara bırakılıyor, onun buz mavisi gözleri benimkileri yakalıyor. Müziğe ayak uydurarak pistte dönerken gülüyoruz.

Grup erdiğinde, Henrick bana bir kadeh şarap ikram etti. Babama ne yaptığını gördüğümünden beri normalde içen biri değilim ama başka bir seçenek göremiyorum. "Su yok mu?"

Henrick masaya dönüp bakar ve başını sallar. "Hizmetçilere sorabilirim-"

"Sorun değil," diyorum ona. "Buna ihtiyacım yok. Şimdilik şarap iyi gelir."

Bardağı dudaklarıma götürüp bir yudum alıyorum. Çileklerin ve güneş ışığının tadı dilimin üzerinde yuvarlanıyor. Hiç bu kadar lezzetli bir şarap tatmamıştım. Yudumluyorum ve bardağı Henrick'e uzatıyorum. "Nereden geliyor bu?"

"İslo," diyor. "Kış meyvesi şarabı. Çilekleri topluyorlar ve sıcak aylarda şarap yapıyorlar."

Prenses Halla ve Prens Errik'in pistte sırayla dans edişlerini izliyorum. Dansları, Errik'in Halla'yı kollarına alıp göğsüne bastırmasından oluşuyor. Errik ikisi için dans ederken Halla kollarını onun boynuna doluyor.

Bir Deniz Adamı için, iki ayak üzerinde kesinlikle zarifçe hareket ediyor.

Müzik bittiğinde bizim tarafa dönüyorlar. Errik ve Henrick özel bir sohbet için uzaklaşıyor ve Halla bana katılıyor. Gülümsüyor. "Henrick'in seni bulmasına sevindim. Solwyck'te tanıştığımızdan çok farklı görünüyor."

Kaşlarımı çattım. "Nasıl farklı?"

"Daha hafif. Daha mutlu," diye yanıtlıyor. Bakışları kocasına yöneliyor. "Aşık bir adam gibi." Yumuşakça gülüyor. "Aslında, bizi ziyarete geldiğinde onu bir kez bile gülümserken ya da gülerken gördüğümü sanmıyorum."

Bu beni şaşırtıyor ama aynı zamanda içimi ısıtıyor. Onun gülümsemesinin ve kahkahalarının sebebi olabileceğimi düşünmek hoşuma gidiyor.

Düşüncelerim itirafıma geri dönüyor.

Onu sevdiğimi söyledim ama o karşılık vermedi. Laneti yüzünden söyleyemiyor. Ancak, belki de kelimelerin söylenmesine gerek yoktur. Ne de olsa bana değer verdiği ve beni kraliçesi ve eşi olarak gördüğü her halinden belli değil mi?

"Errik'i kurtarmama yardım etti, biliyorsun." Gözlerim onunkilere kaydı.

"Öyle mi yaptı?"

"Evet. Errik yaralanmıştı ve onu iyileştirmek için bir kan cadısının yardımına ihtiyacım vardı. Yürüyemez hale geldiğimde Henrick beni ona götürdü. Errik'in hayatı için onunla anlaşma yapmamam konusunda beni uyardı ama başka seçeneğim yoktu."

Bana Henrick'in ona nasıl yardım ettiğini anlatırken, Kar Kraliçesi'ni düşünüyorum - Henrick'i lanetleyen kan cadısını. Ona bu konuda daha çok şey sormak istiyorum ama bana ne kadarını anlatacağını bilmiyorum.

Lanetini nasıl kıracağımızı bulmamıza yardımcı olabilecek daha fazla bir şey olmalı.

Gece sona erdiğinde konuklar dışarı çıkmaya başlıyor. Halla ve Errik bize iyi geceler dileyip bir görevliyi takip ederek misafir odalarına gidiyorlar.

Çok yorgunum, gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum.

Henrick yanağıma dokunuyor. "İyi misin?" "Evet.

Sadece uykum var."

Çenesini eğiyor. "Seni yatağa götüreceğim."

Beni odalarımıza geri götüreceğini kastettiğini bilsem de, bir yanım tamamen başka bir şey kastettiğini umuyor. Bir kolunu sırtımın arkasına, diğerini dizlerimin altına koyarak beni göğsüne doğru kaldırıyor.

Kollarımı boynuna doluyorum ve beni merdivenlerden yukarı taşıırken ağır kaslı vücuduna yaslanıyorum. Derin nefes alarak erkeksi kokusunu içime çekiyorum. "Her zaman çok güzel kokuyorsun," diye mırıldanıyorum.

Başını köprücük kemiğıme doğru eğiyor ve kulağıma gelen alçak hırıltıyla içimde bir sıcaklık atışı başlıyor. "Sen de öyle."

Odaya girdiğimizde Engrid bizi karşılayınca şaşırıyorum. Kıyafetlerimi çıkarmamda ve geceliğımi giymemde bana yardımcı oluyor; iki ince askıyla tutturulmuş, kalçalarımın ortasına kadar sarkan bir kumaş parçasından biraz daha fazlası.

Malzemeyi tanıdım. Bu Dalma'nın "sadece kralın görmesi için" yaptığı giysilerden biri.

Engrid ayrıldığında, değişen ekranın arkasından çıkıyorum ve Henrick'in gözleri ateşle parlıyor.

Yavaşça beni yorganın altına sokuyor ve yanıma sürünüyor. Ocakta yanan ateş tüm odayı ısıtıyor. Dışarıda hafifçe yağan kar, bana pencerelerin ötesinin ne kadar soğuk olduğunu hatırlatıyor.

Henricks'in sıcaklığına sarıldığımda, kollarını bana doluyor, beni yakın tutuyor ve ikimizi de başka bir battaniye ve bir kat kürkle örtüyor.

Sırtımı göğsüne dayadığımda, stavı arkama sert bir çubuk gibi dayanıyor. Saçlarımı okşarken göğsünden bir gümbürtü yükseliyor, sonra boynumun kıvrımı boyunca bir dizi öpücük konduruyor.

Başımı ona doğru çevirmeden önce parmaklarımı saçlarında gezdirerek geriye uzanıyorum. Dudaklarımı iddialı bir öpücükle yakalıyor ve bir eliyle göğsümü, diğeriyle göğüslerimi kavırıyor.

Vücudum dokunuşuyla alev alev yanıyor ve elbisemin kumaşını yukarı çekip parmaklarını kaygan kıvrımlarımda hafifçe gezdirirken ağzına doğru inliyorum.

Beni tamamlaması uzun sürmüyor. Serbest kalırken onun adını haykırıyorum.

Sırt üstü döndüğümde bakışlarım vücudunda geziniyor. Stavı hâlâ dik duruyor. Ucunda bir sıvı damlası oluşuyor ve gözlerimi onunkilere kaldırıp yanağını okşuyorum. "Seni istiyorum Henrick."

Gözleri benimkileri arıyor. "Emin misin?"

"Evet. Seni seviyorum Henrick."

Sözlerim karşısında yüzünde bir hüznün beliriyor. Yine sessiz kalıyor. Kalbim sıkışıyor. Boğazımdaki düğüme karşı yutkunuyorum, bir sonraki söyleyeceğim şeye vereceği tepkiyi inceliyorum. "Sen... buna yakın bir şey hissediyor musun Henrick?"

Bakışlarını indiriyor. "Ben... emin değilim."

Sözleri bana fiziksel bir darbe gibi çarpıyor ve ciğerlerimdeki nefesi kesiyor. Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor ve görüşümü bulanıklaştırıyor ama onları geri kırıyorum. Lanetli olduğunu biliyorum ama bir şeyler hissedebileceğine küçük bir umuda tutunmuştum. Duygular boğazımda düğümleniyor ve konuşamıyorum.

Beni göğsüne çekiyor ve bir elini saçlarımda gezdiriyor. "Özür dilerim Anna," diye fısıldıyor kulağımın kabuğuna doğru. "Yapabilmeyi çok isterdim. Ama yapamam." Duraksıyor. "Sana sadakat ve bağlılık sözü verebilirim ama aşk sana asla veremeyeceğim bir şey. İstemediğim için değil, kalbim donduğu ve çözülemediği için."

"Bundan emin misin?" Ben soruyorum.

Kaşları derin bir şekilde çatılır. "Bu benim lanetim."

"Evet, ama... eğer kırılamıyorsa, Kar Kraliçesi neden hala yerinde olup olmadığını görmek için Harpy'yi göndersin ki?" Yanağını okşadım. "Anlamıyor musun? Hâlâ yerinde olduğunu doğrulaması için birini gönderecek kadar endişelendiyse, bu lanetinin başarısız olmasından endişe ettiği anlamına gelir."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 32

OceanofPDF.com

HENRICK

M

Sözlerini düşünürken ağızım açık kalıyor.

Devam ediyor. "Belki de kalbinin etrafındaki buzlar çoktan erimeye başlamıştır Henrick. Bana davranış şeklin... eğer

Bu aşk değil de bilmiyorum."

Bunun doğru olduğuna ne kadar inanmak istesem de, daha sonra bu umudun benden koparılması için sahte bir umuda sarılmak da istemiyorum. "Sana davranış şeklim, her Ayı Değiştiren'in eşine davranış şeklidir. Bu lanetimin kalktığı anlamına gelmiyor."

Yıkılmış görünüyor.

"Ama bana sarılman, benimle ilgilenmen... hatta beni kurtarman. Sevginden değilse bunları neden yaptın?"

"Sen benim eşimsin," diye ilan ediyorum. "Seni korumak ve sana bakmak benim görevim, Anna."

Bakışlarını indiriyor. "Senin görevin," diye mırıldanıyor. "Elbette."

"Üzgünüm, Anna. Gerçekten."

Bir elimi yüzüne götürdüğümde ela gözleri benimkilere dikiliyor. "Neden bunu sadece Aurick sayesinde öğrendim. Bana ne zaman söyleyecektin?"

"Düğün gecemizde sana söylemek istedim. Seni bir kenara çekip bağlılığımızın sözlerini söylemeden önce seninle konuşmak istedim ama beni reddedeceğinden korktuğum için bunu yapamadım. Ve gitmene izin veremezdim. Kim olduğunu anladıktan sonra olmazdı."

"Ne demek ?

Çenesini kav. "Sen son birkaç yıldır rüyalarımda gördüğüm kadınsın. Sen benim kaderimsin."

"Sen neden ?"

Yan dönüyorum ve elimi omzundan koluna doğru nazikçe gezdiriyorum, parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum ve birleşen ellerimizi göğsüme götürüyorum. "Benim halkım bize kaderimizdeki kişinin rüyalarının verildiğine inanır. Bazılarımız onları bu hayatta bulacak kadar kutsanmışken, diğerlerimiz bulamaz.

"Seni gördüğümde bunun gerçek olduğunu anladım. Sen *osun*. Benim

Yıllardır hayalini kurduğum. Sen eski tanrıların bir armağanısın. Sen benim kader eşimsin."

"Bana söylemeliydin," diyor acı acı. "Beni daha önce uyarmalıydın-"

"Neyden önce?"

"Sana aşık olmaya başlamadan önce Henrick." Gözleri öfkeyle parlıyor, sonra yüz hatlarını hüzün ve yıkım kaplıyor. Gözyaşları kirpiklerinden süzülüp yanaklarından aşağı yuvarlanıyor. "Ya çocuklarımız olursa?" sesi titriyor. "Onları sevebilecek misin?"

"Ben sevemem, Anna. Çocuklarımızı her türlü zarardan korur ve savunurum. Onları hem sizin hem de benim halkımın yöntemleriyle yetiştirirdim. Ben-"

"Onlara baba sevgisi dışında her şeyi verin," diye ağzından kaçırıyor ve cümlemi benim yapmayacağım bir şekilde tamamlıyor.

O haklı. Suçluluk duygusu kalbimi parçalıyor. "Affet beni, Anna. Sana daha önce söylemeliydim."

Yatakta doğruluyor ve kürklerden birini çıplak bedeninin etrafına çekiyor. "Evet, yapmalıydın," diye . "Öyle olsaydı, kalbimi korumak için daha dikkatli ."

"Lütfen, Anna. Özür dilerim. Lütfen, affet beni."

"Her evliliğin aşkla kutsanmadığını biliyorum Henrick. Ama bir çocuğu nasıl aşksız bir hayata mahkûm edebilirim?" Yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü. "Babam beni ya da kardeşimi sevmezdi. Biz

sadece parçaları pazarlık ederdi. Bu yüzden beni sana verdi. Her zaman aşk için evlenmeyi umdum, çünkü yetiştirildiğim gibi bir çocuk yetiştirmek istemedim."

Uzanıyorum ve başparmağımla yüzündeki gözyaşlarını nazikçe siliyorum. "Affet beni, Anna. I..." Duraksıyorum, kelimeleri söylemek isteyip istemediğimden emin değilim. bir kez teklif ettim ama tekrar teklif etmekte tereddüt ediyorum. Onu kaybetme düşüncesine katlanamıyorum ve biliyorum ki bu sözler bir kez söylendiğinde geri alınamaz. "Eğer istediğin buysa seni bağımızdan kurtaracağım."

Bakışlarını indiriyor ve yatakta yana kayıyor. "Ben... Şu anda sana bir cevap veremem. Bunun üzerinde düşünmeliyim."

Sözleriyle göğsüme derin bir sızı yerleşiyor; öyle güçlü bir sızı ki konuşma yeteneğimi elimden alıyor. Bir şekilde başımı sallamayı başarıyorum.

Sırtını bana dönerek yan yatışını izliyorum. Ona uzanıyorum ama o çekiliyor. "Yapma. Lütfen yapma. Ben... bana karşı hiçbir şey hissetmediğini bildiğim için artık sana yakın olamam."

Bu doğru değil. Ona karşı bir şeyler hissediyorum ama bunu anlamıyorum. Bu, eşim olduğu için onu korumak istemekten çok daha fazlası. Onu memnun etmek, dudaklarından gülümsemeler ve kahkahalar koparmak istiyorum. Bu benim görevim olduğu için değil, onun mutlu olduğunu bilmek bana keyif verdiği için.

Ama bunu ona söyleyemem. Ne hissettiğimden bile emin değilken ona boş yere umut vermeyeceğim. Elimi sessizce geri çekiyorum.

Bana bakmak için döndü. "Özür dilerim Henrick. Şu an çok acı verici. Biraz zamana ihtiyacım var. Belki zamanla yapabilirim-" Sesi kesildi.

Kirpiklerinden bir damla gözyaşı daha süzülüyor ve yanağından aşağı yuvarlanıyor. Her ne kadar ona ulaşmak istesem de, kendimi hareketsiz kalmaya zorluyorum. Artık benim dokunuşumu istemiyor.

Tekrar bana sırtını dönüyor ve sonunda uykuya dalmadan önce
hıçkırıklarını tutmaya çalışmasını dinliyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 33

OceanofPDF.com

ANNA

A Henrick'in bana lanetinin hâlâ bozulmadığını söylemesinin üzerinden bir hafta geçti. Aramızdaki bağın kalbinin etrafındaki buzları eritmeye başlamış olabileceğini ummuştum ama yanılmışım

Yaptığı her şey bana çok sevildiğimi hissettirirken onun yanında olmak çok zor. Düşünceli olmak için elinden geleni yapmasına rağmen beni gerçekten sevemediğini hatırladığımda daha da acı verici oluyor. Ve her seferinde taht odasında onun yanında kalmamda ısrar ediyor, seyahat eden ileri gelenlerle devlet meselelerini ve muhafızlarıyla krallığın savunmasını tartışıyor.

Krallığının işleyişiyle ilgili her karara beni de dahil ediyor. Beni gerçekten eş hükümdarı ve kraliçesi olarak görüyor. Eşleriyle böyle bir gücü paylaşan çok fazla kral tanımıyorum ve bunu yapan birini bulduğum için kendimi gerçekten kutsanmış sayıyorum.

Birlikte geçirdiğimiz her gün, kendimi Henrick'e daha çok aşık olurken buluyorum, tüm çabalarımın rağmen. Bana gülümsediğinde kalbim kırılıyor çünkü bu hislerime asla karşılık veremeyeceğini biliyorum. Sonsuza dek karşılıksız kalacaklar, beni asla benim onu sevdiğim gibi sevemeyecek. Tüm neşem küle döndü ve kalbim ölçülemeyecek kadar harap oldu.

Yemekten sonra odama döndüğümde balkona çıkıyorum. Serin rüzgâr saçlarımı savuruyor ve vücudumu yırtıyor. Soğuktan korunmak için kürk mantomu daha da sıkı sarıyorum.

Arkamdan gelen bir ses dikkatimi çekiyor. "İyi misin?" Henrick'in sesi yatak odasından içeri süzülüyor.

"Evet."

geçti. Kollarını belime dolayarak beni göğsüne doğru çekiyor ve nazikçe saçlarımı okşuyor. O zaman

Böyle davrandığında kalbim göğsümde çarpıyor. Tıpkı onun yakışıklı gülümsemesini gördüğümde olduğu gibi.

Kirpiklerimden tek bir damla gözyaşı kaçıyor ve yanağımdan aşağı yuvarlanıyor.

Kıpırdamadan duruyor, sonra beni kollarının arasına alıp yüzünü ona dönüyor. Çenemi tutuyor, başparmağıyla gözyaşımı silerken yüzümü yukarı kaldırıyor. "Üzgünsün. Neden?"

Çünkü karşılığında beni asla sevmeyecek bir adama aşığım.

Sevgiyi bir daha asla her hatırladığımda kalbim acıyor.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama kapının hafifçe vurulması sözümü kesiyor.

"Girin," diye Henrick.

Aurick içeri girer ve başını öne eğer. "Kralım, Prens Malak sizi görmeye geldi."

"Yalnız mı?"

"Hayır, sürüsüyle birlikte seyahat ediyor ama silahsız geldiler."

Omurgamdan aşağı bir endişe dalgası yayılıyor. Kurt Şekil Değiştirenlerin agresif ve tehlikeli olabileceğini duymuştum ama Henrick, Malak'la eskiden kardeş kadar yakın olduklarını söylemişti. "Bize zarar vermeye çalışabileceğine inanıyor musun?"

"Asla," diyor Henrick, sesi inanç dolu. "Gelin. Seni onunla tanıştıracam ve bizi ziyaret etmek için ne seyahat ettiğini göreceğiz."

Henrick bana kolunu uzatıyor, ben de benimkini geçiriyorum. Birlikte taht odasına doğru ilerliyoruz. Onun davranışları karşısında kalbim bir kez daha göğsümde acıyla sıkışıyor. Beni her konuya dahil ediyor çünkü ben onun kraliçesiyim.

Keşke o da beni sevebilseydi.

BÖLÜM 34

OceanofPDF.com

HENRICK

Malak sarayıma geleli uzun yıllar oldu. Her mevsim ziyaret ederdi ve günlerimizi ormanları avlayarak ve büyük buz ovalarında yarışarak geçirirdik.

Anna'yı takdim ettiğimde gözleri hafifçe açılıyor. Bir adım öne çıkıyor ve önünde eğiliyor. "Sizinle tanışmak bir onurdur, Kraliçe Anna."

Ona gülümsüyor. "Henrick senin arkadaşı olduğunu söylüyor. Bana Anna diyebilirsin."

Bakışları bana kayıyor ve gözlerindeki soruyu fark ediyorum. Bir zamanlar arkadaştan daha fazlasıydık; kardeş gibiydik. Ama şimdi... Malak'ın kardeşi tahta geçtiğinden beri aramız gergin.

Çenesini eğiyor. "Ve bana Malak diyebilirsin, Anna."

Ona gülümsemesindeki bir şey sahiplenme içgüdülerimi harekete geçiriyor. Göğsümden uyarıcı bir hırıltı yükseliyor ve Malak şaşkınlıkla gözlerini kırptırdıktan sonra sırtarak ağzını eğiyor. "Eşini senden çalmaya gelmedim Henrick."

Alayına karşı gözlerimi kısıyorum. O da benim kadar iyi biliyor ki, şekil değiştiren erkeklerde eşine karşı sahiplenme içgüdüğü çok güçlüdür. "O zaman neden geldin?"

"Deniz kıyısında yaşayan lanetli Eryadon Ejderhası'nı duydun mu?"

"Evet, var."

"Lanetinin bozulduğunu duydun mu?"

"Evet, bunu duymuştum." Öne doğru eğildim. "Bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Bununla çok ilgileneceğinizi düşünmüştüm." Malak kaşlarını çatı. "Ejderha'nın laneti bozuldu ve o artık mutlu bir şekilde

bir insanla çiftleşti. O da bir kan cadısı tarafından lanetlenmişti."

Bunu fark ettiğimde dudaklarım aralandı ve tahtımdan kalktım. "Eğer bir kan cadısı tarafından üzerine konulan laneti bozabilirse, o zaman-"

"Senin lanetin de bozulabilir," diye bitiriyor cümlemi Anna.

Gözleri benimkilerle buluştuğuunda umut parlıyor. Ellerimi yumruk yapıp yanımda birleştiriyorum, kararlılık beni güçlendiriyor. Lanetimi kırmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Anna onu seven bir erkeği hak ediyor ve ben o erkek olmak istiyorum.

Halla ve Errik birkaç saat içinde ayrılacaklar. Ve Errik bana ejderhanın lanetinin bozulduğunu ilk söyleyen kişidir. Eryadon Ejderhası, Errik'e iki ayağı üzerinde yürümesini sağlayan mavi inciye veren kişidir, böylece sevgilisiyle karada yaşayabilir.

Onlar gitmeden önce Malak'ı bizimle yemek yemeye davet ediyorum; onun, Errik'in ve Halla'nın Ejderha'nın lanetini nasıl bozduğuuna dair bildiği her şeyi öğrenmek istiyorum.

Errik beni inceliyor. "Seni son gördüğümden beri değişmiş görünüyorsun. O kadar... uzak ve soğuk değilsin." Duraksıyor. "Anna yanımdayken kalbinin etrafındaki buzların çözülmediğinden emin misin?"

Doğrusu ben de aynı şeyi merak ediyorum ama hep aynı sonuca varıyorum. "Bilmiyorum."

"Ejderha'nın laneti ancak gerçek aşkı ona bakarsa bozulabilirdi. Seninkini bozmanın şartları nedir?"

Malak bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Hatırlayabildiğim kadarıyla hiç yoktu."

"Henrick'le birlikte orada mıydın?" Errik Malak'a sorar.

"Öyleydi," diye açıklıyorum. "Kar Kraliçesi'nin krallığına giderken bana eşlik etti. Malak ve ben birlikte büyüdük." Anna'ya bakıyorum, pişmanlık

Uzun zaman önce verdiğim kararla beni dolduruyor. "Beni çalıştı ama ben ısrar ettim. Ağabeyimi kurtarmak için aresizdim."

Malak ağır bir i çekişle başını sallar. "Seni bunu yapmamaya ikna etmeyi umuyorum."

"Beni dinlememiş olman senin suçun değil, dostum."

Errik keskin bakışlarını bana çeviriyor. "Birine onu kurtarmak için her şeyi yapacak kadar değer vermenin ne demek olduğunu anlıyorum."

Halla Anna'ya döner. "Birbirinize nasıl baktığınızı gördüm. Errik ve birbirimize baktığımız gibi." Bakışları bana kayıyor. "Kalbinin etrafındaki buzların zlmeye başlamadığından emin misin?"

"Doğrusu bilmiyorum," diye cevap veriyorum ve Anna'nın bana bakarken gözlerinde beliren hüzünden nefret ediyorum. Tek arzum onu mutlu etmek.

"Ne yapacaksın?" Errik sorar.

"Yapabileceğim tek şey, Kar Kraliçesi'nin krallığına gidip ondan lanetime son vermesini istemek."

"Hayır, ," diyor Anna. "Bu çok tehlikeli. Gitmene izin vermeyeceğim."

"*Sizin* için giderdim Kraliçem," diye hatırlatıyorum ona. Gitmek zorundayım. Anna'yı mutlu etmek istiyorum; onun benimle kalmasını istiyorum. Her zaman.

Gözleri hüzün ve öfkenin garip bir karışımıyla parlıyor. Boğazını temizlemeden önce masanın etrafına rahatsız edici bir sessizlik yerleşiyor. "Bunu daha sonra konuşacağız."

Çenemi eğiyorum. "Sonra görüşürüz o zaman."

BÖLÜM 35

OceanofPDF.com

ANNA

Halla ve Errik'in ayrılmasına üzüldüm. İyi bir arkadaştlar ve artık onları da dostlarım arasında sayıyorum. Yine de Malak'ın burada olmasına sevindim, çünkü ona sormam gereken şeyler var. İstedğim

Henrick'in Kar Kraliçesi'ne gittiğinde neler olduğunu en ince ayrıntısına kadar bilmek istiyorum. Onun ne kadar tehlikeli olduğunu ve kocamın onu tekrar aradıktan sonra bana canlı dönme olasılığını bilmek istiyorum.

Henrick ve ben, Halla ve Errik gider gitmez tartıştık. Ona gitmemesi için yalvarmama rağmen Kar Kraliçesi'ne gitmekte ısrar etti.

Hayal kırıklığına uğramış ve daha fazla tartışmak için ona kendime biraz zaman ayırmam gerektiğini söyledim. Ayrıca Malak'ı bulup onunla konuşmam gerekiyor.

Malak'ı saray arazisinde dolaşırken bulmak uzun sürmez. Tahtların arkasındaki gizli bahçeye hiç benzemeyen ana avluda dolaşılıyor. Burada her şey buz, kar ve yapraksız kalın sarmaşıklardan oluşuyor. Taş ve buz oymalarından oluşan bir hayvanat bahçesi alanı süslüyor; tam savaş zırhı giymiş ayılar ve Ejderhalar, Fae'ler ve Mer gibi diğer yaratıkların resimleri. İlginçtir ki, Malak başka bir dünya yaratığını tasvir *etmeyen* tek heykeli inceliyor.

Beyaz mermerden oyulmuş bu insan kadını seyretmesi çok hoş. Zarif hatları ve narin yüz hatları onun kırılgan olduğunu düşündürse de, yüzündeki ifade onu zayıf görmeye cüret edecek herkese meydan okuyacak bir kararlılıktan bahsediyor.

"Malak." Adını nazikçe söylüyorum.

Bana dönüyor, kendine gelir gibi birkaç kez gözlerini kırptırıyor. "Evet, Anna?"

Onu bu konuşmaya alıştırmaya çalışabilirdim ama ben Kuzey'in kraliçesiyim ve Henrick'ten öğrendiğim bir şey varsa o da burada açık sözlülüğün her şeyden değerli olduğudur. "Kar Kraliçesi ne kadar tehlikeli?"

"Çok," diye yanıtlıyor. "O zorlu bir düşman." Yaklaşıyor, parlayan yeşil gözleri ciddi. "Henrick onu ilk görmeye gittiğinde onu öldürmediği ya da buzdan heykellerinden birine dönüştürmediği için şanslı."

"Neden onun yaşamasına izin verdi?"

"Ona aşık oldu. Sanırım laneti öfke kadar üzüntüden de kaynaklanıyordu. Kalesinde onun bir heykelini bulundurmanın onun için zor tahmin ediyorum." Duraksıyor. "Bunun yerine onu öyle bir lanetledi ki, eğer onu sevemezse, kimseyi sevmemesini istedi."

"Aşık mıydılar?" -bilmek isteyip istemediğimden emin değilim ama bir cevaba ihtiyacım olduğunu da fark ederek tereddüt ediyorum- "aşık mıydılar?"

Başını iki yana sallar. "Ayı Şekil Değiştirenler ömür boyu çiftleşir. İşte bu yüzden Henrick ona yalan söyleyemez ve istediği gibi yatağa atamazdı."

"Madem bu kadar tehlikeliydi, neden onu lanetini bozmaya ikna etmek için buraya geldiniz?"

"Çünkü o benim arkadaşım ve bir zamanlar olduğu kişiye geri dönmesini istiyorum. Ve bir eş bulduğunu duydum."

Bakışları bir kez daha özlemlerle insan kadın heykeline dönüyor. "Sahip olamayacağın birini sevmenin ne demek olduğunu bilirim. Başka birinin bu kadar paylaştığını görmek istemem. Lanetini bozmadan aşkınıza karşılık verememesi sizi rahatsız etmiyor mu?"

"Öyle, ama onu Kar Kraliçesi gibi tehlikeli birini ziyaret etmeye teşvik edecek kadar değil. Onu seviyorum ve onu bir daha

hayatını tehlikeye attı," diye cevap veriyorum. "Onca yıl önce, neden onunla anlaşma yapmadan önce onu durdurmadınız?"

Gerilerek, sanki anıyı yeniden yaşıyormuş gibi uzaklara bakarak dikkatini kaleye çeviriyor. "Mantık dinlemezdi." Elleri yanında yumruk şeklinde kıvrılıyor. "Onunla anlaşma yapmasına izin vermek yerine onu öldürmeye çalışmalıydım."

"Kraliçem," diye sesleniyor Engrid. Döndüğümde onu bana doğru yürürken buluyorum. "Kral sizi arıyordu. Akşam yemeği için hazır olup olmadığınızı öğrenmek istedi."

"Evet, hazırım." Malak'a dönüp bakıyorum. "Bize katılmak ister misin?"

"Tabii ki."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 36

OceanofPDF.com

HENRICK

A Anna'nın, Halla ve Errik'i olduğu gibi Malak'ı da çevremize bu kadar kolay kabul ettiğini görmekten memnuniyet duyuyorum. Aurick yemek salonuna koşarak girdi ve bizi böldü. Onun Gözleri endişeyle

açılmıştı. "Sorun nedir?"

"Bağışlayın beni Kralım, ama Kuzey'den haber aldık."

"Ne oldu?"

"Kar Kraliçesi ArnafeU'e doğru ilerliyor. Kyruna şehri yakınlarındaki sınırimıza saldırdı."

Anna soluk soluğa bana döndü, gözleri endişeyle açılmıştı. O da benim gibi Kyruna halkı için korkuyor.

"Neden şimdi saldırırsın ki?" Malak ve Aurick'in arasına bakıyorum. "Onunla karşılaştığımdan beri geçen bunca yıldan sonra mı?"

Anna bana döndü. "Kar Kraliçesi senden kalbini istedi ama sen reddettin, o da seni lanetledi. Lanetinin hâlâ yerinde olduğundan emin olmak için Harpy'yi gönderdi. Belki de Harpy ona bir şey söylemiştir-"

"Malak gözlerini benimkilere dikti. "Anna haklı. Kar Kraliçesi seni, yani Kuzey'in güçlü Ayı Kralı'nı örnek gösterdi. Lanetinin azalıyor olabileceğine inanırsa, bu onu zayıf gösterecektir. Buna tahammül edemez. Gücünü ve topraklarını kontrol altında tutmak istiyorsa olmaz. Tüm saltanatı korku üzerine kurulu. O yüzden şimdi seni yenerek gücünü kanıtlamalı. Anna'yla evliliğinin lanetini bozacağından endişeleniyor. şimdi saldırmasının nedeni bu olmalı."

Henrick'in bakışları bana kaydı. "O zaman belki de lanetim onsuz gerçekten kırılabilir."

"Eğer yapabilirse ve kalbinin etrafındaki buz erimeden önce seni yenerse, güçlerinin başarısız olduğunu kimse bilmeyecek," diye ekliyor Anna.

"Ne yapacaksın?" Malak sorar.

"Güçlerini sınırda karşılayacağız ve onları geri püskürteceğiz."

Malak doğrulur. "Winterhold'a döneceğim ve kardeşimden size yardım göndermesini isteyeceğim. Arnafell düşerse sıranın Winterhold'a geleceğini bildiği için bunu yapacaktır."

Çenemi eğiyorum. "Teşekkür , dostum."

Aurick'le yüzleşiyorum. "Adamlara haber ver. Şafakta yola çıkıyoruz."

OceanofPDF.com

37. BÖLÜM

OceanofPDF.com

HENRICK

Anna yemeğimizin geri kalanında sessiz kaldı. Akşam için odalarımıza çekildiğimizde hiçbir şey söylemiyor, o zamandan beri her gece yaptığı gibi sırtı bana dönük olarak yatağa giriyor. Ona lanetimden bahsettim.

Bu yüzden dönüp kollarıma sarıldığında şaşıyorum. "Gitme," diye fısıldıyor göğsüme doğru.

"Yapmalıyım."

"Bunun yerine kuvvetlerinizi gönderemez misiniz?"

"Nasıl bir kral kendi gitmeyeceği bir savaşa adamlarını gönderir?"

"Babam, birincisi."

Derin bir iç çekiyorum, yakınlığından faydalanarak onu kendime çekiyorum ve parmaklarımı uzun, ipeksi saçlarında gezdiriyorum. "O halde ben farklı türden bir kralım."

"Biliyorum," diye mırıldanıyor göğsüme karşı.

"Eğer her şey giderse, lanetimi bozabilirim ve-"

Arkasına yaslandı. "Bu yüzden mi gitmekte ısrar ediyorsun?"

Ona yalan söyleyemem. "Kısmen, evet. Ama ben de savaşta adamlarıma liderlik ederdim."

"Onun yardımı olmadan da laneti kırabiliriz Henrick.

Yapamasak bile lanet artık umurumda değil."

Öğrendiğinden beri her gece benden uzak durduğunu ve bana her baktığında gözlerindeki hüznü hatırlayınca kaşlarımı çatıyorum. "Senin-"

"Aptallık ettim." Sesi titriyor. Gözyaşları gözlerini aydınlatıyor. "Sen iyi bir adamsın. Beni sevemesen de beni önemsiyorsun, koruyorsun... Her zaman beni ve rahatımı düşünüyorsun. Eğer bu

aşk değil de bilmiyorum. Seni seviyorum, Henrick. Bu duygulara karşılık veremeyeceğini söylüyorsun ama bunun bir önemi yok. Aramızdaki şey yeterince yakın, aşkım."

"Bunu yapmalıyım, Anna. Lanet olmasa bile krallığı savunmalıyım. Gitmek zorundayım."

Kavrayışı sıkılaşıyor. "Benimle kal." "Kalamam."

Ela gözleri benimkilerle buluşuyor, kararlılıkla dolu. "O zaman beni de yanında götür."

Kalbim göğsümde acıyla sıkışıyor.

Beni gerçekten seviyor ve ben onun sevgisini hak etmiyorum.... hele ki ona asla denk olamayacakken.

"Hayır. Bu çok tehlikeli."

"Umurumda değil. Ben de seninle geliyorum." "Hayır, Anna."

"Ben *gidiyorum*."

"Sana isteyebileceğin her şeyi verdim, ama bunu sana vermeyeceğim." Yanağını okşadım. "Sen benim için çok önemlisin. Zarar görmene izin vermeyeceğim."

Hiçbir şey söylemiyor ama gözlerinden kararlılığını okuyabiliyorum. Bu yoldan kolayca vazgeçirilemeyecek. Bu yüzden, onun yerine, onu yatıştıracağım ve sabah uyanmadan önce sıvışacağım. Güvende olduğu yerde kalacağından emin olmanın tek yolu bu.

"Şimdi Malak'ın neden böyle bir seçim yaptığını anlıyorum," diye mırıldanıyorum saçlarına doğru.

"Ne demek istiyorsun?"

"Değer verdiği birinden vazgeçti... ve bunu onu güvende tutmak için yaptı."

"da insandı, değil mi?" "Nereden biliyorsun?"

"Onu bahçede bir insan kadının buzdan oymasına bakarken gördüm." Bakışlarını benimkilere doğru kaldırdı. "Onun bir benzeri miydi?"

Başımı salladım. "Adı Luna'ydı. Malak onu sevdi ama ailesi insan olduğu için bu evliliği onaylamadı. Ona zarar vermekle tehdit ettiler. O da güvenliği için onu uzaklara gönderdi."

Anna gözlerime eşit bir şekilde bakıyor. "Senin yanından ayrılmayacağım. Kar Kraliçesi'yle tek başına yüzleşmene izin vermeyeceğim Henrick."

Saçının bir tutamını kulağının arkasına atıyorum ve bakışlarını tutuyorum. "Bunu sabah konuşalım. Dinlen, Anna." Başını salladığında onu göğsüme doğru çekiyorum ve elimi sırtında gezdiriyorum. "Yarın çok uzun bir gün olabilir."

Onu kandırmaktan nefret ediyorum ama başka seçeneğim yok. O inatçı bir dostum ve burada kalmasını sağlamak için başka bir yol düşünemiyorum.

Gözlerini kapatıyor ve uykuya dalarken nefes alış verişinin yumuşak, eşit sesini dinliyorum.

Sabah uyandığımda güneş henüz doğmamıştı. Aurick'in odasına doğru yol alıyorum. Kabul etmesinin zor olacağını bildiğim bir isteğim var.

Kapıyı açtı ve şaşkınlıkla bana baktı. "Kralım, nedir-"

"Yürüdüğümüz zaman burada kalmanı istiyorum." Kaşlarını çatır. "Ama kralım, ben-"

"Anna'nın yanında kalmanı istiyorum. Eğer düşersem, onu senden daha iyi koruyacağına güvenebileceğim başka birini düşünemiyorum."

Eğilerek selam verir. "Beni onurlandırırıyorsun ama savaşta seni sağ salim görmek isterim Henrick." Bana verdiği ismi kullanıyor.

biz çocukken.

Başımı salladım. "O daha önemli."

Aurick isteksizce çenesini eğdi. "Anlaşıldı kralım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 38

OceanofPDF.com

ANNA

W

Uyandığında ocaktaki ateş hâlâ parlak bir şekilde yanıyor ama Henrick yatakta değildi. Balkon penceresinden içeriye ışık sızıyor ve ben bunu fark ettiğimde sarsılarak doğruluyorum.

ne kadar geç olduğunu.

Engrid'i giyinmeme yardım etmesi için çağırarak vaktim yok, onun yerine hemen bir tunik ve pantolon giyiyorum. Seyahat ederken Henrick'in sırtına binmek çok daha kolay olsun diye bunları sipariş ettim.

Giyinir giyinmez koridora çıkıp merdivenlerden aşağıya koşuyorum. Aurick'i büyük giriş odasında buldum. "Nerede-

"O gitti, kraliçem."

"Ne? Ne zaman?"

"Bu sabah erkenden. Seni uyandırmak istemedi."

Küstahlık ettim. "İstemedi-"

Başından beri planı buydu.

Beni yanında götürmeye hiç niyeti yoktu.

Öfke vücuduma doluyor ve Aurick'e sertçe bakıyorum. "Beni ona götür."

"Yapamam kraliçem. Bana sizi korumamı emretti."

Öfkemi kontrol etmeye çalışırken derin ve sakin bir nefes alıyorum. "O zaman kralına itaat etmek için bana ona kadar eşlik etmen gerekecek, yoksa onu tek başıma takip ettiğimi öğrendiğinde gazabını göze alırsın."

Aurick ağzı bir karış bana göz kırpmıyor. "Kraliçem, yapamazsınız-" "Yapabilirim ve yapacağım. Şimdi beni krala götür."

Bir elini kabaca kısa, siyah saçlarında gezdiriyor. "Nasıl isterseniz kraliçem."

BÖLÜM 39

OceanofPDF.com

HENRICK

U Kyruna'ya vardığımda, önümdeki yıkıma inanmakta güçlük çekiyorum. Yıkılan binaların kömürleşmiş enkazından dumanlar yükseliyor. Büyük şehir kapılarının gümüş metalleri bir koçbaşından zarar görmüş gibi görünmektedir, ancak kapılar sağlamdır.

Biz yaklaşırken yavaşça içeriye doğru açılıyor ve Belediye Başkanı da dahil olmak üzere birkaç kişi bizi karşılamaya koşuyor. "Kralım, sizi gördüğümüze sevindik," diyor. "Şehri elimizde tuttuk ama zar zor."

Hasarı inceliyorum. "Bunu görebiliyorum. İstilayı savunmak ve geri püskürtmek için buradayız."

"Gel," diyor ve beni şehri çevreleyen duvarın merdivenlerinden yukarı çıkarıyor. Uzakları işaret ediyor. "Şu yönden geldiler. Her sabah gün doğarken saldırıyorlar. Dün bize bir ültimatom verdiler: Şafakta teslim olun, yoksa Kyruna'daki her erkeği, kadını ve çocuğu öldürecekler."

"Peki ya Kar Kraliçesi? Ordusuyla birlikte mi yürüyor?" "Evet, kralım."

Kar Kraliçesi'ne ulaşmanın bir yolunu bulmalıyım. *Ben-*

"Kralım! Güneyden bir atlı yaklaşıyor!"

Duvarın güney kısmına, daha birkaç dakika önce geçtiğimiz şehrin girişinin yakınına doğru koşuyorum.

"Kim-" Aurick'i tanıdığımda duruyorum. Anna'nın onun sırtına bindiğini fark edince bir elimi kabaca çenemde gezdiriyorum.

Kapılara doğru koşuyorum, öfke damarlarımda sıvı ateş gibi dolaşıyor. Onu iyi bir sebepten dolayı geride bırakmıştım. Buraya gelip kendini tehlikeye atmaya nasıl cüret eder?

Ben öfkeyle kaynarken kapılar açılmaya başladı.

İnanamıyorum-

Aurick'in sırtından kayarak kollarıma atıldığında, tüm düşünceler, kelime üretme yeteneğimle birlikte zihnimi terk ediyor.

Dudaklarını yakıcı bir öpücükle dudaklarıma yapıştırıyor ve ben tamamen kayboluyorum.

Geri çekildiğinde gözlerinde yumuşaklık yerine dizginlenemez bir öfkeden başka bir şey göremiyorum. "Beni arkada bırakmaya nasıl cüret edersin Henrick?" diye tersledi. "Seninle gelmek istediğimi biliyordun. I-" Seyircilerin bizi dikkatle izlediğini fark edince tiradı kesiliyor. Boğazını temizledikten sonra Belediye Başkanı'na döndü. "İkimizin baş görüşebileceği bir yeriniz var mı?"

"Evet, kraliçem. Bu ."

Anna elimi tutuyor ve Başkan'ı takip ediyoruz. Sakin bir tavır sergilemeye çalışmasına rağmen, Anna'nın gözlerinde ateş yanıyor.

Daha önce kaldığımız aynı hana götürülüyoruz - hasar görmemiş birkaç binadan biri. Odaya girdiğimizde, bıraktığımız gibi duruyor. Sıcak bir ateş ocağı aydınlatıyor ve yatak takımları kürklerle yığılmış. Şehrin surlarının hemen dışında bir savaşın söylemek zor.

Anna bana dönüyor, gözleri ihanet ve öfke dolu. Konuşmak için ağzını açıyor ama dudaklarını yakıcı bir öpücükle yakalıyorum.

Önce geriliyor ama sonra kucağımda eriyor. Beni kavıyor, dilini benimkinin etrafına doluyor ve öpüşmemizi derinleştiriyor.

"Oh, Henrick," diye nefes alıyor öpücükler arasında. "Beni terk ettin ve seni bir daha asla göremeyeceğimden korkuyordum."

Ağzını ağzıma her bastırışında gözyaşlarının ılık tuzunu tadıyorum. Onu kollarımda tuttuğum, yanaklarındaki her bir gözyaşını öptüğüm için çok mutluyum. "Seni güvende tutmak için her şeyi yapacağımı bilmiyor musun, Anna?"

"Ben de senin için aynısını yapardım Henrick." Elimi tutuyor ve göğsüne, tam atan kalbinin üzerine çekiyor. "Ben senin kraliçen ve eşimim. Bu da ne olursa olsun, bununla birlikte yüzleşeceğimiz anlamına geliyor, aşkım."

Benim aşkım.

Bu sözler kalbimi sevinçle dolduruyor. Kısa bir süre önce ona dokunmamı bile istemiyordu.

Bakışlarımı birleşmiş ellerimize indiriyorum ve onunkileri nazikçe sıkıyorum. "Beni gerçekten seviyorsun, ben yapamasam bile-"

Beni susturmak için bir parmağını dudaklarıma bastırıyor. "Önemli değil." Ayak parmaklarının üzerine uzanıyor ve ağzını benimkine değdiriyor. "Kalbim zaten sende. O artık benim değil Henrick. Sana ait."

Göğsümde saf mutluluk çiçekleri açıyor. Onu kollarıma aldım ve yatağa taşıdım. Yavaşça onu kürklerin altına yatırıyorum ve yanına sürünüyorum. Dili benimkinin etrafında kıvrılırken ellerimi vücudunun üzerinde gezdiriyorum.

Onu dikkatlice soyup altımda çıplak bıraktığımda dokunuşuma doğru eğiliyor ve ağzımın içinde usulca inliyor. Çıplak halini hayranlıkla seyretmek için geri çekiliyorum. Uzun saçları dağılmış ve ela gözleri yoğun.

"Çok güzelsin, Anna'm."

Elini ensemde dolaştırıyor ve dudaklarımı tekrar kendi dudaklarına doğru çekiyor.

Boynunun zarif sütunundan aşağıya doğru sıcak bir iz bırakarak öpüyorum, göğsüne ulaşana kadar teninin tatlı tuzunu tadıyorum. Ağzımı tepe noktasının üzerine kapatıyorum ve dikkatimin altında boncuk boncuk olana kadar dilimi hassas etin üzerinde gezdiriyorum.

Parmaklarını saçlarımdan geçirirken diğer göğsüne doğru ilerliyorum. Ben bir çizgiyi öperken o altımda nefes nefese kalıyor.

Vücudunun daha da aşağısına.

Kıvrımlarına ulaştığımda kafa derimi sıkıca kavıyor ve ona bakmak için başımı kaldırıyorum. Yavaşça, yüzüm onun kiyle aynı seviyeye gelene kadar beni geri çekiyor.

Gözlerini arıyorum. "Beni istediğinden emin misin?"

"Evet Henrick," diye nefes alıyor. ""

OceanofPDF.com

BÖLÜM 40

OceanofPDF.com

ANNA

H Parmaklarımı göğsünü ve karnını kaplayan sert kas düzlemleri üzerinde gezdirirken Enrick aç bakışlarla beni izliyor. Stavına ulaştığımda, elimi Uzunluğu. O kadar büyük ki parmaklarım tam olarak dokunmuyor.

Ucunda bir sıvı damlası oluşuyor. Başparmağını ucun üzerinde gezdiriyor ve sonra alt karnımda gezdirerek beni kokusuyla işaretliyor. "Bana eşim olduğunu söyle," diye hırlıyor.

Yanağını okşadım. "Ben seninim Henrick."

Kalçalarımı ayırıyorum ki yerleşebilsin. Stavının tepesi girişime çarpıyor ve keskin bir şekilde nefes alıyorum.

Ağırlığını iki yanımdaki dirseklerine vererek yanağımı avuçluyor. Buz mavisi gözleri gözlerimden hiç ayrılmıyor ve yavaşça içime girerken nefesim ciğerlerimde kesiliyor.

İlk başta her şey sıkı ve rahatsız edici. Bariyerimi aşarken yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor ve sakinleşiyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor, kaşları birbirine yaklaşmış.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," diye nefes alıyorum içimde sıkı bir sıcaklık oluşurken.

Başparmağıyla gözyaşlarımı sildikten sonra vücudum yavaşça onun istilasına uyum sağlarken dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor.

Bacaklarımı kalçalarına doluyorum ve o yavaş ve istikrarlı bir ritimle içimin derinliklerine doğru ilerlemeye başlıyor.

Stavının enfes sürtünmesi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Parmaklarımı sırtındaki güçlü kasların üzerinde gezdiriyorum, vücudunun benimkine her vuruşunda ellerimin altında esnediklerini hissediyorum.

"Henrick," diye fısıldıyorum. "Daha fazla."

Hızını artırıyor. Kanalımdaki küçük kaslar esnemeye ve onun uzunluğuna uyum sağlamaya başlıyor. "Çok sıkı," diye geveliyor, kontrolünü zar zor sürdürüyor.

Buz mavisi bakışları benimkileri kavırıyor ve her vuruş daha da derinleşip güçlenirken göğsünden derin bir hırıltı yükseliyor ve beni serbest kalmamın eşiğine getiriyor.

Eğilip beni bir öpücükle yutarken, güçlü vücudu benimkinin üzerinde hareket ederken ve her hamlesinde beni sahiplenirken ayak parmaklarım zevkle kıvrılıyor.

"Sen benimsin," diye hırılıyor. "Kraliçem, eşim. Benim Anna'm."

"Senin," diye zorlukla nefes alabiliyorum zevkten.

Göğsü ve karnı benimkiyle aynı hizada olacak şekilde kendini alçaltıyor ve kollarını sırtıma doluyor. Gözleri ateşli ve sahiplenici ve hırıltısının titreşimi içimden geçerek beni uçurumun kenarına getiriyor.

Adını haykırıyorum, içimden dalga dalga zevk geçerken serbest kalıyorum.

Benim salıverilmem onunkini tetikliyor. "Benim!" diye kükrüyor üstümde, stav'ı içimde patlarken çekirdeğimin derinliklerinde titreşiyor, beni tohumunun lezzetli sıcaklığıyla dolduruyor.

Sonsuzluk gibi gelen bir zamandan sonra, hâlâ içimde sertleşiyor. Uzanıp nemli saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor, beni nadir ve değerli bir hazineymişim gibi inceliyor. Eğiliyor ve iddialı bir öpücükle ağzımı yakalıyor. "Sen benim eşimsin, Anna."

"Ve sen de benimsin Henrick," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Hâlâ içimde kılıflıyken bizi yan yatırıyor. Beni göğsüne öyle şefkatle bastırıyor ki, ellerini saçlarımda gezdirip şakağıma hafifçe sokulurken ona karşı eriyorum.

BÖLÜM 41

OceanofPDF.com

HENRICK

W Sabah uyandığımda, güneşin ilk ışıkları ufuk çizgisini zar zor aşyordu. Işık pencereden içeri süzölüyor ve her tarafa sıcak bir parıltı yayıyor.

uzay.

Anna hala kollarımda uyuyor. O kadar güzel ki, canım yanıyor. Kalbim göğsümdede acıyla sıkışıyor ve onun yanındayken her zaman olduğu gibi donuk bir ağrı yerleşiyor, sanki sadece varlığı bile kalbimin etrafındaki donmuş buzu parçalıyor.

Belki de bu acı başından beri buydu - Kar Kraliçesi'nin lanetinin yavaş yavaş erozyona uğraması.

Yavaşça kollarımda kıpırdanıyor. Göz kapakları çırpınarak açılıyor ve bana uykulu bir gülümseme veriyor. Dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

Kapının hafifçe çalınması bizi böldü ve "Kim o?" diye seslendim.

"Aurick, kralım. Kar Kraliçesi'nin ordusu yaklaşıyor. O ve sizinle konuşmak isteyen bir haberci gönderdi."

Anna dikleşir. "Ne yapacaksın?"

"Onunla konuşmalıyım. Daha fazla kayıp ya da tarafımıza zarar gelmesini engellemenin bir yolu varsa, bunu denemeliyim."

Başparmağıyla yanağımı okşuyor. "Ama Malak onun tehlikeli olduğunu söyledi."

Bakışlarını eşit bir şekilde karşılıyorum. "Ben de öyleyim."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 42

OceanofPDF.com

ANNA

H Enrick kapıların hemen içinde duruyor, açılmalarını bekliyor. Bana dönüyor ve elime bir bıçak tutuşturuyor. "Bunu her zaman yanında taşı."

Kolay erişebilmek için botumun içine sokuyorum, sonra ayak parmaklarımla üzerine uzanıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Dudaklarımı şefkatli bir öpücükle onunkilere değdiriyorum ve o da alnını eğerek benimkine hafifçe dokunuyor.

"Lütfen bana geri dön."

"Senin yanına dönmek için elimden gelen her şeyi yapacağım, Anna. Sana söz veriyorum."

Kapılar açıldı. Geri çekilip iki elimi de avuçlarının içine alıyor ve parmak eklemlerimin arkasına şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra gitmek için dönüyor. koşturmak için tüm kontrolümü kaybediyorum. Ona izin vermekten nefret ediyorum.

Git.

Henrick'in Kar Kraliçesi'yle buluşmaya gidişini duvardan izliyorum. Hiç de beklediğim gibi biri değil. Uzun, gümüş beyazı saçları var, teni kar gibi solgun ve dudakları kırmızı yerine mavi renkte. Unutulmaz bir şekilde güzel. Kristal benzeri kar taneleriyle kaplı beyaz bir elbise giymiş ve tacı katı, ince yontulmuş buzdan yapılmış görünüyor.

Gözlerini kısıyor. "Demek söylentiler doğruymuş. Bir kraliçe almışsınız."

Konuştuıkları her kelimeyi duyabileceğim kadar yakınlar.

"Evet," diye cevaplıyor.

"Onunla tanışmak istiyorum."

"Hayır," diye hırılıyor. "O duvarda kalacak."

"Eğer barışa aracılık etmek istiyorsanız, kraliçeyle de görüşmeliyim."

İtirazı, beni kapıdan içeri adım atarken bulduğunda kesiliyor. Yanına gidip başımı eğerek Kar Kraliçesi'ni gururla karşılıyorum.

Ben Kuzey'in Kraliçesiyim. Ona korkumu göstermeyeceğim.

Gözleri çarpıcı ve hesapçıdır; kenarlarında buz mavisi ince bir kenar bulunan beyaz irisler.

Henrick'in elini kendi elime alıp nazikçe sıkıyorum. Ne olursa olsun, bununla birlikte yüzleşeceğiz.

Bakışları birleşmiş ellerimize düşüyor ve ince yontulmuş kaşlarını kaldırıyor. "Ona aşıksın, her ne kadar o da seni sevmekten aciz olsa da."

"Evet," . "Öyleyim."

Dikkatini tekrar Henrick'e çeviriyor. "Böyle bir yaratığın ne kadar nadir olduğunun farkında mısın? Karşılığında asla sevilmeyeceğini bilerek sevmek?" Gözlerini bana dikti. "Yani... eğer bu gerçekten doğruysa ve sadece karasevda değilse."

Yüzüme dokunmak için elini uzatıyor, ama ben onun buz gibi ellerinden kurtuluyorum.

Henrick hırlıyor, "Konuşmak istediniz. Biz de iki krallık arasında barış sağlamak için buradayız."

Kıkırdıyor. "Barış şartlarını tartışmak istediğimi mi sanıyorsun? Hayır. Sadece seni tekrar görmek istedim. Ama bu" -bana eliyle işaret ediyor -"bir sürpriz. Hem de çok iyi bir sürpriz." Adam vahşi bir hırıltıyla dişlerini gösteriyor ve kadın ona buz gibi bir bakış fırlatıyor. "Onu bana ver. Onun sarayımda bulunmasını istiyorum. Eğer bunu yaparsan, ordumu geri çekeceğim ve aramızda bir kez barış olacak."

"Asla," diye kükrer. "Ona sahip olamazsın."

"O zaman onun yerine seni alacağım." Diğer eline dokunuyor ve teninde buz oluşmaya başladığında nefesim kesiliyor.

Gövdesine ve bacaklarına hızla yayılarak onu olduğu yerde donduruyor. Buz boynuna ulaştığında paniğe kapılmış mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. Mükemmel bir donmuş heykele dönüştüğünü görünce çığlık atıyorum.

"Hayır!"

Duvarda Henrick'in adamları ve Kyruna halkı feryat ediyor ve öfkeyle kükrüyor.

Gözlerim yaşıyor. "Ona ne yaptın?"

Bir sırtıma dudaklarını büküyor. "Kralınızı dondurdum. Krallığınız benim. Arnafell'in yeni hükümdarı benim."

"Onu geri çevirin. *Şimdi!*"

Gülüyor. "Hayır, gülmeyeceğim. Sarayıma iyi bir katkı sağlayacak."

Kör edici bir öfke damarlarımda dolaşüyor ve hızlı bir hareketle botumdan bıçağı çıkarıp ona doğru hamle yapıyorum.

Bir tarafa doğru eğildi. Yıldırım hızıyla bileğimi kavırıyor ve bıçağı elimde döndürüyor. Bana doğru çevirip, böğrümüne saplıyor.

Buz gibi bakışları bakışlarımı yakaladığında sendeleyerek geri çekiliyorum.

Aurick kükrüyor ve görüş alanımın bir köşesinde Henrick'in adamlarını bize doğru yönlendirdiğini görüyorum.

Kraliçe elini uzatıyor, buzdan bir duvar örüyor ve ilerleyişlerini durduruyor. Aurick donmuş bariyere vurup sıyrıyor. Ayı Değiştirenler geçmeye çalışırken duvarda ince bir ağ gibi çatlaklar oluşuyor.

Eğiliyor ve yüz hatlarına kazınmış hastalıklı bir hayranlıkla beni inceliyor. Gövdemde acı çiçekleri açıyor ve altımdaki zeminde kan birikiyor. "Onu gerçekten sevdin mi?"

"Tüm ," diye .

"Ne kadar ilginç." Tehditkâr bir sırtışıla göz kırptıyor. "Onu en iyi parçalarımın biri olarak kabul edeceğim. Endişelenmeyin. Onun her zaman bir

Sarayımda, buzdan formuna hapsolmuş bir halde sonsuza dek bana eşlik edebileceği bir yer."

Kalbim tekliyor ve duruyor. "Ölmedi mi?" Gülüyor.

"Hayır, tabii ki ölmedi. Sadece donmuş."

Henrick'e bakıyorum, kararlılık sinirlerimi çelikleştiriyor. Sevgili eşimi hapsetmesine izin vermeyeceğim. Bıçağın sapını bedenimden ayırıyorum.

Bıçağı göğsünün derinliklerine saplamadan önce Kar Kraliçesi'nin bana bakması için sadece bir anı var.

Nefes nefese bir tarafa düşer. Bakışları tepesindeki gökyüzüne sabitleniyor. "Zeki... insan," diye mırıldanıyor gözleri kapanmadan ve hareketsiz kalmadan önce.

Keskin bir *çatlak* havayı yarıyor ve Aurick ile adamları içeri girerken buzdan duvar parçalanıyor. Kanamayı durdurmak için elimi yan tarafıma bastırıyorum ve vücudumu Henrick'e doğru çeviriyorum.

Ona uzanıyorum ve vücudunun etrafındaki buz kırılıp düşerken acı dolu bir gülümseme ağzımı yamultuyor. Bir anda Henrick çözüldü ve uyandı.

Bana döndüğünde gözleri kocaman açılmıştı. Dizlerinin üzerine çöktü ve beni kollarının arasına aldı. "Anna, dayan." Elini bıçağın etimi deldiği yere koydu. "Sana yardım getireceğim." Başını kaldırdı ve haykırdı, "Kraliçenin bir Şifacıya ihtiyacı var!"

Karanlık görüş alanımın kenarlarına doğru yaklaşmaya başlıyor. Etrafımda sadece bir Şifacının bana bir şekilde yardım etmek için çalıştığını umabileceğim bir telaşın belli belirsiz farkındayım.

BÖLÜM 43

OceanofPDF.com

HENRICK

B Gövdesinde kan çiçekleri açıyor, kızılık beni korkuya boğuyor. Anna bana bakıyor, yüzü doğal olmayan bir şekilde solgun. "Anna, lütfen," diye yalvarıyorum gözlerim yaşarırken. "Dayan. Şifacı geliyor."

Keskin bir acı göğsüme saplanıyor, ciğerlerimden nefesimi çalıyor. İçimde bir sıcaklık oluşurken kalbim güm güm atıyor. Kalbimdeki buzlar erirken duygular boğazımda düğümleniyor.

Kar Kraliçesi gitti, laneti de öyle.

Anna'nın yanağını okşarken acı ve yıkım içimi dolduruyor. "Seni seviyorum, Anna." Kelimeler ağızımdan inançla dökülüyor. "Sen benim kalbimsin. Sen ölemezsin, benim sevgili kraliçem."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülür. "Ben de seni seviyorum Henrick." "Anna, ben-"

Gözleri kapandığında boğuluyorum ve kollarımda gevşiyor. Sadece göğsünün hafifçe inip kalkması bana hâlâ hayatta olduğunu söylüyor.

Şifacı, Anna'nın yanında dizlerinin üzerine çöküyor. "Lütfen," diye nefes nefese kaldım.

"Onu kurtarmalısın."

"Elimden geleni yapacağım kralım," diye yemin eder.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 44

OceanofPDF.com

ANNA

H Farkına vardığım ilk şey yemek yemek oluyor. Derin bir nefes alıyorum ve kocamın erkeksi kokusunu duyuyorum. Yer değiştiriyorum ve güçlü kolu belime dolanıyor, beni tekrar içine çekiyor.

Göğsünü.

Anılar yavaşça geri dönüyor ve artık acı hissetmediğimi fark ediyorum. Elimi yan tarafıma, yaramın olduğu yere koyuyorum ve sadece bir yara izinin dış hatlarını hissediyorum. Dikkatlice Henrick'in kollarında ona doğru dönüyorum ve buz mavisi gözlerinin çoktan açılmış olduğunu görüyorum.

Yüzümü kavıyor ve alnıma şefkatli bir öpücük konduruyor. "Tanrılara şükür uyanıksın." Beni göğsüne sıkıca sarıyor. "Seni çok seviyorum Anna. Çok endişelendim."

Yüzüne bakmak için geri çekiliyorum. "Beni seviyor musun?"

Yıkıcı derecede yakışıklı bir gülümseme ağzını kavislendiriyor. "Sen onu öldürdüğünde Kar Kraliçesi'nin laneti eriyip gitti." Ciddileşiyor. "Seni seviyorum Anna. Sen benim kalbimsin."

İçimi binlerce yıldızdan daha parlak bir sevinç dolduruyor. Kollarımı boynuna doluyor ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Yakıcı bir öpücükle ağzıma sahip oluyor, ciğerlerimden nefesimi çalıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor dudaklarının her dokunuşunun arasında, elleri elbisemin eteğinin altına girip zaten hassas olan tenimde gezinirken.

Hızlı bir hareketle beni altına aldı. Kalçaları ısrarla benimkilere bastırıyor. Parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor, dudakları ve diliyle beni yutarken yüzümü ona doğru çeviriyor.

"Seninim Henrick," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Hiç tereddüt etmeden keskin pençelerini uzatıyor ve geceliğimi bedenimden ayırıyor. Ellerini vücudumda gezdiriyor,

tenimde ateşten bir iz .

Üzerimde hareket ederken burun delikleri parlıyor. "İhtiyacının kokusunu alabiliyorum, dostum."

Kendimi ona açıyorum ve o da tacını girişime yerleştiriyor.

Bakışları benimkileri tutuyor ve yavaşça içime girerken ayırık dudaklarımdan kısık bir inilti kaçıyor.

Bacaklarımı ona doladığımda Henrick inliyor. "Çok sıkısın Anna," diye dişlerini gıcırdatıyor. Yavaş ve sabit bir ritim tutturmaya başlıyor ve ben de vücudunun benimkinin üzerindeki her hareketini karşılamak için eğiliyorum; stavının lezzetli sürtünmesi, zevkin içimde sıkıca sarılmasına neden oluyor.

"Sen benimsin," diye fısıldıyor. "Benim güzel kraliçem ve eşim. Seni seviyorum, Anna."

"Seninim Henrick," diye inliyorum, kalçalarının içime doğru her itişinde duyduğum his beni eziyor.

Geldiğimde, ağlamaklı bir çığlık atıyorum. Üstümde kükrüyor. İçimin derinliklerine boşalırken stavi nabız gibi atmaya başlıyor ve beni tohumuyla dolduruyor.

Yeniden başladığında orgazmımı atlatamamıştım bile, dikleşmiş stavi kanalıma uzun vuruşlar yapıyordu. "Sana tekrar ihtiyacım var, Anna."

Kollarımı ve bacaklarımı onun etrafına sarıyorum, o vücuduma girerken onu yakın tutuyorum. Bu sefer birlikte boşalıyoruz. Yüzüme dokunmak için uzandığında altında nefes nefese kalıyorum. Bakışları benimkini tutuyor, bağlılıkla parlıyor.

"Seni seviyorum, Anna. Tüm ."

"Ben de seni seviyorum Henrick. Benim vahşi Ayı Kralım."

EPILOG

OceanofPDF.com

ANNA

Henrick'in Kar Kraliçesi'ni yenmesinin üzerinden iki ay geçti ve o zamandan beri ortalık nispeten sakin.

I teklif edildi Engrid ve Şans için dönüş için benim Babamın

ama Aurick öğrenir öğrenmez evlenme teklif etti. Düğünleri sadece birkaç hafta içinde gerçekleşecek ve ben her ikisi için de çok heyecanlıyım.

Güzel, büyülü güllerle çevrili gizli avluda dolaşırken, farkındalık bedenimi diken diken ediyor.

Sıcak kollar arkamdan dolanmadan önce donup kalıyorum. Henrick beni göğsünün katı sıcaklığına doğru geri çekiyor. Açık avucunu karnımın alt kısmına koyarken şefkatle kulağımı okşuyor.

Elimi onun elinin üzerine koydum ve nazikçe sıktım. "Beni aradığını duyar duymaz geldim. Her şey yolunda mı, Anna'm?"

Kollarında dönüyorum, yüzüm neredeyse onunkiyle aynı hizaya gelene kadar ayak parmaklarımın üzerine uzanıyorum. Yavaşça alnını benimkine değdiriyor. "Şifacıdan yeni geldim."

Yüz ifadesinden endişe okunuyor. "Yavrumuzla ilgili her şey yolunda mı?"

"Yavrularımız iyi."

Kaşları çatıldı. "Yavru mu? ... birden fazla mı?"

İşliyorum ve başımı sallıyorum. "İkizler."

Beni kollarının arasına alırken dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Yanaklarıma, alnıma ve burnuma öpücükler konduracak kadar geri çekiliyor. Ayaklarımı yere indiriyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Ellerini belimin iki yanına koyarak karnıma şefkatli bir öpücük konduruyor.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve bakışlarını bana doğru kaldırıyor, gözleri yaşlarla parlıyor.

"Bu seni mutlu ediyor mu aşkım?"

Elimi tuttu ve göğsünün üzerine, tam kalbinin üzerine koydu.

"Dünyadaki her şeyden daha çok, Anna'm."

Serinin bir sonraki kitabı - **Kurt Prens Tarafından Korunan: Kırmızı Başlıklı Kız Yeniden Anlatımı**

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon ve/veya Goodreads'te bir yorum bırakın. **Buraya Tıklayın**

Jessica Grayson ayrıca Aria Winter takma adıyla da yazıyor

Daha fazla Peri Masalı Yeniden Anlatımı ister misiniz?

Peri Masalı Yeniden Anlatımları (Bir Peri Masalı Romantizm Serisi)

Ejderha Tarafından Ele Geçirilmiş: Bir Güzel ve Çirkin Yeniden Anlatımı **Fae'ler Tarafından Büyülenmiş: Bir Külkedisi Yeniden Anlatımı**

Deniz Adamı Tarafından Kurtarılan: Bir Küçük Denizkızı Yeniden Anlatımı **Elf Prensine Bağlanan: Bir Pamuk**

Prenses Yeniden Anlatımı **Ayı Kral Tarafından Sahiplenilen: Bir Kar Kraliçesi Yeniden Anlatımı**

Korumalı Tarafından Bu Kurt Prens: A Kırmızı Başlıklı Kız Yeniden Anlatımı

Buradayken diğer bazılarına da göz atın.

Kader ve Krallar Serisi

Kara Elf Kralına bağlı Kralı Fae Kralı
tarafından alındıEjderha tarafından
sahiplenildi
Kurt Kral tarafından çalındı
Ork Kralı tarafından yakalandı

Tanrılar ve Kader (Yunan Tanrıları Romantik Serisi)

Hades Tarafından Sahiplenildi
Ares'e Bağlı

Ork Tarafından
Sahiplenilen Ork
Tarafından
SahiplenilenSeri

Ejderhalar ve Elfler Elf ŞövalyesiSerisi (Fantastik Romantik)

Yaralı Ejderha Prensi Serisi
Gölge Muhafızı: Ejderha Değiştiren Romantik

Bir Canavarı Sevmek Kitap Serisi (Fantastik Romantik)
Canavar Tarafından : Bir Canavar Romantizmi

Buz Dünyası Savaşçı Serisi (Scifi Romance)

Sahiplenildi: Dragon Shifter
Romance Bound: Vampir Uzaylı
Romantizmi Kurtarılmış: Fae Uzaylı
Romantizmi Çalındı: Kurt Adam
Romantizmi Alındı: Vampir Uzaylı
Romantizm Kader: Ejderha Şekil
Değiştiren Romantizm
Korunmuş: Ejderha Romantizm Değiştiren
Seçilmiş: Vampir Uzaylı Romantizmi

Ejderha Değiştirenleri mi istiyorsunuz? Bu tamamlanmış Duoloji ile onların dünyasına dalabilirsiniz.

Mosauran Serisi (Ejderha Değiştiren Uzaylı Romantizmi)

Her Sınırı

ŞeyinRüzgarın Şekli

V'loryn Serisi (Vampir Uzaylı Romantizmi)

Derin Uçta Kaybolmak

Farklı Bir Gökyüzünün

Altında Gümüş Bir Ayın

Altında

V'loryn Holiday Serisi (Bir Marek ve Elizabeth Holiday romanı onların birleşmesinden önce geçer)

Seçtiğimiz Şey

V'loryn Kaderli Olanlar (Vampir Uzaylı Romantizmi)

Işığın Başladığı Yer (Vanek'in Hikayesi) . .

Dış Halka Yerleşimcileri Serisi (Scifi Romance) Rescued:
Tilki Değiştiren Romantizm
Korumalı: Kertenkele Adam Romantizmi

Yaklaşan yayınlar hakkında bilgi için Beni beğenin

Jessica Grayson'da Facebook
<http://facebook.com/JessicaGraysonBooks>.

VEYA

web sitemde yaklaşan yayın uyarıları için kaydolun:

jessicagraysonauthor.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

